This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 06729965 5

(Muserum
NCI

MUSARUM ANGLICANARUM ANALECTA:

SIVE

POEMATA quædam melioris notæ, ſeu hactenus Inedita, ſeu ſparſim Edita, in duo Volumina congeſta.

VOLUMEN SECUNDUM.

Editio Quarta, Prioribus auctior.

LONDINI:
Ex Officinâ JACOBI TONSON, & JOHANNIS WATTS.
MDCCXXI.

Dawson Turner

AD

LECTOREM.

ALterum habes, Erudite Lector, MUSARUM ANGLICANARUM *Volumen*: & illud quidem genuinum, & Autorum permiſſu impreſſum: Quorum Unus & Alter ſua ipſorum Poëmata, inter excudendum, propriis oculis ſubjicienda curârunt, quo nempe limatiora in lucem jam iteratò prodirent. Cætera item perpolita jam & abſoluta Tibi non diſplicere confidimus, quæ inchoata tantum & minùs culta humaniter olim acceperis.

Ad LECTOREM.

Fatendum eſt tamen Opus hoc minùs eſſe perfectum, quòd nullis *Cantabrigienſium* exornetur Carminibus. Illud verò infortunium nimiæ potius ipſorum modeſtiæ tribuendum eſt, quàm noſtris votis, qui præſtantiſſima illorum Poëmata non ſemel fruſtra expectavimus. Eorum ſanè haud pauca ſummâ cum voluptate legimus, quibus denuò recudendis Prælum ultrò (ſi ita viſum fuiſſet Autoribus) nec ſine honore inſerviiſſet. Noluimus tamen alicujus ſcripta ſeſe inſcio in lucem emittere, ne invitis famam donare videremur, & noſtro exemplo approbare quod olim in alio *Poëtico Examine* vituperandum meritò cenſemus.

Nobis interim ignoſcat *Academia Oxonienſis*, ſi quorundam Carmina rejecerimus, ut *Tertio Volumini* ſua etiam ſupereſſent Ornamenta.

De Autoribus noſtris multa præfari ſupervacaneum ducimus. Defunctorum gloria ſupra invidiam poſita eſt; quam à viventibus amoliri Verſus nequeunt vel accuratiſſimi. Tecum modò cogites, quàm caſtigata *Whitfeldi* Poëmata ipſo ſuperſtite in publicum prodiiſſent, quæ, poſthuma licet,

&

& ab adoleſcente conſcripta, tam eximiè eluceſcunt.

Nullarum denique Partium ſtudio addicti Delectum hunc confecimus; de Carminis elegantiâ, potius quàm argumento ſoliciti. Facilè autem advertes, Illum plura excitâſſe Poëtarum ingenia, qui ampliorem præbuit Poëtis materiem. Nec iſtud Tibi ingratum fore ſperamus, *Noſtrum* nuper GULIELMUM tot laudis ſuæ præcones habuiſſe; niſi forſan ægrè tuleris, Vatem tantæ virtuti celebrandæ non inveniri parem.

TABULA

Indicans Lemmata unà cum Paginis Au-
torumque Nominibus, quorum nonnulli
ſuis locis deſiderantur.

PAX, Gulielmi Auſpiciis, Europæ reddita, 169[illegible] *J. Addiſon, A. M. Col. Magd. Soc.* Pag.

In Exoptatum Gulielmi Regis ex Hiberniâ Reditum 1690. *Edu. Hannes, A. M. ex Æde Chr.* & *Prof. Chym.* p.

Muſeum Aſhmoleanum. Jo. Dolben, Archiep. Ebor. Fi. Ædis Chr. Alumnus. p. 1

Paſſer. T. S. Ædis Chr. Alumnus. p. 1[illegible]

Auraſio Recepta. Ric. Mariet, ex Æde Chr. Superioris Ordinis Commenſalis. p. 1[illegible]

Adminiſtratio Mariæ. D. Ric. Vernon, Burnett. ex Æde Chr. p. 2[illegible]

Inauguratio Regis Gulielmi III. Henricus Aldrich, S. T. P. Eccleſ. Chr. Decanus. p. 3[illegible]

Academiæ Oxonienſis Comitia, Anglicè, An Oxford Act. D. Car. Bolye, Comitis de Orrery Fil. natu minor, Gul. Hayes, Gualt. Gough Equitum Fil. ex Æde Chr. p. 2[illegible]

Barometri Deſcriptio. Jo. Addiſon, A. B. è Coll. Magd. p. 73

Dux Gloceſtrenſis, 1697. Tho. Jones, è Coll. Magd. Superioris Ordinis Commenſalis. p. 4[illegible]

Inauguratio Regis Gulielmi & Reginæ Mariæ. Th. Newey Ædis Ch. Alumnus. p. 44

INTR

TABULA.

ΠΑΙΟ--ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ, *ſive Prælium in-*
gmæos & Grues commiſſum. *Jo. Addiſon.* è Coll.
p. 47

ideſoria D. Georgio Inſtaurato. *T. Spark*, *Ædis*
Alumnus. 54

m Auguſtiſſimi & Deſideratiſſimi Regis Caroli II.
us Harrington, Ædis Chr. Alumn. p. 61

Viri Clariſſimi Jacobi Harrington, Egregii Poëtæ, &
onſulti Peritiſſimi. *G. Adams, Ædis Chr. Alum-*
p. 64

a Circo. Fr. Knap, è Coll. Magd. p. 67

llorum Gallinaceorum. Jo. Friend, Ædis Ch. Al. p. 71

Ardens. Honorat. Car. Bertie, Honorat. Rich.
't, Steph. Lennard, ex Æde Chr. p. 76

em Principis Walliæ. Excerpt. ex Strenis Natalitiis
Oxon. è *Theatro* 1688. *Vincentius Corbet Baro-*
ex Æde Chr. p. 83

em Principis Walliæ. Exerpit. ex Strenis Natalitiis
Oxon. è *Theatro* 1688. *Geo. Dixon, Ædis Chr.*
oris Ordinis Commenſ. p. 86

i Oxonienſis. G. *Adams, Ædis Chr. Alum-*
83

iam Cluſium, ſive Campanam magnam Æ-
riſti. Tho. Spark, Ædis Chr. Alumnus. p. 96

m Gulielmi. Horatius, Virgilius, Pennius. Geo.
mb, Tho. Ingram, Tho. Bennet, Arm. Fil. ex Æde
101

's ab Ormondo Duce ſiccatas, & Indigenas inde de-
Fr. Hickman, Ædis Chr. Alum. p. 108
Navalo. Hugo Parker, Arm. Fil. è Coll. Magd. 108

. *Sam. Lennard, Equ. Aur. Fil. ex Æde Chr.*
117

laciatis, Angliсè, Scating. Phil. Frowde, Coll. Magd.
ris Ordinis Commenſ. p. 132

Pugna

TABULA.

Pugna Boyniaca, Anno 1690. *W. Percivale, Ædis* C
Alumnus. p. 1

Deſcriptio Spectaculi, quod exhibet Templum Harlemian
Steph. Clay, Coll. Magd. Dem. p. 1

Reſurrectio Delineata ad Altare Coll. Mag. Oxon. Jo. A
ſon, è Coll. Magd. p.

Decretum Oxonienſe, Anno 1683. *ex Æde Chr.* p.

Hircocervus. Ant. Alſop, Ædis Chr. Alumnus. p.

In Hiſtoriam Nativitatis Delineatam in Feneſtrâ Orien
Eccleſ. Cathedr. Chriſti Oxon. ex Munificentiâ Rev.
Petri Birch, S. T. D. Eccleſ. Weſtmonaſt. Prabend.
Foulkes, Ædis Chr. Alumnus. p.

Sphariſterium. Jo. Addiſon, è Coll. Magd. p.

Gloria Vis ; ſive Certamen Navale inter ---- Harman
Anglum & Prafectum quendam Belgicum, Honoris
commiſſum. Phil. Fell, Omn. Anim. Soc. p.

Ad D.D. Hannes Inſigniſſimum Medicum & Poëtam. Jo.
diſon, è Coll Mag. p.

Jacobus II. ------ Recitavit in Theatro Apr. 13. 1
-----ex Æde Chr. p.

Carmen Cornu Venatico Inſcriptum, ------ ex Æde
p.

Carmen Poëmat. Oxon. in Obitum Auguſtiſſima & D
ratiſſima Regina Maria Secunda inſcriptum. ------ ex
Chr. p.

Muſa Regem & Reginam Coronantes. ------ Recitârun
Theatro Apr. 23. 1685. *D. Udal Corbet Baronett.*
Sprot Armig. Guil. Barber Armig. ex Æde Chr. p.

Exequia Dolbeniana : ſive Ecloga in Obitum Reveren
in Chriſto Patris Johannis Dolben, Archiepiſc. Ebora
Sam. Jones, Tho. Cheſter, Armig. à Coll. Mert. p

TABULA.

Schola Weſtmonaſterienſis Deſcriptio : ad Reverend. in *Chr. Patrem & Dominum Thomam* Epiſc. *Roffenſem, &* Eccleſ. Colleg. *Weſtmonaſt*. Decanum. -----*Schola Weſtmonaſt. Alumnus.* p. 190

Carmen in Obitum Auguſtiſſimæ & Deſideratiſſimæ Reginæ Mariæ, Anno 1695. *Henr. Sacheverell, A. M.* è Coll. *Magd.* p. 195

Machinæ Geſticulantes, *Anglicè, A Puppet-Show. Jo. Addiſon* è Coll. *Magd.* p. 200

Neptuni Vindicta : ſive Inedia Undecim Dierum. Phil. Fell, Omn. Anim. Soc. p. 204

Fraus Nummi Anglicani, Anno 1696. *Jo. Trapp,* è Coll. *Wadh.* p. 211

In Obitum Reginæ Mariæ. G. *Adams, Ædis Chr. Alumnus.* p. 215

Memoria Beatiſſimi Patris Joh. Fell, olim Epiſc. Oxon. *& Ædis Chr. Decani,---Cum ipſi Monumentum poneretur.----- Ex Æde Chr.* p. 219

Experimenta Machinæ *Pneumaticæ ab Honoratiſſimo D. D. Boylao Inventa. Henr. Stephens, A.B.* è Coll. *Mert. Soc.* p. 224

In Obitum Reginæ Mariæ, Anno 1695. *Ant. Alſop, A. B. Ædis Chr. Alumnus.* p. 228

In Novum Hoſpitium, Chelſeani prorſus æmulum, ad Occidentalem Dublinii Plagam feliciter exſtructum. Jo. Whitfeld, è Col. *Mert.* p. 236

Ad Inſigniſſimum Virum D. Tho. Burnettum, ſacræ Theoriæ Telluris Autorem. Jo. Addiſon, A. B. è Coll. *Magd.* p. 237

Maria Regina ex Gente Eſtenſi. Jo. Whitfeld, A. B. Coll. *Mert. Soc. recitavit in Theatro Apr.* 23. 1685. p. 238

Carolus

TABULA.

Canis ferociſſimi omnium ſui generis, tam re quidem facilè Principis; ingenio homines ferè exæquantis, ſ quidem longè ſuperantis Epitaphium.

Inclytæ virginis, quæ, ſereniſſimi Principis Eugenii Saba miratione in amorem converſâ, ipſi moriens inagu abſenti legatum ſcripſerat, Epitaphium.

Carolus Princeps Walliæ ex Hiſpaniâ Redux, Anno 162 Earle, Coll. Mert. Soc.

In Juvenem Nobilem Sidneium, Caroli Montacuti Fr occiſum à Batavis in Navali Prælio, Anno 1672

In Obitum Rev. Viri Edv. Pocockii S. T. P. Ædis Chr. & Ling. Oriental. Prof. Reg. E. Smith, Ædis Chr. nus.

In inclytam Scholam Regiam Weſtmonaſterienſem. Rob. S. T. P. P

Cuniculi Epitaphium in centro quadrifidæ ſilvæ propè Edlintonienſem in agro Eboracenſi poſitum. 1

Ad Canis prædicti Dominum, perhon. Vicecomitem Mo thium, Viri cujuſdam docti Elegia. 1

Omnia Vanitas. G. Smaldridge Æd. Chr. Alum. En tiam hon. Gul. Fielding Scholar. Eton. 1

Paſtoris Collini Querimonia. A. Nic. Rowe anglicè c pta, & a C. Brockwell latinè converſa. P

Ode Anglica, Go perjur'd Man, ab eodem Latinè r P

HON

HONORATISSIMO VIRO

ROLO MONTAGUE

ARMIGERO,

ſCCHARII CANCELLARIO,

ÆRARII PRÆFECTO,

ÆGI à SECRETIORIBUS CONSILIIS, &c.

UM tanta auribus tuis obſtrepat vatum nequiſſimorum turba, nihil eſt cur queraris aliquid inuſitatum tibi ıtigiſſe, ubi præclarum hoc arnentum meis etiam numeris vioım conſpexeris. Quantum virе bellicâ præſtent Britanni, recens rebus geſtis teſtatur gloria ; quàm rò in humanioribus Pacis ſtudiis non emi-

emineamus, indicio ſunt quos nu
in lucem emiſimus verſiculi. Quòd
CONGREVIUS ille tuus divino, q
ſolet, furore correptus materiam ha
non exornâſſet, vix tanti eſſet i
Pax, ut illâ lætaremur tot perditiſ
mis Poëtis tam miſerè decantatâ.
dum alios inſector, mei ipſius oblit
fuiſſe videor, qui haud minores forſ
ex Latinis tibi moleſtias allaturus fu
quàm quas illi ex vernaculis ſuis c
minibus attulerunt ; niſi quòd int
ipſos cruciatus lenimentum aliqu
dolori tribuat tormenti varietas. N
quidem unquam adduci poſſem,
poëma patrio ſermone conſcriptu
oculis tuis ſubjicerem, qui ab iſtis c
natibus cæteros omnes ſcribendo n
minùs deterres, quàm favendo excit
veris.

HUMANITATIS TUÆ

CULTOR DEVOTISSIMUS,

JOSEPHUS ADDISO

MUSÆ ANGLICANÆ.

Pax GULIELMI *Auſpiciis Europæ reddita,* 1697.

POSTQUAM ingens clamorque virum, ſtrepituſque tubarum,
Atque omnis belli cecidit fragor; Aſpice, Cæſar,
Quæ tibi ſolliciti, turba importuna, Poëtæ
Munera deducunt: generoſæ à pectore flammæ,
Diræque armorum effigies, ſimulachraque belli
Triſtia diffugiant: O tandem abſiſte triumphis
Expletus, penituſque animo totum excute Martem.
NON ultrà ante oculos numeroſo milite campi
Miſcentur, ſolito nec fervent arva tumultu;

Stat circùm alta quies, curvoque innixus aratro
Deſertas foſſas, & caſtra minantia caſtris
Ruſticus invertit, tacitâ formidine luſtrans
Horroremque loci, & funeſtos ſtragibus agros.
Jamque ſuper vallum & munimina longa vireſcit
Expectata ſeges, jam propugnacula rident
Vere novo; inſuetos mirabitur incola culmos,
Luxuriemque ſoli, & turgentem à ſanguine meſſem.
ASPICIS ut toto excitus venit Advena mundo
Bellorum inviſens ſedem, & confuſa ruinis
Oppida, & everſos flammarum turbine muros!
Ut trepidos rerum Annales, triſtemque laborum
Inquirit ſeriem, attonitis ut ſpectat ocellis
Semirutas turres, & adhuc polluta cruore
Flumina, famoſoſque ORMONDI vulnere campos!
HIC, ubi ſaxa jacent diſperſo infecta cerebro,
Atque interruptis hiſcunt divortia muris,
Vexillum intrepidus * fixit, cui tempora dudum
Eudenſes palmæ, peregrinaque laurus obumbrat.
Ille ruens aciem in mediam, quà ferrea grando
Sparſa fuit circùm, & plumbi denſiſſimus imber,
Sulphuream noctem, tetraſque bitumine nubes
Ingreditur, crebroque rubentem fulgure fumum.
Ut vario anfractu, & disjectis undique ſaxis

* Honoratiſſimus D. Dominus CUTTS Baro de Go
&c.

M

Mœnia diſcedunt, ſcopuliſque immane minantur
Deſuper horrificis, & formidabile pendent!
HIC peſtem occultam, & fœcundas ſulphure moles
Cernere erat, magno quas inter mota tumultu
Prælia fervebant; ſubito cùm clauſtra fragore
Horrendùm diſrupta tonant, ſemiuſtaque membra,
Fumanteſque artus, laniataque corpora lethum
Corripit informe, & rotat ater in æthere turbo.
SIC, poſtquam Enceladi dejecit fulmine fratres
Cœlicolûm pater, & vetuit contemnere Divos:
Divulſam terræ faciem, ingenteſque ruinas
Mortales ſtupuere; altum hinc mirantur abeſſe
Pelion, invertique imis radicibus Oſſam;
Hic fluvium moles inter confuſaque ſaxa
Reptare, atque aliis diſcentem currere ripis.
Stant dubii, & notos montes umbraſque requirunt,
Errore ambiguo eluſi, & novitate locorum.
NEMPE hic AURIACI nuper vexilla ſecutæ
Confluxere acies, hic, aſpera corda, Britanni,
Germanuſque ferox, & juncto fœdere Belga:
Quique truci Boreæ, & coelo damnatus iniquo
Vitam agit in tenebris; & qui dudum ore peruſto
Decolor admoti prodit veſtigia Phœbi:
Undique conveniunt, totum conſcripta per orbem
Agmina, NASSOVIque latus ſocialibus armis
Circumfuſa tegunt, fremituſque & murmura miſcent,

Tam vario disjuncta ſitu, tot diſſona linguis.
TE tamen è mediis, * Ductor Fortiſſime, turmis
Exere, Tu vitam (ſi quid mea carmina poſſunt)
Accipies, populique encomia ſera futuri,
Quem varias edoctum artes, ſtudiiſque Minervæ
Omnibus ornatum Marti Rhedycina furenti
Credidit invita, & tanto ſe jactat Alumno.
Hunc nempe ardorem, atque immenſos pectoris æſtus
Non jubar Arctoum, aut noſtri penuria cœli,
Sed plaga torridior, quà Sol intentiùs omnes
Effundit radios, totique obnoxia Phœbo
India progenuit, teneriſque incoxit ab annis
Virtutem immodicam, & generoſæ incendia mentis.
JAM quoque torpentem qui infelix ſuſpicit Arcton,
Brumamque æternam friguſque perambulat, urſæ
Horridus exuviis, GULIELMI ingentia facta
Deſcribit ſociis, pugnataque in ordine bella
Attentus numerat, neque brumam aut frigora curat.
En! vaſtos nivium tractus & pallida regna
Deſerit, imperio extremum ‡ qui ſubjicit orbem,
Indigenaſque hyemes, Britonumque Heroa pererrat
Luminibus tacitis; ſubeunt nunc fuſa Namurcæ
Mænia, nunc tardo quæ ſanguine plurima fluxit
Boinia, nunc dubii palma indiſcreta Seneffi.

* Intellig. Inſig. Dom. Chriſtoph. Codrington, unus ex Regii Satellitii Præfectis. ‡ Muſcoviæ Imperator.

Quæ

Quæ facies & quanta viri; Quo vertice in auras
Aſſurgit! Quali firmat veſtigia greſſu,
Majeſtate rudi, & torvo ſpectabilis ore!
SIC olim Alcides, immania membra Leonis
Inſtratus ſpoliis, vaſtâ ſe mole ferebat,
Evandri amplexus dextramque adjungere dextræ
Cùm peteret, tectiſque ingens ſuccederet hoſpes.
DUM pugnas, GULIELME, tuas, campoſque cruentos
Accipit, in venis ebullit vividus humor,
Corda micant crebrò, & mentem ferit æmulus ardor.
Non jam Riphæos hoſtis populabitur agros
Impunè, aut agitabit inultas Sarmata prædas.
QUIS tamen ille procul fremitus! quæ murmura vulgi
NASSOVIUM ingeminant! video cava littora circùm
Fervere remigibus, ſubitiſque albeſcere velis.
Anglia ſolve metus, & inanes mitte querelas,
NASSOVI ſecura tui, deſiſte tumentes
Proſpicere in fluctus animo ſuſpenſa, truceſque
Objurgare notos, tardamque requirere puppim:
Optatus tibi Cæſar adeſt, nec ut antè videbis
Sollicitum belli ſtudiis, fatalia Gallo
Conſilia & tacitas verſantem in pectore pugnas.
Olli grata Quies & Pax tranquilla verendum
Compoſuit vultum, lætoſque afflavit honores.
UT denſo circùm ſe plurimus agmine miles
Agglomerat lateri! ut patriam vetereſque penates

Reſpicit exultans! juvat oſtentare recentes
Ore cicatrices, & vulnera cruda, notaſque
Mucronum inſignes, afflataque ſulphure membra.
Chara ſtupet conjux, reducisque incerta mariti
Veſtigat faciem; trepidâ formidine proles
Stat procul, & patrios horreſcit neſcia vultus.
Ille graves caſus, duri & diſcrimina belli
Enumerat, tumidiſque inſtaurat prælia verbis.
Sic, poſtquam in patriam foecunda heroibus Argo
Phryxêam attulerat pellem, lanamque rigentem
Expoſuit Graiis, & tortile velleris aurum,
Navita terrificis infamia littora monſtris
Deſcribit, mixto ſpirantem incendia fumo
Serpentem, vigileſque feras, plauſtroque gementes
Inſolito tauros, & anhelos igne juvencos.
TE tamen, o quantis GULIELME erepte peric'lis,
Accipimus reducem: tibi Diva Britannia fundit
Plebemque & Proceres: medias quacunque per urbes
Ingrederis, crebræ conſurgunt undique pompæ,
Gaudiaque & plauſus: mixto ordine vulgus euntem
Circumſtat fremitu denſo: Tibi Jupiter annum
Seriùs invertit, luces mirata ſerenas
Ridet Hyems, feſtoque vacat coelum omne triumpho.
JAMQUE * Nepos tibi parvus adeſt, lætoque juventæ

* Celſiſſimus Princeps Dux Glouceſtrienſis.

Inceſſu,

Inceſſu, & blando teſtatur gaudia riſu.
Ut Patrius vigor atque elati gratia vultûs
Cæſareum ſpirant, majeſtatemque verendam
Infundunt puero! ut Mater formoſa ſerenat
Auguſtam frontem, & ſublimia temperat ora!
Agnoſco faciem ambiguam, mixtoſque parentes.
Ille tuas, GULIELME, acies, & triſtia bella,
Pugnaſque innocuâ dudum ſub imagine luſit.
Nunc indignanti ſimilis fugitiva puſillæ
Terga premit turmæ, & falſis terroribus implet,
Sternitque exiguum ficto cognomine Gallum.
Nunc ſimulat turres, & propugnacula parva
Nominibus ſignat variis; ſubitóque tumultu
Sedulus infirmas arces, humilemque Namurcam
Diruit; interea generoſæ in pectore flammæ
Aſſurgunt ſenſim juveni, notat ignis honeſtas
Purpureo fervore genas & amabilis horror.

QUIS tamen Auguſtæ immenſas in carmine pompas
Inſtruet, in luteos ubi vulgò effuſa canales
Vina rubent, variatque infectas purpura ſordes?
Quis lapſus referet ſtellarum, & fictile coelum,
Quà laceram oſtendunt redolentia compita chartam,
Sulphuris exuvias, tubuloſque bitumine caſſos?

EN procul attonitam video clareſcere noctem
Fulgore inſolito! ruit undique lucidus imber,
Flagranteſque hyemes; crepitantia ſydera paſſim

Scintillant, totoque pluunt incendia coelo.
Nec minùs in terris Vulcanus mille figuras
Induit, ignivomaſque feras, & fulgida monſtra,
Terribiles viſu formas! hic membra Leonis
Hiſpida mentitur, tortiſque comantia flammis
Colla quatit, rutilaſque jubas; hic lubricus Anguem
Ludit, ſubſiliens, & multo ſibilat igne.

LÆTITIAM ingentem atque effuſa hæc gaudia c
Jam tandem ſecurus agit, poſitoque timore
Exercet ventos, claſſemque per ultima mundi
Impunè educit, pelagoque licentiùs errat:
Seu conſtricta gelu, mediiſque horrentia Cancri
Menſibus arva videt; ſeu turgida malit olenti
Tendere vela noto, quà thurea flamina miſcet
Æolus, & placidis perfundit odoribus auras.

VOS animæ illuſtres heroum, umbræque recentes,
Quarum trunca jacent & adhuc ſtillantia crudis
Corpora vulneribus, quibus hæc optabilis orbi
Parta quies, nondum NASSOVO abducite veſtro
Fida ſatellitia, at ſolitis ſtipate catervis
Ductorem, & tenues circùm diffundite turmas.
Tuque MARIA, tuos non unquam oblita Britannos,
O Diva, o patiens magnum expectare maritum,
Ne terris Dominum invideas, quanquam ampliùs illum
Detineant, longamque agitent ſub vindice pacem.

J. ADDISON, *A. M. Coll. Magd.*

In Exoptatum GULIELMI Regis ex Hiberniâ Reditum, 1690.

O D E.

O Fida Navis, quæ Dominum Angliccæ
Reponis oræ, læta tibi fluat
Fortuna ſemper, nec ſecundus
Deſtituat tua vela ventus,
Quocunque tendis; ſeu petis Indiam
Secura lucri, ſeu generoſior
Bellum in triremes Gallicanas
Non vacuâ meditaris irâ,
Scimus, beatam quantus ad inſulam
Accedat hoſpes; ſcimus, ut impiam
Gentem fugârit, multa mœſto
Pollicitam meliùs JACOBO.
Quid ripa ſurgens, aut medius liquor
Contra Britannum robur, & agmina
Sequuta NASSAVUM, & juventam
Montiaci memorem triumphi
Juvare poſſet? Primus in obvios
Mirè efficacem exercet acinacem

Princeps, & inſignes & imos
Exitio premit æquus uno.
Qualem Poëtæ, quos Epicus labor
Ævo Latino eduxit in æthera,
Ponunt vel Æneam, vel acrem
Hoſtibus in mediis Achillem;
Ad quos colores non ego fingere
Auſim canendo, cum neque ſpiritus
Aſcendat æquus, nec modorum
Norma ſinat, tenuiſque verſus:
Talis Gatheli degenerem gregem
NASSAVUS urget. Non reducem pater,
Non ſperet uxor, ſi quis enſi
Fiſus in oppoſitum propinquat.
Ac fortè quiſquam laudis amantior
Illum exequentem ſæva negotia
Tyro laceſſet, quem decorum
Multa domi generoſa virgo
Ardet viciſſim, quatenus æmulos
Omnes choreis & pede mobili
Excedit, aut aptè vocatâ
Ad citharam patriam camœna.
Eheu! nec illi fœmineus favor
Proſit, nec artes, quin miſer occubet,
Humique ſingultans amores
Dimidios aliis relinquat!

Sub

Sub Rege tali quid putet arduum
Britanna pubes? En, alacris tuba
Invitat! En, ſuſpenſa patrum
Arma tholo repetamus unco!
Juvabit arces ſcandere Gallicas,
Plaudente mundo, & proruere oppida,
Suumque Vulcanum in ſceleſtas
Ferre domos. Erit, ut colonus
Inducat Anglus curva Lutetiæ
Aratra ridens; tectaque regia
Invertat; & feſſus ſub umbrâ
Egregiæ ſedeat ruinæ.
At tu remittas tempore poſtero,
Cæſar, doloſam pectus in aleam
Offerre pugnando; hoc Senatus,
Hoc humili rogat ore vulgus.
An non propinquas atra neceſſitas
Concuſſit alas, &, memori notâ,
Ne tu venires inter arma,
Admonuit, Jove ſic jubente?
Averſus illi conſilio ſenex,
Ubique partis clarus adoreis,
SCHOMBERGUS in turmam haud merentem,
Et medios properavit ignes;
Quem nunc ademptum exercitus anxio
Luctu requirit, non ſine carmine

Heroa

Heroa laudante, & ſeveris
Invidiam faciente fatis:
Fruſtra; Nec horæ, quas fuga temporis
Avexit, optant ferre pedem retro;
Nec Mens ab exangui figurâ
Lapſa ſemel remeare curat:
Non ſi medentes, unde poteſt, aquas
Doctâ miniſtret RATLIVIUS manu:
Non ſi DRYDENUS invidendo
Pulſet ebur geniale plectro.

EDV. HANNES, *A. M. ex Æde Chr. & Prof. Chym.*

MUSEUM ASHMOLEANUM.

SECRETOS ignota diu Natura receſſus
Captavit, non antè oculis, non obvia luci,
Et ſeſe, obſcurâ caligine tecta, remotis
Abdiderátve plagis, aut imo merſa profundo
Conatus riſit varios, hominúmque labores
Eluſit, nullâ deprenſa indagine, nullum
Admiſſura diem, niſi Tradeſcantius auſu
Felici maris & terræ ſpatia ampla perenni
Emenſus curſu, captivam ponè tuliſſet

Naturam,

Naturam, miſſúmque nova in compendia mundum.
ERGO age, Muſa, tuum duc in penetralia vatem,
Et totos evolve ſinus; juvat ire per æquor
Immenſum, & diverſa ſequi miracula rerum;
Jamque mihi extremis videor conterminus Indis,
Eoáſque Domus, & Phœbi Regna tueri:
O quàm lætâ illic nemorum ſpatiarer in umbrâ,
Ver ubi perpetuum, ſemperque injuſſa vireſcunt
Gramina, & irriguæ ſuccis melioribus herbæ!
Quis mihi plantarum, longus quas explicat ordo,
Commemorat vires, noſtro ſub ſidere naſci
Quas olim vetuit pigri inclementia coeli?
Anguſto cùm ſe non paſſus limite claudi
Et brevibus ſpatiis, ſibi Tradeſcantius orbem
Poſcit utrumque dari; ſed enim ſi ſole negatum eſt
Hîc propiore frui, fœcundáque ſemina rerum
Pulſa retro gravis aura necat, petit impiger ortus
Æthereos, primæque adit incunabula lucis.
Certè aliquid noſtris erat avexiſſe carinis
Congeſtas Orientis opes, ſpoliata relinqui
Regna vel antiquis Superûm celebrata triumphis,
Quos famæ poſuiſſe ferunt monumenta futuræ.
FALLOR? an ignoti video denſa agmina coeli
Diſſimili ſpecie, & variis depicta figuris?
(Seu vel mille modis radios percuſſa remittant
Phœbeos, ſeu nativo fulgore coruſcent)

Apparet tali Thaumantias Iris amictu,
Ipſa ſuos induta adverſo ſole colores.
Non alium Regi dat decolor India cultum,
Cui texunt molles auguſta inſignia plumæ.
EDE, augur Romane (tibi namque omnia conſtant)
Qui voces avium obſcuras ac nomina calles,
Ecqua tibi ſimilis vaſti per inania cœli
Aëreas inter volucres, turbamque ſonoram,
Deſcriptum toties ornavit pompa theatrum?
Tuque etiam quanquam pariter divinus Aruſpex,
Qui pecorum fibras, præſagaque conſulis exta,
Fare age, quæ nobis tulit hæc animalia tellus,
Quorum nunc ſimulachra juvat fixaſque videre
Poſtibus exuvias; ut adhuc immania pandunt
Ora, ſitim prædæ patulo ſimulantia rictu,
Atque nova innocuus ſequitur ſpectacula terror!
SIC cum vela daret longinqua per æquora Bacchus,
(Victorem ſemper teſtabitur India Bacchum)
Obſtupuere omnes gravibus diſtincta corymbis
Carbaſa, & ignotas paſſim diſcurrere lynces.
NEC maris immenſum fruſtra decurritur æquor,
Aut infœcundos præbent regna humida campos,
Et ſteriles meſſes; cœptis audacibus itur
In thalamos, Neptune, tuos; gemmæque latentes
Cognatum videre diem, jamque æmula ſolis
Fulgura diffuſum latè jaculantur in orbem.

In-

Indignata ſedet vacuo Thetis alma cubili,
Et ſtupet incomptis habitata palatia nymphis,
Quas ornare ſolet gemmarum lucidus ordo,
Et niveâ ſemper pendentes aure lapilli.
Non adeò illuſtrem parili vel imagine pompam
Edidit ulla dies, ex quo Cleopatra nefandâ
Ingluvie regni pretium diſſolvit aceto,
Ægyptumque uno damnoſa abſorbuit hauſtu:
Nec tales victrix egiſti Roma triumphos,
Cum ſua littoribus monſtraret vela Britannis
Cæſar, & in noſtris legeret conchylia ripis.
Quocunque aſpicias nil non mirabile; totos
Expandit Natura ſinus, facileſque videri
Denudat vultus, & coelo gaudet aperto.

NATURÆ ſed quis poterit comes ire? ſequemur
Artis & humanæ tandem molimina mentis.
O quali feret hæc populus ſpectacula plauſu,
Æſtivi tunc cum malè mordax incola lecti
Ponè trahet longæ ſinuoſum ſyrma catenæ,
Tercentumque geret perplexum nexibus aurum!
Bellua ceu Libycâ captam venator arenâ
Quam circùm vinc'lis, & aheneâ compede claudit
Indomitam, & ſævo meditantem prælia dente.

ILLIC ſublimem ferri Phaëtonta videbis,
Illic ſolis equos, ſimilemque per omnia currum,
Quo prius exciderat, niſi quod ſit cerea ſummæ

Cur-

Curvatura rotæ, radiorum cereus ordo;
Nec fruſtra mœſtæ lachrymas fudere ſorores.
Protinus in varias electra cadentia formas
Artifices luſere manus; hinc flava niteſcunt
Poculaque & gravido prægnantes ſtamine fuſi,
Quos Pygmæa poteſt conjux geſtare, trahendæ
Partitur ſociis cum penſa domeſtica lanæ.
Hic & parva uxor poterit, ſerieſque nepotum
Æquales habitare caſas; nunc clauditur unâ
Tota domus, tenuique in cortice tota ſupellex.
SEU tibi bella placent, vivâ depicta tabellâ
Geſta illic cernes anguſto prælia campo;
Squamoſuſque Draco lethalis ſpicula caudæ
Contorquet, parvóque acini committitur orbe,
Cum duce Cappadocum invicto, quo præſide gaudet,
Et tutelarem ſibi vendicat Anglia Divum.
Seu tibi decurſos animus fert ire per annos,
Quos omnes pulchro diſtinguunt ordine magni
Heroum tituli, nec vani nominis, umbræ
Illuſtres referunt antiqua numiſmata vultus:
Quo Dictatorem tulerit ſe Julius ore,
Quo pater Æneas olim, Regeſque Latini
Jura dabant populis immenſum in nomen ituris.
SIC diverſa ſuis ſignantur ſec'la metallis,
Et revocant memores labentia tempora faſti.
Ornâſti Matrem tantis, ASHMOLE, trophæis,

Ut,

Ut, quo felicem ſeſe jactavit alumno,
Æternum gratâ teſtetur voce patronum.
Accipe ſolennes tibi quas devovimus aras,
Quâque licet monumenta tuis æqualia donis.
En ut noſtra tibi laxâ compage dehiſcant
Mœnia, præcipitemque trahant disjecta ruinam!
TALI victores excepit Græcia pompâ,
Ingreſſiſque ſacri concuſſo vertice muri
Confertas ſtravere vias, aditumque dedere.
EXCELSO tollet quondam ſe vertice moles,
In quâ perpetuis ardens fornacibus ignis
Fœcundo rerum primordia percoquat æſtu;
Et quæcunque diu cæcâ latuere ſub umbrâ
Naturam cogat vel per tormenta fateri.
Hîc ſuſpenſa tui ſemper quæ vivet imago,
Et poſita adversâ SHELDONI fabrica fronte
Præbebunt alterna ſibi ſpectac'la, nec uno
Lumina percellent vultu, vel ſimplice pompâ.
Nec tamen hìc ſiſti poterit ſibi conſcia virtus,
Illa dies aderit, gratis celebranda Camœnis,
Quando tuis oppreſſa gement ſubſellia libris,
Herôum qui vix imitanda exempla ſecutus,
SHELDONO cedis, (quem nulla æquaverit ætas)
Et cum BODLEIO ſocios partiris honores.

JO. DOLBEN, *Archiep. Ebor. Fil.*
Ædis Chr. Alumnus.

PAS-

PASSER.

INDEFESSUM Animal, nullâque libidine victum,
Cui clunes Natura agiles, caudamque ſalacem,
Nec ſeſe æterno paſſam langueſcere motu
Indulſit, Quid tu, Paſſer, mortalibus ægris
Objicis abſumptas uno molimine vires,
Demiſſóſque animos, laſſos cum evanidus artus
Deſtituit vigor, & cœptæ fiducia pugnæ?
Quum ſe tota tuis abdit Cythereïa venis,
Laſcivoque omnes gremio inſpiravit amores,
Et dedit ipſa ſuas longe ſuperâſſe Columbas!
Nulla tibi Veneris ſubeunt faſtidia, nulla
Vel ſemel accenſo deſunt alimenta furori;
Sufficit ipſe ſibi, ſeſe depaſcitur ignis,
Seſe alit, & ſolo ſemper ſe fomite gaudet.
Ut memini voces læto clangore ſolutas,
Cum patiens oneris ſternit tibi fœmina dorſum,
(Parva quidem, tali ſed non indigna marito)
Circuituque vago, placideque ſtrepentibus alis
Sollictiare tuas viſa ad connubia flammas,
Suſcitat his furiis, facilemque accendit amantem.
Tunc tu, qui fuſus miſcetur corpore toto,

Extimulas genitalem ignem; fœcundaque virtus
Suggerit invictum robur; ſi victa fatiſcat
Pauliſper Venus, at renuis tibi longa quietis
Intervalla dari, primóſque recolligis æſtus,
Atque inſtauratis iterum complexibus uſque
Fervet opus, ſtrident pennæ, committitur inguen
Indomitum, & tenui laſcivis cuſpide, Paſſer.
Quid quod te ſubiti rapit inclementia fati,
Nec tibi conceſſa eſt nulli ſperanda ſenectus;
Mille tibi præſtat, Paſſer, lux ſingula vitas,
Una dies, una hora humano longior ævo eſt.

T. S. Ædis Chriſti Alumnus.

ARAUSIO RECEPTA.

DUM figit bellator inertia poſtibus arma,
Dum lituus ſilet, &, pulſis ad carmina nervis,
Aonio vates deducunt vertice Muſas;
Te quoque dicemus, regio Arauſina, receptam,
Fœderis æterni pignus; tu carmina poſcis,
O patria Auriacûm memoranda! O inclyta nutrix
Heroum Divûmque! O mille experta labores,
Inviſiſque diu Senonum obluctata catenis!
ERGO iterum gremio NASSOVI infuſa recum is?

Ergo arcto amplexu dilectum heroa fatigas
Lætitiæ impatiens, dominóque priore ſuperbis?
Sic, vi prædonum longùm vexata, marito
Penelope caſtos redeunti aſpirat amores
Singultans; oculóſque natantes paſcit, & ulnis
Advolat expanſis, & inhæret pendula collo.

JAM pulſi exilio cives, pia turba, penates
Dilectos repetent, jam rura Arauſica ſimplex
Religio pietaſque, fideſque antiqua reviſent.
Mox huc confugient Valdenſis, & accola ripæ
Eridani durus, patriis de Vallibus actos
Quos ferro hinc Lodoix, hinc igne Sabaudius arcet.
Interea longè Auriacis GULIELMUS ab oris
Ignati ſobolem pellet, fœdóſque cucullos,
Atque pias fraudes, tardóſque abdomine fratres.
Artibus ille ſuam melioribus inſtruet orbem,
Jura, magiſtratúſque dabit, ſanctúmque ſenatum.
Ille novas Ædes Phœbo Muſíſque dicabit,
Atque recepta novi cantabunt rura Marones.
Ille domos Atavûm lapſas, & hiulca ruinis
Cœlicolûm attollet delubra; arceſque reponet
Mauritii everſas, & inexpugnabile vallum.

EN! video ut ſtudio fervet generoſa juventus,
Pars humeris truncos, pars grandia marmora portant
Obnixi; ſurgit moles operoſa, minæque
Murorum ingentes; ſummis undantia pinnis.

Auria-

Auriaci vexilla ardent, ruptoque remugit
Tormentum fumans cœlo, & nigreſcit ad auras.
Tum tibi quas grates, GULIELME, Arauſio ſolvet,
Quas ſtatuas dabit, & capiti decernet honores?
Tempus erit cum olim Arauſinos advena tractus
Inviſens, illic non jam pendentia ſaxa,
Relliquias faſtûs Romani, aut templa ſtupebit
Disjecta, egregiaſve ruinas Amphitheatri.
Non MARIO victos poſt Cimbros ſtructa trophæa
Spumantem Rhodani attonitus ſpectabit ad undam;
Sed, GULIELME, tuum ſpiranti in marmore vultum,
Atque triumphales portas, monumentaque famæ
Sacrata Auriacæ, ſurgentéſque ære columnas,
Defixus mirabitur, ardeſcétque tuendo.

AT vos queis virtus bellandi, & nobile robur
Semper creſcentem famam, ſempérque virentes
Conceſſit lauros, immortaléſque triumphos,
Magnanimi Heroes NASSOVÆ gentis, & umbræ
Mauritii Fredericíque, atque ingentis Adolphi;
Vos dilectæ animæ; Vos (ſi mortalia curant
Ordinibus divûm inſcripti) nova gaudia tangant;
En! veſter ſanguis Britonum diademate crines
Auctus laurigeros, poſt expugnata Namurci
Mœnia, poſt fractas vires, animumque ſubactum
Borbonii dextram placidè tendentis, & ultrò
Pacem implorantis, ſedes ſecurus avitas

Occupat, atque domos patrum, Auriacâmque repoſcit
Regna olim erepta, atque ſuis dominantur in oris.

JAM Senonas piget Auguſtos rapuiſſe penates,
Fœnore cum multo, GULIELME, requiris adultus,
Quos puero incaſſum Lodoix detraxit honores.
Sic olim EDVARDUS, plenis maturior annis,
Fræna Arari Ligeríque daturus, mitior iras
Diſtulit, & Celtis conceſſit fœdera, ſedeſque
Avulſas Aquitanûm, & Neuſtrica regna recepit.

RIC. MARIETT, ex Æde Chriſti,
Superioris Ordinis Commenſalis.

ADMINISTRATIO MARIÆ.

DUDUM relicto pectine Lesbio,
Nunc ad priorem ſic temere feror
Inſaniam. O Pecten, movere
Qui Superos potes, & creare,
Hoc ſi ſupremum carmen amicior
Camœna pulchrum ducet in exitum,
Te, blanda teſtudo, lyramque
Emeritam tholus hic eburnus
In pace ponet tempore poſtero:
Haud ulla rurſus dextera pervicax

Aude-

Audebit ad priſcum quietas
Officium revocare chordas.
Me ſi Lycoris dura refugerit,
Non tu quereris flebilibus modis;
Me ſi beârit, non, ut olim,
Voce tuâ peragam triumphum.
MARIA, magni comparis æmula,
Te deſtinamus materiem; tibi
Theatra clamant, ac jocoſâ
Admonitus ſalit Iſis undâ.
O Diva, ſi quid fortè tibi vacat,
Nec ſemper urges pectus amabile
Curis, geríſque ſemper Anglo
Sollicitam ſuper orbe frontem,
Deſcende paulùm huc, & propior tuas
Inviſe Muſas, dum tibi regiam
Urbem æſtus infeſtat, Caníſque
Penè novum minitatur ignem.
Videbis omnes laudibus in tuis
Fervere vates: Pars ad originem
Recurrit, & clarum ſalutat
Per memores genus omne faſtos:
Hic enitentem corpore gratiam
Narrat; manúſque & cæſariem, & genas
Miratur, incedens per ignes,
Et nimio periturus auſo.

Alter

Alter ſonabit, Tu bona, tu pia,
Tu pura vitæ, & juſtitiæ tenax,
Mittétque virtutes in ævum
Egregiis numeris Poëta.
Non hæc ab udâ fas fuerit tibi
Sperare Leydâ: Laurea Belgicam,
Quocunque delinita cultu,
Odit humum minus hoſpitalem.
At O! Quis almum tollet honoribus
Diem, labanti qui dedit Inſulæ
Spem primus, ultricémque flammam
Borbonias tulit in carinas?
Illas ovantes in vacuo mari
Matrona longè ex mœnibus Anglicis
Proſpexit, ut charis diurnum
Virginibus dabat æqua penſum;
Ah, flete, dixit, fata Britannici
Extrema regni! Quæ nova Wallia
Victis favebit, atque fractum
In gremio populum recondet?
Vos in catenis, quatenus auguror,
Captas puellas auferet inſolens
Cohors, & ignotum bibetis
Aut Rhodanum procul, aut Garumnam:
Tunc, vel ſuperbum veſter erit labor
In Ludovicum pſallere carmina,

Lau

Lauroſque, ſuppliceſque gentes,
Et trepido data jura mundo;
Vel imperatæ ſtamina purpuræ
Texetis auro, quam Domina induet
Pariſiana, quo ſagatum
Luce novâ feriat maritum.
Sic elocuta eſt. Atqui aliam vicem
In lance pendens fata Dieſpiter
Parabat: Extemplo volantem
Ad ſcopulos, & amica ſaxa
Gallum videres, fulmine percitum
Anglo: Videres nantia Lilia,
Trabeſque, & antennas, Deoſque,
Præcipiteſque rates, & ipſos
Duces in undis; heu, nitidos comâ
Fruſtra, & ferentes pignora Virginum
Lævo lacerto, dum repellit
Dextra graves operoſa fluctus.
Ex hoc in hoſtem bella refundere
Ardemus ultro: Jam freta milite
Anglo relucent; jam potiti
Oppoſitâ dominamur orâ.
Normanna Tellus, unde genus virûm
Audax Britannâ crevit in Inſulâ,
O pulchra mater! O tot alma
Poſt hyemes repetita, ſalve!

Agnoſce natos, qui tibi vincula
Rumpent dolenti; ſeu Lodoix fremat
Præſens in armis, ſive priſca
Ex Erebo redeat Joanna.

Ds. RIC. VERNON, *Barnet. ex Æde Ch.*

Inauguratio Regis

GULIELMI.

AD REGEM.

O Magna AURIACŪM ſoboles! O ſtemmate longo
Heroum demiſſe Heros! Quo ſoſpite manes
NASSAVI exultant; FREDERICIque umbra ſuperbit,
Magnanimi recolens famamque & fata nepotis:
En! tibi captivam priſci gens aſpera Bruti
Submittit cervicem ultrò; tibi bella minanti
Obvia in amplexus ruit; &, Mavortis aviti
Oblita, inſuetam manibus prætendit olivam.

QUOS non terribilis Cimber, triſtéſque videri
Pictones, aut torvi fregit vis dura Canuti;
Quos non Roma potens bello, Celtæve Latinis
Agminibus miſti; gelido neque victor ab Iſtro

Edo-

Edomuit pugnando, dedi:que in vincula, Cæſar:
Hi non indecores ferro, neque cedere caſtris
Aſſueti quondam, tua ſponte in fræna reclines
Subjiciunt humeros; victriciaque arma ſecuti,
Optato cedunt nodo, maniciſque fruuntur.

ASPICE, ut unanimis Procerum Populique ſenatus
Sceptra tibi parat, & ſolito movet ordine palmam,
Et merito capiti exortes decernit honores!

NAM neque te regni ſumma ad faſtigia vexit
Lucinæ favor, & naſcendi inglorius ordo:
Vivida ſed bello virtus, tutataque ferro
Libertas, juſtique amor, & reverentia Divûm,
Intemerata fides, & non revocabile verbum.

HAC olim Argolicum Theſeus, hac arte Quirinus
Romanum imperium fixit: Cyruſque ſubacto
Major avo, ambigui Martis durique laboris
Mercedem, Perſas, populoſque recepit Eöos.

TE Duce, Gradivum poſcunt deſueta triumphis
Agmina, & in patrias ſperant aſſurgere lauros:
Te duce, victrices aquilas trans oſtia Rheni,
Trans Ligerim oſtentant Britones; avibuſque ſecundis
Avulſos Morinos, & Neuſtrica regna repoſcunt:
Semineces video Celtas, genibuſque minorem
Borbonium ſævire minùs, promittere iniqui
Exilii finem, pulſoſque requirere cives:
Nequicquam: Domino Rhodanus meliore ſuperbit,

Et fractos tibi volvit Arar, tibi Sequana fluctus.
AUSPICE te, canum mater cultuque decorum
Efferet os tenebris, puroque incedet amictu
Religio; & vanas, in te inclinata, retundet
Iraſque, inſidiaſque, & ovantem ſanguine Romam.
VOS, fidi Manes, nati melioribus annis,
Vos BALIOLÆIS buſtum miſerabile flammis
Experti quondam; LATIMERI ſimplicis umbra,
RIDLÆIQUE anima, & CRANMERI dia ſenectus;
Nunc o! nunc hilares defenſis funere veſtro
Arridete aris; haſque olim ſanguine fœdas
Luſtrari gaudete arces; hâc ſede cucullos,
Funigerûmque greges, & adorea numina pelli;
Inferiæ hæ vobis, hæc grata piacula ſunto.
ECCE ſuos repetit, pulſo bubone, penates,
Cecropiaſque domos, dilectaque mœnia Pallas.
QUALIS ubi mediâ volucris Jovis ales in æthrâ
Sanguineas agitavit aves, milvumque rapacem;
Impavidæ redeunt in patria rura volucres,
Tuta colit ſylvas Philomela, & littora Cycnus.
QUIN tu, ſancta Ædes, quæ multos ubere partu
Fudiſti Heroas: Quæ nunc (ſic fata revolvit
Naſſaides) Dominum tanto es ſortita minorem,
Quanto alias inter fulges Regina ſorores:
Tu quoque non levibus nuper jactata procellis,
Tu cladis pars magna; alios meliore metallo

Fi

Fidas ire dies; alium tibi ſurgere credas
WOLSÆUM! AURIACI te ſpera in nomina ituram,
HENRICIque tui majorem agnoſce nepotem.

HENRICUS ALDRICH, *S. T. P. Eccleſ. Chr. Decanus.*

Academiæ Oxonienſis Comitia,

ANGLICE

An OXFORD *ACT.*

PHOEBE redi, quâcunque lates fugitivus in orâ,
Sive aliquam ſequeris deſerta per avia Daphnen,
Seu paſtoralis repetens geſtamina ſceptri
Theſſaliæ jam triſtis agas in finibus exul;
Te (quàm longa tuæ paſſi diſpendia lucis!)
Te Dominum Oxonidæ, quondam tua turba, repoſcunt:
Sunt & adhuc qui te non in vulgata vocabunt
Carmina, ſunt Juvenes, qui, ſis modo dexter, Apollo,
Non ita degeneres opera interrupta capeſſent:
Quo tibi ſolennes inſtaurant ordine pompas
Cernis, & auguſti pandunt ſpatia ampla Theatri.
Scilicet hanc Cæſar Phœbeis fecit alumnis
Lætitiam: Ipſe procul Moſæ bellator ad undas,

Tela inter media & diſtrictos cominùs enſes
Intrepidum urget iter, nec, quanquam ſæpe Mariæ
Menti ſurgat imago, iras animóſque remittit,
Quin toto inſultantem ardens agit æquore Gallum.
At nobis placidæ interea felicia pacis
Exercere dedit ſtudia, atque aperire receſſus
Caſtalios juſſit, ſacroſque recludere fontes:
Tuque adeò, decus Aönidum, quo præſide manes
Sheldoni exultant, & ſancti dia ſuperbit
Canities Felli, doctæ otia longa Juventæ
Excutis, &, Muſas ultrà non paſſus inertes,
Deſuetos renovas, circo plaudente, triumphos:
Qualis, cum nimiam Latio indulſere quietem
Relligio mitiſque Numæ ſapientia, lentæ
Virtutem excivit patriæ, reſideſque movebat
Tullus in arma viros. Opera omnibus arbiter æquus
Impendis diverſa; hic dulcia pollice levi
Fila movet Flacci, aut divinam *Æneida* tentat;
Ore ſonans grandi, Demoſthenis acrior alter
Arma quatit, denſis alii te, Occhame, latebris
Expediunt, multóque latentem pulvere Scotum:
Fervet opus, læti feriunt laquearia plauſus.

QUARE agite, egregii pars & vos parva triumphi,
Queis calamos inflare leves Heliconia virgo
Indulſit, facilique poëmata ludere venâ.

II. Nôſti quæ feſta & quos reſtaurare triumphos

Inci-

Incipit? (G.) Aut hoc aut aliquid ſimile huic mihi quondam
Commemorabat avus. (H.) Certè hæc nil tale tulerunt
Secula, vix tenuis famæ nos attigit aura.

G. Hinc eſt, quòd varium mirabar in oppida vulgus
Confluere, Aönidumque domos turbare quietas:
Hac cives (quibus alma ſalem natura negavit,
Et multum nebulæ per frontem fudit amictum)
Incedunt taciti, & mirâ gravitate verendi.
Ac juxta, taurorum uncique oblitus aratri,
Ruſticus exultat; paſſim convitia ſpargit
In ſocios; hilaris baculo, pede, voce jocatur.
Illic Cecropidas, Nomentanóſque nepotes
Veſtibus inſignes, nec non & torva tuentem
Thraſonem vidi, ille plicatam in terga retorſit
Cæſariem, tunicamque dedit diffundere ventis,
Et ſubtus lato fulgebat balteus auro.

H. Credideram verò haud oculos retinere tuos qui
Spectatum veniunt, ſed qui ſpectentur ut ipſi.
Vidiſti in ſcenâ Pygmæam ludere gentem,
Et ſaltare vagum per pulpita pumilionem?
Vidiſti, populo quà lætos area ludos
Exhibet, & gemino diſtendit ſtipite funem,
Quàm facili corpus niſu ſaltator in auras
Tollat, quàm juſto greſſus libramine firmet
Inſiliens, agiliſque trementia fila pererret?

G. Parcius hæc. (H.) Te Puparum pudet? haud pudet illum

Qui ſeptem ſtudiis annos dedit, & cui longè
A cubito manica ad talos demiſſa pependit.
Hic te, ſi memini, ſeniori cedere juſſit,
Summovitque loco, ſibi prima ſedilia poſcens.
G. Hæc tecum ulterius mox excutienda; vocat jam
Altera materies; & da (*ad* B.) tu, ſi grave non eſt,
Quæ tanta hoſpitibus Rhedycinam cauſa videndi?
Et quo procedant; quas narras, ordine Pompæ?
B. Organa, diverſo quæ multa foramine jungit
Fiſtula, & aëreos acceptat follibus Euros,
Audîſtis centum diſcrimina ludere vocum.
Inde canunt, habiles quibus in nova carmina vires
Diva dedit, numeris & qui valuere ſolutis.
Talibus auſpiciis Juvenes Encænia templi
Pierii renovant, magni memores SHELDONI.
Ille (ſacras quanto verſans molimine curas!)
Has poſuit ſedes, æternaque mœnia Muſis,
Et te centenis admiſit, Phœbe, feneſtris;
Illi ſolennes, primo ſolvamus honores;
Craſtina lux vobis forſan gratiſſima, riſum
Cum moveat, crepitant cui circum compita ſocci,
Et malè compactas pelles ſutura relaxat:
Aut qui Sidonio ſplendet venerabilis oſtro,
Dum ſudat ſub mole togæ, taloſque gravatos
Vix trahit, & toto reſonat gravis ocrea vico.
H. Sed nullos ſtimulos, nullum, puto, geſtat acumen.

Hunc

Hunc credas forſan ſedes mutare quietas,
Cornipedémque diu deſuetum poſcere, terraſque
Explorare novas. (G.) At credant iſta recentes,
Non ego, namque illos didici ſecurum agere ævum,
Nec charis Rhedycinæ excedere mœnibus unquam,
Dum loca ſunt, quæ grata focis communibus ardent,
Spumea quà lætos ducit circum amphora gyros,
Et bene concuſſo crepat alea jacta fritillo.

B. Mox veniet, magno vulgi qui murmure roſtra
Conſcendet, cujus mordax agitabit acumen
Confeſtim juvenem atque ſenem. Trepidate puellæ
Deliciæ Cottis, bullatæ & cura juventæ:
Tuque annis gravis & fracto jam cropore, cujus
Friget in effœtis conjux petulantior ulnis.

H. Agnoſco quid ais, Terræ, puto, filius hic eſt.

G. Et magis agnoſces, cum téque tuámque Corinnam
Attigerit, cæcóſque diu patefecerit ignes.

H. Hunc circùm longo dum ſeſe examine fundit
Turba favens, tremulóque quatit ſubſellia riſu,
Hic forſan vili ſubtemine craſſus arator
Incumbens baculo, collóque in terga reclini,
Torvum hiat, indoctaſque ad pulpita porrigit aures;
Et quoties alii plaudunt, juvat hunc quoque riſu
Durum agitare latus, grandeſque intendere buccas.

G. At cur ſimplicitas adeò tibi ruſtica ludo eſt?
Quid facient cives? aurem ſubſtringet hianti,

Et gravis in turbâ luctabitur Aldermannus:
Illi ſufflatu pulmo prælargus anhelat,
Colla madent, liquidâque genæ pinguedine rorant,
Materieſque ſuis fit Lychniopola lucernis:
Demum importuno diducit labra cachinno,
Tum cùm fortè ſuâ de conjuge fabula cœpit.
Atque aliquem, credo, fallent perſæpe togatum
Romano ſermone joci. (H.) Verum ille ſodalem,
Cui tenues melius finxerunt pectus Athenæ,
Obſervat, nerviſque alienis mobile lignum
Ducitur: hunc uſque intentis aſpectat ocellis,
Ac ſiquando videt patulum dimittere rictum,
Laxat & ipſe parata ſequacibus ora cachinnis.
G. Abderitano quis me pulmone beabit,
Quis mihi ferratos lateri circumdabit orbes,
Craſtina ſi tantum præbent ſpectacula riſum?
O quàm te impatiens quæ proxima volveris opto
Læta dies, longumque mihi memoranda per ævum!
H. Et memoranda quidem, cuicunque accumbere menſæ
Contigerit, cuicunque loco ſucceſſeris hoſpes.
Seu quà fumantes ex æquo meta laceſſit
In certamen equos, vel galli cæde rubentem
Tingit humum ſanguis, ſeu cum ridente colono
Effutire ſales mavis, ut turba jocantem,
Ut dominum miretur anus grandæva futurum;
Hinc ſalis æterni fontes, hinc nota ſupellex

Sug-

Suggerit ingenium, & decies repetita placebit.
B. Multus uterque fuiſtis in hoc; jam fronte ſeverâ
Ecce movent duo pugnacis certamina linguæ,
Democriti ille ingens vacuum, & tenuiſſima rerum
Semina; particulaſque leves, globuloſque Renati;
Obſcuro hic quicquid Zabarella volumine condit,
Materiem formamque & inania nomina jactat.
Hos citò dimitti ſperabitis. (H.) Imo ego lætus
Hos etiam ſpecto, vultu dum multa minari,
Exertis digitis, exporrectiſque labellis,
Neſcio quid ſpinoſum, atque implicitum Labyrintho
E nube & tenebris in lucem educere certant.
G. Dumque ardent oculi, & pulmo acres ventilat æſtus;
Surdus uterque ſono alterius diverberat aures;
Nec lateri parcunt, nec ſicco ex ore ſalivæ.
Et jam jamque magis fervent, atque omnia miſcent,
Arbiter è cathedrâ donec venerabilis altâ
Increpet, & lites æquali examine libret,
Atque regat dictis animos, & temperet iras.
B. At ne vos teneat cæcis diſcordia nodis
Perplexa, & vocum obductæ farragine nugæ;
Alter adeſt veſtras qui molli urbanior aures
Mulceat eloquio, & Nympharum enarret amores:
Virgineum ille chorum, pexuſque togâque recenti,
Sublimi ſpectat de ſede, latuſque venuſtum
Huc illuc lentè flectit, miſeriſque puellis

Dat

Dat vulnus linguâ, obliquo dat vulnus ocello.
G. Ille refert ſiquis laſcivæ uxorius ulnis
Langueſcit ſponſæ, gremio quæ infuſa ſeniles
Nauſeat amplexus, inviſaque baſia libat;
Vel ſiqua incauto tacitis præcordia flammis
Accendit juveni, ſteriléſque inſpirat amores:
Mox malè reſpondet curis, animumque morando
Torquet, & admiſſos aſtutè ventilat ignes.
H. Pectoris o duri ſilices! o ferrea corda!
Ille verecundos ſuffundere ſanguine vultus
Audebit, teneriſque procax dare vulnera Nymphis?
G. Crudelis Virgo magis, an magis improbus ille?
H. Improbus ille. (G.) Tamen, crudelis tu quoque Virgo,
Nec tu adeò immitis nimium miſerere Corinnæ;
Ipſa dolet meritò, quæ tot fuit antè dolori.
H. Sic poſt edomitum Buten, Pagaſumque, Chromimque,
Infelix jaculo cecidit ſtridente Camilla.
B. Quotquot amœna colunt formoſæ rura puellæ,
Vel quarum doctæ veneres mirantur Athenæ,
Huc ſimul accurrunt. (H.) Hinc tu tibi ſelige Nympham,
Quæ tecum aut faſtus Galateæ, & Daphnidis ignes
Dulcè canat, vel, humum pallâ verrente, choreas
Inſtituat numeroſa. (G.) Choreas ſemper amavi.
B. Vos tamen, auguſtas quà pandunt atria valvas,
Et vaſtæ fumant patinæ, & geniale falernum,
Antè dapes ſumetis. (H.) Et has quoque ſemper amâſti.

B. Ut

B. UT memorare juvat quo pingues ordine menſæ
Oſtentant epulas, quo nondum inſtructa tumultu
Unà hoſpes civeſque ruunt in fercula; ſed vos
Non moror invitos; notum dat buccina ſignum,
Arbor & in medias altè porrecta plateas
Jamdudum pictâ pandit ſpectacula chartâ.

D^s CAR. BOYLE, *Comitis de Orrery, Fil.* } *ex Æde Chriſti.*
GULIELM. HAYS, } *Equitum Fil.*
GUALTERUS GOUGH, }

BAROMETRI DESCRIPTIO.

QUA penetrat foſſor terræ cæca antra, metallo
Fœcunda informi, rudibuſque nitentia venis;
Dum ſtupet occultas gazas, nummoſque futuros,
Eruit argenti latices, nitidumque liquorem;
Qui nullo effuſus prodit veſtigia tractu,
Nec terram ſigno revolubilis imprimit udo,
Sed fractus ſparſim in globulos formam uſque rotundam
Servat, & in teretes lapſans ſe colligit orbes.

INCERTUM quâ ſit naturâ, an negligat ultrà
Perficier, jubar & maturus inutile temnat;
An potius ſolis vis imperfecta relinquat

Argen-

Argentum malè coctum, divitiaſque fluentes:
Quicquid erit, magno ſe jactat nobilis uſu;
Nec Deus effulſit magis aſpectabilis olim,
Cùm Danaen flavo circum pretioſus amictu
Ambiit, &, gratam ſuadente libidine formam,
Depluit irriguo liquefactum Numen in Auro.

QUIN age, ſume tubum fragilem, cui denſior aër
Excluſus; fundo vitri ſubſidat in imo
Argenti ſtagnum; ut pluviâ impendente metallum
Mobile deſcendat, vel contrà, ubi poſtulat æſtus,
Prodeat hinc liquor emergens, & rurſus inane
Occupet aſcenſu, tubulumque excurrat in omnem.

JAM cœli faciem, tempeſtateſque futuras,
Conſcia lympha monet, brumamque & frigora narrat.
Nam quoties liquor inſurgit, vitreoque canali
Sublatum nequeunt ripæ cohibere priores;
Tum lætos ſperare dies licèt, arva fatentur
Æſtatem, & largè diffuſo lumine rident.
Sin ſeſe immodicùm attollens Argenteus humor,
Et nimiùm oppreſſus, contendat ad ardua vitri,
Jam ſitiunt herbæ, jam ſuccos flamma feraces
Excoquit, & languent conſumto prata virore.

CUM verò tenues nebulas ſpiracula terræ
Fundunt, & madidi fluitant ſuper æquora fumi,
Pabula venturæ pluviæ; tum fuſile pondus
Interiora petit; nec certior Ardea cœlos

Indi

Indicat humentes, medias quando ætheris oras
Tranando, craſsâ fruitur ſublimiùs aurâ,
Diſcutit & madidis rorantia nubila pennis.
Nunc guttæ agglomerant, diſperſas frigora ſtipant
Particulas, raruſque in nimbum cogitur humor:
Prata virent, ſegetem fœcundis imbribus æther
Irrigat, & bibulæ radici alimenta miniſtrat.
Quin ubi plus æquo deſcendens unda metalli
Fundum amat, impatiens pluviæ, metuenſque procellam,
Agricolæ caveant; non hoc impunè colonus
Aſpicit; oſtendet mox fœta vaporibus aura
Collectas hyemes, tempeſtatemque ſonoram.
At licèt Argentum mole incumbente levatum
Subſidat, penituſque imo ſe condat in alveô,
Cætera quæque tument; everſis flumina ripis
Expatiata ruunt, ſpumantibus æſtuat undis
Diluvium, rapidique effuſa licentia ponti.

NULLA tacet ſecreta poli mirabile vitrum,
Quin varios cœli vultus & tempora prodit.
Antè refert, quando tenui velamine tutus
Incedes, quando ſperabis frigidus ignem.

AUGURIO hoc fretus, quanquam atri nubila cœli
Dirumpunt obſcura diem, pluviaſque minantur;
Machina ſi neget, & ſudum promittat apertum,
Audax carpat iter nimbo pendente viator;

Nec

Nec metuens imbrem, poſcentes Meſſor ariſtas
Proſternat: terræ jam bruma incumbit inermis,
Frigoraque haud nocitura cadunt, feriuntque paratos.

JO. ADDISON, *A. B. à Coll. Magd.*

DUX *GLOCESTRENSIS.*

MDCXC VII.

RAPTAS Tiaras vertice perfido
Narrare vellem, ſignaque Turcica,
Enſeſque falcatos, & Iſtrum
Sanguine barbarico rubentem.
Arctoa digno prælia ſpiritu
Conarer efferre; ut glacies putri
Induruit tabo, atque vinc'lis
Purpureis riguêre piſces;
Quà torvus alget Sarmata, & hiſpidos
Contriſtat agros perpetuum gelu:
Sed Muſa caſtigat vagantem,
Et Patrias celebrare laudes
Impellit. O quo læta GLOCESTRIA
Superbit! O quem tollit Honoribus!
Te Diva ſumit non pudendo
Carmine, degenerique verſu

Ornare;

Ornare; quamvis nec teneras genas,
Nec enitentem crudior aſperet
Frontem cicatrix, nec venuſta
Vulnus adhuc violârit ora.
At mox adulto robore firmior
Quaſſabis haſtam, vel gladio minax
Fremes, nec ultrà fœminarum
Indecores patieris artes:
Seu ritè juſtis inſtituant pedes
Movere gyris, ſeu doceant comam
Torquere perplexam, & futura
Ponere virginibus pericl'la.
Jam non alumni grandis amantior
Nutrix recenſet, fatidicè loquax,
Quot Albion olim videbit,
Quot pelagus, Domini triumphos.
Nunc tela fervens poſcit, & horridos
Martis tumultus; nunc in Achaïcas
Urbes, pharetratamque Thracen,
Non humiles meditatur iras.
En! ut ferocem Bucephalum domat,
Fruſtra inſolentem verberis! ut jubam
Vexat recurvatam, docetque
Compoſitos glomerare greſſus!
At ille nequicquam emicat arduâ
Cervice in auras, oraque concutit

Spumantia.

Spumantia, obluctanſque frenos
Dente terit malè contumaci.
Verùm quid arces Vinſoriæ tremunt?
Quid læta vano fulmine perſtrepunt
Tormenta, feſtivaſque flammas
Projiciunt, & inerme fulgur?
Divinus ora, & pulchrior aſpici
Incedit Heros; agmina Principem
Aurata cingunt, & profanæ
Ponè ruunt populi catervæ:
Inter ſodales vertice celſior
Hoardus extat, tuque premis latus,
Sacville, quem cuncti Patronum
Sollicitant, tua cura, vates.
Atque ille poſthac te quoque carmine,
Princeps, ſonabit, grandia nobilis
Æquare verſu non caduco,
Et genio numeroſiori:
Seu te remotis tradere poſteris
Libet, faventem pacificæ togæ,
Muſiſque, ſeu bello furentem
Intrepidè, ac facilem perire.
Agnoſco pompam: nunc galea aſpera
Comptos capillos impedit, & femur
Ornat ſiniſtrum, qui recondi
Reſpuet, irrequietus enſis.

En!

En! qualis auro fulgidus ordinat
Parvam phalangem, &, prælia ludicro
Furore commiſcens, trophæa
Sicca refert, ſine clade victor.
Jam denſat agmen cautus, ut obvias
Arcto cohortes proruat impetu;
Fugamve mentitus, catervas
Opprimit exitii ſequaces.
Ut nunc minaci pondere deſuper
Nutâſſe turres, & malè pendulos
Hæſiſſe muros! ut Seneffam
Ambiguâ maduiſſe cæde
Accenſus audit! mixtaque funera
Ardet tueri, & ſulphure luridos
Artus, & indiſcreta membra
Per medias agitata flammas!
Ut ponè magni geſtit Avunculi
Urgere greſſus, dum furit impiger,
Qualis Boandæ, vel ſubacti
Mœnibus intonuit Namurci!
Nunc æra luget rauca quieſcere,
Bellique fulmen; ſcilicet æmulus
Sequi Parentem, Danicamque
Non dubiè ſobolem fateri:
Sic parvus angues comprimit Herculès.
Iras Novercæ, & vividus exerit

Omnem

Omnem Tonantis vim, aſſeritque
Se Superis animoſus Infans.

THO. JONES, è *Coll. Magd. Oxon.*
Superioris Ordinis Commenſalis.

INAUGURATIO

Regis GULIELMI & *Reginæ* MARIÆ.

Ad REGINAM.

QUID Britonum dubiæ detrectant arma cohortes,
Et figunt tellure haſtas, & ſcuta reclinant?
Quid per Danorum tumulos, urnaſque Latinas,
Saxonidumque pyras, fataliaque hoſtibus arva,
Securus graditur Belga, & ſine Marte triumphat?
USQUE adeò Britonum bello langueſcere virtus?
Degenereſque adeò tibi ſunt, ARTHURE, Nepotes?
NON illos Pallas, non Belgica juſſit Enyo,
Arma procul jactare, & pacem expoſcere dictis,
Et ramum præferre manu felicis Olivæ:
Tu, Dea, quæ longo numeras in ſtemmate Reges,
Cui Brutus primi, cui Fergus ſanguinis Author:
Quæ ſacrum decoras genus, abſolviſque Parentem;

Tu

Tu ſævos animorum æſtus, & atrocia mulces
Pectora, Brutigenûmque jubes miteſcere corda.
  QUALIS ubi gelido ſi fortè aſpexit in Hæmo
Spirantem bella, & meditantem pectore clades
Mavortem formoſa Venus; Deus horridus haſtam
Ponit humi; mollitque iras, vultumque minacem
Explicat; & placidis ſe acclinat mitior ulnis;
Nec malit Geticas miſcere in prælia gentes.
  SPONTE tuos ambit pubes Mavortia faſces;
Nec quis erit, ferro qui te violaverit, Aruns,
Nec quis, qui Veneri dederit nova vulnera, miles.
  ASPICE ut, effuſos oleâ redimita capillos,
Det tibi ſponte ſuas grandæva Britannia palmas!
Illa Anglûm fœcunda parens, dilecta Gradivo
Nympha; nec aſſiduis nequicquam exercita pugnis:
Olim Nympha potens bello: & quæ fræna Garunnæ,
Fræna Arari poſuit victrix; modò, cardine verſo,
Marcentes lauros, antiquæ inſignia famæ,
Mœſta gerit; Celtaſque timet, neque terret Hybernos.
At nunc in notas iterum ſe attollere laudes,
Fœmineiſque ardet ſe iterum ſubmittere ſceptris:
O quanta incedit greſſu! ut præſaga triumphos
Prælibat Nympha! & venturæ conſcia famæ
Multam in te Boadiccam & multam agnoſcit Elizam.
  O dilecta polo Diva; & ſpes una Britannûm,
Magnis orta atavis, atavûm generoſior hæres:

Accipe fortunam generis: Neu ſceptra recuſes
Formoſâ geſtanda manu: Tibi regius auro
Velet honos caput, & crines tibi cingat Iäſpis,
Eöiſque nitens ſcintillet purpura gemmis.
TU decus interea, & ſacræ pars optima pompæ,
Addideris ſplendorem auro, pretiumque ſmaragdis.
SIC ubi, vere novo, violas & lilia paſſim
Et niveo myrtos decerpunt pollice Nymphæ,
Et Triviæ agreſtem texunt de more coronam:
Ipſa ſibi fuſos decorat Latonia flores;
Ipſa roſis ſuaves myrtiſque inſpirat odores.
HOS inter plauſus, Virgo, pars una triumphi
Heu nimiùm pars parva tui, tibi grata virentes
Prætendit Rhedycina hederas, Parnaſſia dona;
Et tibi Pieriis intexit tempora ſertis:
Illam equidem tetigit propiori fulmine ſtrages
Immeritam; & ſacræ intremuerunt Palladis arces:
Tu, Dea, ſi puris tibi lucent ignibus aræ,
Teque pia annumerat Patria inter numina, Virgo,
Nec flammâ majore umbris adoletur ELIZA:
Tu ſtabilem firmari arcem, & contemnere ventos
Auſpicio meliore dabis: neu Tibris in Iſim
Gurgite liventi properet; nec miſceat unquam
Impuras Lemanus aquas in vir[gi]ne lymphâ.
HOC tibi, Nympha, datu[m] eſt; alios reſtare labore[s]
Et nova penſa tuis gaudes ſu[bi]iſſe Camœnis:

Na

Nam veluti Heſperiæ regina Lavinia terræ
Dilecto cum Troë ſuos diviſit honores,
Et thalami Æneam ſoliique in parte locavit:
Sic nolis tibi, Nympha, uni parere Britannos,
Auriacique comas nullo diademate cingi;
At magno indulges dotalia ſceptra Marito.
AUSPICIIS paribus Dis & Proſerpina Manes;
Jupiter æthereas regit, & Saturnia ſtellas;
Æqua ſuo dat jura Thetis, dat jura profundo
Neptunus; madidique tenent conſortia regni:
Ipſa tuum in tua ſceptra vocas, MARIA, Tonantem,
Immenſumque regis non unâ cuſpide pontum.

THO. NEWY, *Ædis Chr. Alumnus,*
& Acad. Procurator.

ΠΥΓΜΑΙΟ-ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ,

Sive PRÆLIUM *inter*

PYGMÆOS & GRUES *commiſſum.*

PENNATAS acies, & lamentabile bellum
Pygmeadum refero: parvas tu, Muſa, cohortes
Inſtrue; tu gladios, mortemque minantia roſtra,
Offenſoſque Grues, indignanteſque puſillam

Mi-

Militiam celebras; volucrumque hominumque tumultus.
HEROUM ingentes animos & triſtia bella
Pieridum labor exhauſit, verſuque ſonoro
Juſſit & æternâ numerorum aſſurgere pompâ:
Quis lectos Grajûm juvenes, & torva tuentem
Theſea, Quis pedibus velocem ignorat Achillem?
Quem dura Æneæ certamina, quem GULIELMI
Geſta latent? fratres Thebani, & flebile fatum
Pompeii quem non delaſſavêre legentem?
Primus ego intactas acies, gracilemque tubarum
Carmine depingam ſonitum, nova caſtra ſecutus;
Exiguoſque canam pugiles, Gruibuſque malignos
Heroas, nigriſque ruentem è nubibus hoſtem.
QUA ſolis tepet ortu, primitiiſque diei
India læta rubet, medium inter inhoſpita ſaxa
(Per placidam vallem, & paucis acceſſa vireta)
Pygmæûm quondam ſteterat, dum fata ſinebant,
Imperium. Hic varias vitam excoluêre per artes
Seduli, & aſſiduo fervebant arva popello.
Nunc ſi quis dura evadat per ſaxa viator,
Deſertoſque lares, & valles oſſibus albas
Exiguis videt, & veſtigia parva ſtupeſcit.
Deſolata tenet victrix impunè volucris
Regna, & ſecuro crepitat Grus improba nido.
Non ſic, dum multos ſtetit inſuperabilis annos
Parvula progenies; tum, ſi quis cominùs ales

Congredi,

Congredi, & immixtæ auderet ſe credere pugnæ,
Miles atrox aderat, ſumptiſque feroculus armis
Sternit humi volucrem moribundam, humeriſque reportat
Ingentem prædam; cæſoque epulatur in hoſte.
Sæpe improviſas mactabat, ſæpe juvabat
Diripere aut nidum, aut ulciſci in prole parentem.
Nempe larem quoties multâ conſtruxerat arte,
Aut uteri poſuiſſet onus, volucremque futuram:
Continuò vultu ſpirans immane minaci
Omnia vaſtaret miles, fœtuſque necaret
Immeritos, vitamque abrumperet imperfectam,
Cum tepido nondum maturuit hoſtis in ovo.

HINC cauſæ irarum, bella hinc, fatalia bella,
Atque acies letho intentæ, volucrumque virûmque
Commiſtæ ſtrages, confuſaque mortis imago.
Non tantos motus, nec tam memorabile bellum
Mæonius quondam ſublimi carmine Vates
Luſit; ubi totam ſtrepituque armiſque paludem
Miſcuit; hìc (viſu miſerabile!) corpora murum
Sparſa jacent juncis transfixa, hìc gutture rauco
Rana dolet, pedibuſque abſciſſo poplite ternis
Reptat humi, ſolitis nec ſeſe ſaltibus effert.

JAMQUE dies Pygmæo aderat, quo tempore cæſi
Pœnituit fœtûs, intactaque maluit ova.
Nam ſuper his accenſa graves exarſit in iras
Grus ſtomachans; omneſque ſimul, quas Strymonis unda,

Aut ſtagnum Mareotidis, imi aut uda Cayſtri
Prata tenent, adſunt; Scythicâque excita palude,
Et conjurato volucris deſcendit ab Iſtro,
Strageſque immenſas & vulnera cogitat abſens,
Exacuitque ungues ictum meditata futurum,
Et roſtrum parat acre, fugæque accommodat alas.
Tantus amor belli, & vindictæ arrecta cupido.
Ergò ubi ver nactus proprium, ſuſpenſus in alto
Aëre concuſſis exercitus obſtrepit alis,
Terræque immenſos tractus, ſemotaque longè
Æquora deſpiciunt, Boreamque & nubila tranant
Innumeri. Crebro circùm ingens fluctuat æther
Flamine, & aſſiduus miſcet cœlum omne tumultus.

NEC minor in terris motus, dum bella faceſſit
Impiger, inſtituitque agmen, firmatque phalangas,
Et furit arreptis animoſus homuncio telis:
Donec turma duas compôſta excurrat in alas,
Ordinibuſque frequens, & marte inſtructa perito.

JAMQUE acies inter medias ſeſe arduus infert
Pygmeadum ductor, qui majeſtate verendus,
Inceſſuque gravis, reliquos ſupereminet omnes
Mole Giganteâ, mediamque aſſurgit in ulnam.
Torvior aſpectu (hoſtilis nam inſculpſerat unguis
Ore cicatrices) vultuque oſtentat honeſta
Roſtrorum ſigna, & crudos in pectore morſus.
Immortali odio, æterniſque exercuit iris

Ali-

Alituum Gentem, non illum impunè volucris
Aut ore, aut pedibus peteret confiſus aduncis.
Fatalem quoties Gruibus diſtrinxerat enſem,
Truncavitque alas, celerique fugam abſtulit hoſti!
Quot fecit ſtrages! Quæ nudis funera pullis
Intulit, heu! quoties implevit Strymona fletu!

JAMQUE procul ſonus auditur, piceamque volantûm
Proſpectant nubem, bellumque hoſteſque ferentem.
Crebreſcit tandem, atque oculis ſe plurimus offert
Ordinibus ſtructus variis exercitus ingens
Alituum, motiſque eventilat aëra pennis.
Turba polum replet, ſpecieque immanis obumbrat
Agmina Pygmæorum, & denſa in nubibus hæret:
Nunc denſa, at patriis mox reddita rarior oris.
Belli ardent ſtudio Pygmæi, & lumine ſævo
Suſpiciunt hoſtem; nec longum tempus, & ingens
Turba Gruum horrifico ſeſe ſuper agmina lapſu
Præcipitat gravis, & bellum ſperantibus infert.
Fit fragor; avulſæ volitant circum aëra plumæ.
Mox defeſſa iterum levibus ſeſe eripit alis,
Et vires reparata iterum petit impete terras.
Armorum pendet fortuna: hîc fixa volucris
Cuſpide, ſanguineo ſeſe furibunda rotatu
Torquet agens circùm, roſtrumque intendit in hoſtem
Imbelle, & curvos in morte recolligit ungues.

Pygmæi hîc ſtillat lentus de vulnere ſanguis,
Singultuſque ciet crebros, pedibuſque puſillis
Tundit humum, & moriens unguem execratur acutum.

ÆSTUAT omne ſolum ſtrepitu, tepidoque rubeſcit
Sanguine, ſparguntur gladii, ſparguntur & alæ,
Unguesſque & digiti, commiſtaque roſtra lacertis.
Pygmeadum ſævit, mediiſque in millibus ardet,
Ductor, quem latè hinc atque hinc pereuntia cingunt
Corpora fuſa Gruum; mediâque in morte vagatur,
Nec plauſu alarum, nec roſtri concidit ictu.
Ille Gruum terror, illum denſiſſima circum
Miſcetur pugna, & bellum omne laborat in uno:
Cùm, ſubito appulſus (ſic Dî voluêre) tumultu
Ex inopino ingens & formidabilis Ales
Comprendit pedibus pugnantem; & (triſte relatu)
Suſtulit in cœlum; Bellator ab unguibus hæret
Pendulus, agglomerat ſtrepitu globus undique denſus
Alituum; fruſtra Pygmæi lumine mæſto
Regem inter nubes lugent, ſolitoque minorem
Heroem aſpiciunt Gruibus plaudentibus eſcam.

JAMQUE recrudeſcit bellum, Grus deſuper urget
Pygmæum roſtro, atque hoſtem petit ardua morſu;
Tum fugit alta volans; is ſurſum brachia jactat
Vulneris impatiens, & inanes ſævit in auras.
Talis erat belli facies, cum Pelion ingens

Mitteret

Mitteret in cœlum Briareus, ſolioque Tonantem
Præcipitem excuteret; ſparguntur in æthere toto
Fulminaque ſcopulique: flagrantia tela deorſum
Torquentur Jovis acta manu, dum vaſta Gigantum
Corpora fuſa jacent, ſemiuſtaque ſulphure fumant.

VIRIBUS abſumptis penitus Pygmeïa tandem
Agmina languefcunt; ergo pars vertere terga
Horribili perculſa metu, pars tollere vocem
Exiguam; latè populus Cubitalis oberrat.
Inſtant à tergo volucres, lacerantque trahuntque
Immites, certæ gentem extirpare nefandam.

SIC Pygmæa domus multos dominata per annos,
Tot bellis defuncta, Gruum tot læta triumphis,
Funditùs interiit: Nempe exitus omnia tandem
Certus Regna manet, ſunt certi denique fines,
Quos ultra tranſire nefas: ſic corruit olim
Aſſyriæ Imperium, ſic magnæ Perſidis imis
Sedibus everſum eſt, & majus utroque Latinum.
Elyſii valles nunc agmine luſtrat inani,
Et veterum Heroum miſcetur grandibus umbris
Plebs parva: aut, ſi quid fidei mereatur anilis
Fabula, Paſtores per noctis opaca puſillas
Sæpe vident umbras, Pygmæos corpore caſſos.
Dum ſecura Gruum, & veteres oblita labores,
Lætitiæ penitùs vacat, indulgetque choreis,

Anguſtoſque terit calles, virideſque per orbes
Turba levis ſalit, & lemurum cognomine gaudet.

J. Addison, *A. M. è Coll. Magd.*

Aula Vindesoriæ
D. *GEORGIO*
INSTAURATA.

VINSORIÆ auguſtas arces, equitumque triumphos,
Et Procerum veſtes ſtellis fulgentibus aptas,
Cappadocis ſpatioſam Aulam, multoque ſuperbas
Marte Periſcelidas, decus & geſtamina Regum
Impetus eſt celebrare: Fave, ô Tritonia Pallas,
Ægide Diva ferox, ſtudiiſque aſperrima belli;
Tuque adſis præſens, vultu metuendus & acri
Inſignis frameâ Mavors, tuque inclyte Georgi,
Cuſtos Anglorum, qui magnanimos Heroas
Imperio regis, & Britonum res numine firmas;
Sive novum ſidus pigris te menſibus addas,
Spicea quà niveas Virgo tibi porrigit ulnas,
Attoniti ſeu te capiant ſpatia horrida cœli,
Lethifer in geminos ubi brachia concavat arcus
Scorpius, atque tuæ metuit vicinia dextræ.

Nec

Nec minor his, dubias rerum qui flectis habenas,
CAROLIDE, & tantos æquus largiris honores,
Adſis ô, placiduſque audacibus annue cœptis.
THAMESIS irriguâ quà præceps labitur undâ,
Et ſuperimpoſitas ſtupefactus præterit arces;
Stat Domus, ampla, ingens, excelſi in vertice montis,
Regum divitiis opulenta, & Numine GEORGI.
Altâ turre minax caput eſt, unde arduus omnes
CAROLUS aſpectat terras, atque æquora luſtrat
Imperio ſubjecta ſuo: Sic æthere ſummo
Litteraque, Oceanique vagas circumſpicit undas
Jupiter, & Terræ defigit lumina regnis.
Hîc naſci, ſuperâque hîc primùm veſcier aurâ
EDVARDO omen erat; multo quem Marte ferocem
In bellum rapuit ſpes famæ, & vivida virtus.
Ille (ubi in adverſas acies concurrerat orbis,
Fraudibus hinc melior Gallus ſtetit, indè Britannus
Miſſilibus fretus telis ac vindice dextrâ)
Ille memor veteres ARTHURI inſtaurat honores,
Heroaſque vocat duri ad præludia belli.
Quiſquis equos melior domat, & qui viribus audet
Cominùs aut gladio certare, aut eminùs haſtâ,
Seu valido malit bellum committere pugno:
Cuncti adſint, meritæque expectent præmia palmæ.
Quoſcunque accendit peregrini gloria Martis,
Invitat famâ Juvenes, durique laboris;

Cruralem vittam gemmis oſtroque rigentem
Mercedem ponit, pretium par talibus auſis.
CONVENERE Duces, & nunc per tela, per hoſtes
Haud dubiam in mortem vadunt, & fata futuræ
Securi famæ non jam metuenda laceſſunt.
Ex illo florere EDVARDI, & creſcere laudes;
Gallorum fortunâ retrò ſublapſa referri.
Sed Britonum neu fortè ingens decus interrumpat
Longa dies, tantique aboleſcat gloria facti,
Perpetuâ ſerie ſuccedit Martius ordo
Heroum: ſiquis bello eſt præclarus & armis,
Sive fide; fidei monumentum & præmia belli,
Aurea Rex lævæ ſubnectit cingula ſuræ.
Nunc eadem jactant eadem ad faſtigia vecti
Quinque & viginti proceres, quos æquus amavit
CAROLUS, atque ardens inſtigat ad optima Virtus.
VINSORIÆ Templum eſt & relligione parentum,
Et Bellatorum multis inſigne trophæis;
Multa ibi figuntur ſacris in poſtibus arma;
Et criſtæ capitum, & priſcorum ſigna virorum,
Spiculaque, clypeique, ereptique hoſtibus enſes.
Ordinis hîc primum ſumunt inſignia lecti
Heroes, crebris cumulantque altaria donis.
Eſt Aula interior vaſtis ſuffulta columnis,
Dædaleâque operâ, multóque inſignis Apelle;
Hæ ſedes epulis, hîc dilabentibus annis,

Per-

Perpetuis ſoliti proceres conſidere menſis.

QUIN etiam veterum effigies in parjete doctus
Expreſſit Pictor, vitaſque effinxit in auro.
O ſi quàm doctâ diſtendit arundine fucum
Verrio, & ingenuo diduxit pollice ceram,
Tam pleno ingenio, tamque exundante Camœnâ
Magnum opus æternare queam! da, Phœbe, potentem
Da Genium: coelos nam tu quoque murice tingis,
Pictam mille potens variare coloribus Irin.
Quâ tu parte oreris, gradibus de marmore quinis
Conſcendit ſolium multo intertextum Elephanto
CAROLUS; & ſtratum ſubter pede conterit oſtrum.

AT ſuper aſpicias mirâ pictum arte tapetem,
Quà longo extendit ſe margine conopeum,
Atque habili revocat cortinam fibula nodo:
Hæc ubi ſpectator malè fidis luſtrat ocellis,
Textricis miratur acum, laudatque nitenti
Auro diſtinctas telas, ac credulus infit,
Penelope levius, melius nil texit Arachne.
At qui fortè comes miranti doctior aſtat,
Deceptos oculos vanæ ſub imagine formæ,
Artificiſque manu depingi aulæa monebit,
Cui neque par olim Zeuxis, nec Cous Apelles.

QUIS verò ille audax criſtâ ſpectandus equinâ,
Inſignis clypeo, loricâque ære decorâ,
Et ſolidâ argento galeâ, & calcaribus aureis?

Ecce indignanti ſimilem, ſimilemque tonanti
Cappadocis vultum! toto ut ferventis ab ore
Scintillæ abſiſtunt! en quantum è naribus efflat
Irarum, quantaſque oculis micat acribus ignis!
Anguem expirantem rabido de pectore flammas
Deſuper altus equo graviter ferit impiger Heros:
Uſque premens monſtrum, & vires ſuper ipſa ſecutus
Uſque ſuas, pendet validos reclinis in armos;
Lapſurum ſternacis equi cervice putares,
Lora tenet tamen, & jam vibratâ arduus haſtâ
Attollenti iras, & cærula colla tumenti
Occupat os ferro, & fauces mucrone cruentat:
Iſte dolore ferox totas jam colligit iras,
Et fruſtra ſævus, fruſtraque haſtile tenaci
Dente terens linguâ nequicquam mordet inani.
Nec minùs impatiens frænorum, & fervidus irâ
Tollit ſe arrectum quadrupes: calx altera coelum
Verberat, ignivomi pectus premit altera monſtri.

MAJOR pompa vocat, major propè panditur ordo;
Sive opus aſpicias, ſive ingens argumentum.
CAROLUS en equitum ſolemnem indutus amictum,
Stellamque, trabeamque, periſcelidemque decoram,
Iride ſublimis vehitur! Cui tempora circum
Inter honoratas fundit ſe laurea gemmas.
Pax lævum tegit alma latus, Victoria dextrum;
Ambæ florentes, formoſæ frondibus ambæ;

Fron-

Fróndenti hæc palmâ, ramo illa virentis olivæ.
Ad Regale caput junctâ diadema tenent vi
Relligio hinc tabulis nota, inde Britannia ſceptris;
Relligio nebulâ vultus obducta pudicâ,
At clara, & nudo manifeſta Britannia vultu.
Undique Virtutum circumſtat magna caterva:
Ore verecundo inſignis, facieque modeſtâ
Temperies, at ſollicitâ Prudentia fronte
Egregia, & non mutato Conſtantia vultu.
HAUD procul ante pedes flexo tres poplite Divæ,
Et Juverna parens, & Thule, & pulchrior illis
Fœcundiſque magis ſpectabilis Anglia mammis.
At torvâ facie Divas ſupereminet omnes
Aſtræa, ancipitem cui vibrat læva bilancem,
Dextra manus validum magnâ vi concutit enſem;
Inque novas cædes creſcentem demetit Hydram,
Monſtrum horrendum, ingens, & quo non tetrior ulla
Peſtis & ira Dei Scoticis ſeſe extulit oris!
Illam Principibus nunquam non noxia Thule
Extremam Enceladóque Ægæonique ſororem
Progenuit, fœtam exitio, nigrique veneni
Fœcundam rabie, cui dira Rebellio nomen,
Saga gravis paci, Regumque inimica quieti.
Huic ſi quando putri fortè halitus exit ab ore,
Triſte malum populi vitiatas inficit aures,
Poſcere mox ferrum cives, rapere arma juventus,

Et

Et ruere unanimes adverſa in prælia fratres.
Nec ſterilis Furia eſt: Spatioſas aſpice mammas,
Pectoráque, gravidúmque armato milite ventrem!
Non Albana olim tam fœdis uberibus ſus
Terruit aſpectus, uteróve enixa feraci eſt
Tot capitum fœtus: Quam prodigioſa propago
Monſtrorum eliciunt atro de pectore virus,
Maternóſque ſinus jejunâ fauce laceſſunt.

FALLOR? an agnoſco permiſtum te quoque turbæ,
Shaftsburî, ô Anglis caput horum & cauſa malorum!
Agnoſco vultus, nec quenquam conſcia falli
Fiſtula permittit, pendenſque ſub ilia Siphon.
Quin etiam anguiculos inhoneſto vulnere naſci,
Et, quà rima patet, tubulo manare colubros
Conſpicor, & latitans ſubter præcordia virus.
Ille pavens, ſtructuſque dolis, huc turbidus atque huc
Inclinat vultus, & partem verſat in omnem.
Nuſquam recta acies: vigil omnia circumſpectat,
Omnia formidat; pallorque per ora fatetur
Invidiamque, odiumque ſimul, gelidumque timorem.
His porrò accedit, ſubito quod fortè tumultu
Excuſſæ manibus tabulæ, revolutaque charta
ASSOCIATORUM diros teſtata furores:
Labitur ille in humum velox, properatque libellos
Colligere in gremium, tacitâque recondere veſte:
At rapit oppreſſum, & conanti plurima fruſtra

Erecto

Erecto jamjam vulnus meditatur ab enſe
Aſtræa; ille ictum venientem à vertice cautus
Prævidet, & celeri dilapſus corpore cedit.
PARTE aliâ duxit diſtincta per atria Pictor
Creſſiacâſque acies, & nigri Principis arma,
Captivos currus, Regéſque ad fræna ſequentes,
Et partum à Gallis repetito Marte triumphum.
Talibus exemplis monitus dum ſingula luſtrat
CAROLUS, haud unquam tantorum indignus avorum,
Angliacas laudes ſimul & miratur, & implet.

T. SPARK, *Ædis Chriſti Alumnus.*

In Obitum Auguſtiſſimi & Deſideratiſſimi

REGIS *CAROLI* II.

AUGUSTOS Manes, & non reparabile vulnus
Angligenûm, raptúmque hoſtilis crimine fati
CAROLIDEN memorare jubet dolor: ille doloris
Nunc primum cauſa eſt; non præbuit ante querelis
Materiam; ſed in hanc ſuſpiria diſtulit horam.
NUNC quæ Scotorum rabies, torvuſque Genevæ
Incola, triſte neget madidi vectigal ocelli?
Cum fractâ Gracchorum irâ, vulgique tumultu
Compoſito, optatum pax extulit aurea vultum;

Cum jam ſecurâ veheretur CAROLUS aulâ,
Et tandem emeritis promitteret otia curis:
Spem vanam eluſit Lacheſis, medioſque triumphos
Abrupit, paciſque auctori ſuſtulit uſum.
SIC olim, incerti poſt longa decennia belli,
Pelides fato occubuit; capitique paratam
Amiſit laurum, & pendentem in vertice palmam.
QUIS non ſuſpiret? cum tu, pars altera fratris,
Pars magna ille tui, extremo junxiſtis amore
Pectora: cum fugitivæ animæ ſuprema JACOBUS
Frigora captavit; gelidâque in morte natantes
(Ad fratrem tamen erectos) compreſſit ocellos.
HINC lachrymæ; hinc procerum miſtæ vulgique querelæ,
Hinc luctûs pompa, & pullati nænia mundi.
SIC inſana olim cum te procul egit Erinnys,
Et patriis vulgi furor impius expulit oris,
Abſentem flevit Thameſis; flevere Camœnæ.
At, quamvis procul exul eras; te, CAROLE, vivo,
Non deſperatum eſt tandem mortalia vinci
Et potuiſſe arma, & frangi potuiſſe rebelles.
Eheu! nunc longo ſejungeris intervallo:
Nunc reditum prohibet clauſtris & gurgite vaſto
Styx atra, & major Libitina rebellibus armis.
SOLA viget magna umbra tui, memorandáque faſtis
Gloria, quæ æternæ monumentis inſita famæ
Uſque manet, ſemper manſura: Hæc ſola ſuperſtes.

Hæc

Hæc pars una tui; relevátque hæc vita dolorem.
NAMQUE olim longi ſeros poſt temporis orbes,
Cum balbus puer, & linguâ titubante puella
Multa ſuper CAROLI pugnis, CAROLIque triumphis,
Multa ſuper fato rogitabunt; ore ſenili
Sic pater excipiet, ſeriemque evolvet honorum:
" QUIS non Annales tantos, ludumque jocoſæ
" Fortunæ referet? cum denſa per arma, per ignes,
" Contra omnem fatorum ictum, ſortiſque novercæ
" Vulnera, CAROLIDES pede fixo immobilis hæſit.
" IMBERBEM vidit Vigornia; primus in arma
" Cum rueret, fidæ dux idem & gloria turmæ,
" Longam edens ſtragem: mediâ ſic Phœbus in Oſſâ
" (Phœbus adhuc juvenis) ſolium defendit avitum,
" Immanémque Otum, vaſtúmque Typhoëa fudit.
CUM nigra adverſi malè cederet alea belli,
Quot volvit caſus? quàm longos ille labores?
Quot ſævi invictus ſenſit diſcrimina fati?
Quàm bene ſolliciti favit clementia cœli?
Quàm bene defendit Dominum ſuus æquore Nereus?
Nereus, quem tanti non muneris immemor armis
Aſſeruit, Batavique injuſtâ compede ſolvit:
Teſtis adhuc Hollandus, adhuc oſtendit hiantes
Ore cicatrices, & acerbi inſignia belli.
An memorem, Auguſtæ quis, adhuc ſpirante favillâ,
Æternum poſuit murum? quiſve æmula cœlo

Templa

Templa ſuo, & claras, pulſâ fuligine, turres?
DUM manet in terris ſeros hæc fama nepotes,
CAROLE, tu patrio exultans incedis Olympo.
Te Divus genitor ſecurâ amplectitur ulnâ,
Non metuens iterum hoſtilis divortia ferri:
Ecce! tibi gremio Glovernius inſtat aperto,
Immaturum orci ſpolium, viridiſque rapinæ
Immitis fati; æterni qui jungit amoris
Deſuetos nexus, cœleſtiáque oſcula figit.
Felices animæ! veſtri pars una moratur,
(Eheu! tantùm una) innumeróſque moretur in annos
JACOBUS: claudat Lacheſis regale ſepulchrum,
Raraque Cæſareo exultet Libitina tropæo.

JACOBUS HARRINGTON, *Ædis Chr. Alumnus.*

In FUNUS Viri Clariſſimi

JACOBI HARRINGTON,

Egregii Poëtæ, & Juriſconſulti peritiſſimi.

EHEU! gementûm quis ſonus undique
Invadit aures? quem ſequitur Patrum
Pullatus ordo? cui dolendam
Inſtituit Libitina pompam?
Eheu! quis Heros, quis Deus occidit?
Inviſit Orcum num malè belliger

OR-

ORMONDUS? an torquet furentes
ALDRICIUS moriens Camœnas?
Non dura tantum ſævìit Atropos,
Non auſa tantum; ſed tamen inclytam
Ploramus umbram, ſed decoro
ALDRICIUS rigat ora fletu.
Rapta eſt JACOBI funere lugubri
Ingens juventus, germinibus bene
Matura primis: O novenæ
Deliciæ, dolor O catervæ!
Hic cùm ſonanti carmine diceret
Reges in ipſos imperium necis,
Marone magno digna ſcripſit,
Digna ſuo cecinit ſepulcro.
Quid mugit altâ voce Sophos forum?
En explicantem gnaviter audio
Abſtruſa legum! En molientem
Magniloqui grave fulmen oris!
Nunc ora cerno pallida conſcii,
Nunc fixa cerno lumina judicis
Stùpore, nunc primùm loquacem
Cauſidicos reticere turbam.
Sed ille legum grande decus tacet,
Sed jam perenni docta ſilentio
Damnata vox eſt: O caducas
Spes hominum, faciléſque tolli!

O quem futurum pectore finxeram;
Qui purpuratis cinctus honoribus
Exponeret leges, peritus
Attonitæ moderator aulæ;
Qui voce ſolus Concilium Patrum
Olim moveret! ſed rapit invidum
JACOBE te fatum, ſed ingens
Elyſios petis umbra manes.
Non arma poſthac ſplendida Tullii
Vibrabit æquè, durâve pectora
Emolliet quiſquam, decorâ
Barbarie teres, & forenſi.
Utcunque circum gens petulantior
Strepant amantes, non alium virum
Æquè fovebit ſinu Minerva,
Sive Themis, tibi vix ſuperſtes.
Sic nymphæ Eoæ per morientium
Agmen procorum, per juvenum manus
Ruunt tenaces, & perempti
Sponte rogos ſubeunt mariti.

G. ADAMS, *Ædis Chriſti Alumn.*

TAURUS *in* CIRCO.

COMMISSAS in bella feras, hoſtique latranti
Adverſum memoro Taurum, atque immania membra,
Roboraque, rabiemque, & propugnacula frontis.
ET nunc arrectis ſpectanda in prælia vulgus
Accurrunt animis; mihi nauta adnixus inhæret,
Et cubitum impungit, piceoſque exhalat odores:
Hîc lanius turbæ obluctans pinguedine ſtillat,
Multâ cæde rubens, & funere, Taure, tuorum;
Hîc nitidus collum terit acri pollice ſciſſor:
Ille canum rabiem tacitâ gravitate revolvit;
Hic Tauri ſtomachum ingentem, ſpumantiaque ora
Miratur, geminâque armatam cuſpide frontem.
CONTINUO ingentem, duplicatâ incude coactum,
Inſigunt terris vallum; Taurique tenaci
Colla ligant vinc'lo, tortoque volumine ſtringunt.
Arduus hic graditur circùm, tardeque verendo
Incedit paſſu, atque inſtantes deſpicit hoſtes
Indignans, capitiſque minaces quaſſat honores:
Quales non jactat cervus, dum cornua vibrat,
Mille vibrat tela, & ſurgentem in vertice ſylvam.

CIRCUM-

CIRCUMSTANT fremitu populi; torvuſque videri
Taurophylax circo ſpatiatur, robora criſpans
Raſa manu; Tauro ſemper fidiſſimus inter
Luctumque, cladem que, & iniqui opprobria Martis.
Hic, ſi quando hæret virtus, belloque frequenti
Mens comiti deſervet, amico robore terga
Demulcens nodoſa fricat, caudamque vibrantem
Spiris intórquet ſubitis, atque orbibus orbes
Implicat, hinc membris languentibus emicat ardor.
Lignum terga fovet magicum; vireſque, animoſque
Sufficit ingentes, & inelu&abile robur;
Et contorta novos inſpirat cauda furores.
Sic, quoties puero flacceſſit pingue cerebrum,
Crudeli tremulus laceratur vimine clunis;
Dant animos plagæ, cerebrumque oeſtrumque vacanti
Suppeditant capiti, ſubituſque Poëta venuſtos
Excudit numeros, & lætus diſticha pangit.

JAM canis impatiens luctatur, grata tubarum
Signa manens: oculis ſcintillat flammeus ardor;
Cor micat exultans bello; percurrit honeſtus
Membra tremor, magniſque vocat latratibus hoſtem.
Exiliens tandem irrumpit, ſed cautior obſtat
Ardenti Taurus, pronuſque in prælia pendens
Luctantem, & fruſtrà conantem plura, moloſſum
Cornibus attollit; volat ille rotatibus actus,
Subjectamque ſtupet turbam, plebemque minorem.

Con-

Concurrunt vulgi clamantes; ſtat globus infrà,
Et prono ſpatioſa inclinant ordine dorſa:
Decidit, & plebem titubantem pondere pulſat.
Inſtat atrox pugnæ Lanius, rabidoque moloſſo
Succurrens, en ipſe ſub auras, pondus iniquum,
Turbatur rapidè, (dum plebs malè ſalſa caducum
Ridet) & oſtendit cornu femoralia rupta.

INTEREA nullo ſe continet ordine vulgus,
Nec jam Circus erat; Senior cùm dira rudebat,
Heu quianam vos tantopere (num auditis?) Amici
Hinc atque hinc premitis? ſic fatus fuſte ruebat
Crudo, colliſi ſubitò ſonuêre bacilli,
Multaque ſub rigido crepitârunt verbere crura;
Cedit, & immenſo plebs circumfunditur orbe.

HAUD mora, corripiunt ſpatium; ruit alter & alter
Dente minax, plauſuque ſequaci provocat hoſtem.
Ille breves iras, atque horrida dentibus ora
Contemnit ſecurus, & ingens mole ſuâ ſtat.
Hunc ſubitâ vertigine corripit; atterit illum
Mole pedum; ſtillant pendentia ſanguine crura,
Et pede contuſæ crepitant per tergora coſtæ.

ECQUIS erit finis Belli? Imperterritus alter
Emicat indignans, trepidatque cupidine pugnæ.
Quis furor, ô Catuli? quæ tanta licentia dentis
Innocui? Satis, ô ſatis atri vulneris, ecce
Inſtaurare nefas, haſtatis frontibus inſtat

Corniger

Corniger inconcuſſus, agitque impunè triumphum.
Eheu, nil moniti terret quos numine lævo
Impellit maleſuadus honos! prorumpit anhelus,
Aſſultatque ruitque ſimul, labenſque comanti
Excutitur capiti, & patulo fruſtrà ore laceſſit:
Dentibus heu, quacunque locum virtute petivit,
Succeſſum Dea dira negat!

ARMA duo tandem comites ſocialia jungunt,
Præcipitantque ſimul: miles veteranus uterque;
Ille dolo valet, & pellacis acumine mentis;
Hic vires, dentiſque tenacia robora jactat
Intrepidus: Populus ſe fundit prælia circùm,
Multùm hærens animis, & hianti conticet ore.
Tandem rauca canunt hinc illinc ſigna, canûmque
Prorumpunt fraterna phalanx:
Hic ardens rictu ter hiulco inſultat, inani
Ter morſu crepitant dentes; at ſubdolus alter
Membra movet contracta, ſoloque adnixus inhæret;
Iſta dolus ſuadet, fallax dolus omnibus olim,
Nunc primùm Domino: Taurus cervice reflexâ
Erigit obluctantem, & turbine torquet ad auras
Dimidium belli; comes ocyùs impete fertur
In Taurum fruſtrà victorem, & vindice ſaltu
Emicat ad nares, prenſatque, & pendulus hæret.
Ter mugit, quaſſatque caput, rapidoque rotatu
Corpus agit circùm furibundus, ter ſonat auras,

Ter

Ter fruſtrà planctu montes, ſua régna, reſultant:
Spuma rubet, ſtillantque undanti ſanguine nares.
 SIC, ut Roma refert, Sanctus Dunſtanius olim
Candenti magnum prenſavit forcipe naſum
Luciferi; Hic vaſto prorumpit ab ore tenebras
Turbidus, inque atrâ liveſcunt ſulphura nube:
Ter mugit, ter dira rudit, vocemque profundam
Cum gemitu attollit; ter fruſtrà ſquallida regna
Reſpondent Domino, planctumque retorquet Avernus;
Stridet olens, fumatque ingens ſemiuſta proboſcis.

FR. KNAPP, è *Coll. Magd.*

P U G N A

GALLORUM GALLINACEORUM.

CUM patrias peterem ſedes (ſicut meus eſt mos,
Urbani ſiquando movet faſtidia fumi
Non ita gratus odor) quà duxit ſemita, planum
Introii campum, quem frondea ſcena ſupini
Cingebat nemoris, mediâque in valle Theatri
Circus erat: confuſam illic coiiſſe catervam
Invenio, admirans numerum, pueroſque, ſeneſque,
Et lectam pagi pubem, atque ignobile vulgus.

Qualis

Qualis ad Alphei ripas atque Elidis urbem
Graiûm turba ruit, cùm jam ſolennia Regi
Cœlicolûm inſtaurat certamina; magnus ubique
Concurſus, lætoque implentur littora cœtu.

TALIA cernentem cunctandi inſueta cupido
Captat, & ignoti accendunt ſpectacula ludi.
Tum Præco (roſeum cui craſſi fæcula potûs
Inflabat vultum; atque olidi ſuffimine pæti
Halabat barba, & pinguem ſpirabat odorem,)
Imperii magnâ gaudens ditione, bacillum
Huc, illuc quatit, atque omnem decedere Circo
Infuſum populum, & campos jubet eſſe patentes.
Ocyùs in cuneos glomerant, caveamque Theatri
Ingentem complent, latumque ſedetur in orbem.

HIS actis, duo, depoſito qui pignore certant,
Emittunt geminos texto de vimine Gallos;
Ambo pares, ambo Heroum de ſtemmate longo
Demiſſos; quorum cantantur bella per orbem,
Materies faſtorum, ævi & documenta futuri.
Hos dominus ſociis exemit uterque catervis,
Nec per agros ſivit, dulceſve errare per hortos;
Nè Venere abſumant natas ad prælia vires,
Aut alvo nimiùm pleni turgente laborent.
Sed rerum prudens penetrali in ſede locavit,
Et ſalicis circùm virgas dedit; inſuper ipſos
Cortibus incluſos tenero nutrimine fovit;

Et

Et panem, mulſumque, genuſque leguminis omne,
Atque exorta ſuâ de conjuge præbuit ova,
Ut validas firment vires, pugnæque parent ſe.
Nequicquam jejuni urgent veſtigia nati,
Poſcentes lacrymis teneriſque amplexibus eſcam:
Vincit amor Gallorum, & avitæ gloria gentis.

QUINETIAM criſtas ipſis, caudaſque fluentes,
Et colli impexas ſecuit pulchro ordine plumas;
Ut rapido magis adverſum, quaſi veles, in hoſtem
Impete procurrat Gallus. Mox arte Magiſter
Juvit avem; quaque alma ſatis natura negavit
Roboris, ut tantis æquus ſe conferat auſis,
Arma dedit calci; chalybemque aptavit acutum
Ad talos, graviore queat quò ſurgere plagâ.

HIS armis inſtructi ambo, jam corbe patenti,
Quà data porta, ruunt, atque obvia pectora flictu
Committunt. Hæret pede pes, & vulnera crebri
Accipiunt redduntque, & terram ſanguine fœdant.
Nam modò ſanguineam criſtam, roſtroque prehenſum
Percutiunt caput; immani modò verbere tundunt
Urgentes utrumque latus, collumque fatigant,
Alter in alterius jactantes pectora ferrum.
Succumbunt pariter, pariter ſurguntque ruuntque;
Dant redduntque vices; nam cruribus addidit ingens
Vis animi robur, pugnæque arrecta cupido.
Magnus utrinque virûm fremitus: ſed amara fidelem

Cuſtodem, à teneris Gallo qui præfuit annis,
Cura movet, priſcæque ſubit pietatis imago,
Multa ſuper formâ recolens, ſuper indole multa,
Ut lateri comes & plauſis accurreret alis,
Deque manu ſolitam libaret molliter eſcam;
Tam chari capitis plagas ſaniemque fluentem
Ferre nequit: contorto humeros & brachia motu
Corripit, & durum perſentit conſcius ictum.

TANDEM, cùm toto manârat corpore ſudor,
Et graciles labor immenſus laſſaverat artus,
Alter ab inſtanti paulùm ſe ſubtrahit hoſte,
Effugium ſimulans; multumque agitatus in orbem,
Eludit gyro interior: ſubituſque ſequentem
Devitat; fugit, ecce fugit de ſtercore natus,
Ad charam properans Venerem & tua bella, Cupido,
Vulgus ait: non ſic iratis paſſibus alter.
Ecce decem pono libras; Quis pignore certat
Dimidio? hunc alter tranſverſo lumine ſpectat
Gallorum mores multorum expertus & artes;
Tecum, inquit, contendam: ingens, illo auſpice, turba
Conſpirat, ſpectatæque audet ſe jungere parti.
Interea vario Galli veſtigia flexu
Impediunt, texuntque fugas. Premit ille per orbem
Uſque inſtans, calcemque terit jam calce ſuburgens,
Et lateri incumbit; quin vires convocat alter
Intereà, atque ardens redit in præcordia virtus.

Tum

Tum demùm ſubito ſe proripit impete, & hoſtem
Evadit longè prior; at mox involat acer,
Convertitque vias, & verbere fervidus inſtát.
Ceu Parthus, dans terga fugæ versâque pharetrâ,
Hoſtibus improviſus adeſt; turbata retorto
Agmina agit jaculo, & victor cedendo triumphat.
Confligunt iterum, totiſque in prælia nervis
Itur; & effuſo crudeſcit ſanguine pugna.
Tollunt ſe arrectos, & denſis pectora plagis
Perfodiunt, pulchramque petunt per vulnera mortem.
Immiſcentque pedes pedibus, bellumque laceſſunt.
Non cladem illius pugnæ, non vulnera dictis
Commemorare auſim; non, ſi mihi lingua fuiſſet
Mæonidæ atque os magna ſonans; qui, maxime murum,
Pſicharpax, grandi cecinit tua prælia verſu,
Ingentes animos & vitæ prodiga corda.

JAMQUE ferè ſpatio extremo, finemque ſub ipſum
Adventant; feſſos tum creber anhelitus artus
Concutit; at quanquam in mediâ jam morte tenentur,
Non tamen abſiſtunt, Martemve iramve remittunt
Magnanimi: impatiens vinci ſimul advocat omnes
Nequicquam vires, & inania vulnera miſcet
Nobile per Gallorum: hîc laſſis arida ſenſim
Genua labant, nervi languent, & victus uterque
In mediâ pariter jacuit reſupinus arenâ.
Ac veluti Brutus, ſoboleſque inſenſa Superbi

Acer Aruns, ſolos ſeſe in certamina Martis
Poſcebant, & multa urgentes vulnera collo
Inflixêre, humeriſque, & pectoribus hirſutis:
Jam loca vulneribus deerant, pariterque cadebant
Confoſſi, placidâque ibi demum morte quiêrunt:
Sic plagis feſſi atque æquo certamine Galli
Demiſſâ ſimul ad terram cervice feruntur;
Vitaque cum gemitu fugit indignata ſub umbras.

Jo. Friend, *Ædis Chriſti Alumnus.*

GIVETTA ARDENS.

B. DUM Bellona furit, dubioque in cardine rerum
Hærent ſuſpenſi Reges, paſſimque per urbes
Nuncia fama ruit; cur non (quoniam hoc datur oti
Colloquiiſque vacat, cur non) ſermone viciſſim
Ludimus innocui, & labentes fallimus horas?
L. Recta mones; tamen unde novæ argumenta loquelæ
Sumamus? Tu, ſi quid habes, profer. (L.) Novitatem
Polleo ego; nam hanc ſemper amavi, & plurima legi
Scripta viri inſignis, qui alternis præla diebus
Exercet, variâque implet novitate popinas;
Hunc multoſque alios ſemper lego. (S.) Totus in illis?

L. Totus

L. Totus in his fateor; quis enim tam divite venâ
Eloquii præpollet, & æquat prælia ſcriptis?
Ut meminiſſe juvat bellum exitiale Namurci,
Et fuſas Turcarum acies ad mœnia Budæ,
Rubras Hungariæque acies, ubi turbidus Iſter
Veloci curſu flaventes torquet arenas;
Ingentes etiam memini Rheno duce pugnas.

B. O lepidum caput, atque inſulſo ſidere natum!
Siccine cuncta notas, ut Rheni molle fluentum
Eſſe virum credas? (L.) Tu, ſi quid rectius iſtis
Noveris, imperti. (S.) Mitte hæc, & ad altera tranſi:
En conjuratos in regia fata latrones!

L. Res horrenda. (B.) At carnifici hæc tractanda relinquo.

S. Tu quoque carnificem caveas. L. Hunc fama recenſet
Inſignem pietate virum, & ſuper omnia juſtum
Servantemque æqui; at notum mihi nomine tantum.

L. Sitque ignotus adhuc moneo. (B.) Quid in hiſce mora-[mur?
Altera res agitur, jactatque per oppida rumor
Mœnia Caletana, exardentemque Givettam.

L. Caletum novi; jampridem audita Givetta eſt:
Singula ſcire velim, & rem totam ex ordine geſtam.

B. Sit meus iſte labor cupio; namque omnia ad unguem
Nota mihi, memorique manent in mente repoſta.
Hic firmo Lodoix fretus munimine valli,
Fœcundam poſuit meſſem, Cerealia dona,
Hordea, frumentumque, &, equorum pabula, fœnum,

Terræ incrementum, bellique alimenta futuri.
Sed fruſtrà impletur flavo teres area culmo,
Et plenâ conferta gemunt granaria meſſe.
Wilhelmi auſpiciis Athlonius advolat Heros,
Ultricemque jacit flammam, & ſpem ludit inanem.

L. Quis tamen ille Heros? anne è noſtratibus unus,
Strenuus aut Rhodani potator, an accola Rheni?

B. Quæ regio in terrâ illius non plena laborum?
Siccine nota tibi, rerum ſic lecta novarum
Scripta? hic eſt miſeris notus Ginklëus Hibernis,
Quo ducente, rubros hoſtili ſanguine campos
Fugere attoniti Celtæ; atque ultricibus armis
Contemptor Divûm Ruthræus (inſatiabile monſtrum)
Occidit: ille etiam clauſos in mœnibus hoſtes
Fudit, cognomenque evictâ ex urbe recepit.

S. Fas mihi nota loqui, ſeriemque evolvere rerum;
Fas bella ordiri, quæ cuncta miſerrima vidi,
Et quorum pars magna fui. (L.) Quis funera tanta
Explicet, aut poſſit verbis æquare laborem?

S. Vidimus attonitis jaculantem mœnibus ignem
Militem, & ardentes immiſſo ſulphure glandes:
Vidimus ad ſumma exurgentes culmina flammas,
Dum ſimul ignis equos, & equorum pabula torret;
Una domos dominoſque, boveſque boumque labores,
Pulverulenta rapit flamma, & furit æſtus ad auras.
Plebs confuſa ruit, fugiuntque per oppida cives,

Vitantes

Vitantes ignem; mox corripit acrior ignis;
Undique terribiles flammæ, exitiumque coruſcum,
Splendenteſque ruinæ, & latè fulgidus horror.
Nota petunt miſeri, ſed vana, levamina cives;
Amotas tegulas, ſublataque culmina tectis,
Avulſumque pavimentum, nudataque terræ
Viſcera conſpexi, ut violentum ponderis ictum
Excipiat molli amplexu, gremioque recondat.
L. Sic Parthus bellum devitans opprimit hoſtes
Incautos prudente fugâ, & cedendo triumphat.
Unde tamen jactat diſtantes machina flammas
Edoceas, & qui tantos vigor excitat ignes.
B. Ferrata impoſito volat ardens ſulphure concha,
Longum ſyrma trahens, ſcindenſque in nubibus arcum,
It furiale rubens. (L.) Pavidum ſic territat orbem
Stella minax, volitatque accenſo crine Cometes.
S. Sed nec Stella magis fatali exæſtuat igne.
B. Illa cadens tremulam vaſto quatit impete terram,
Ingentique boatu dirupta evomit ignes,
Et quaſſa elidit ſolido fundamine tecta,
Evertitque domos: nunc mortis mille figuras,
Semiuſtoſque artus, & ſingultantia corda,
Et gemitus morientûm audires: cuſpide miles
Depoſitâ tremit, & cæcam penetrare cavernam
Secretoſque locos quærit: quin protinùs altas
Machina perrumpit latebras, & terra dehiſcens

Involvit trepidantem, avidoque abſorbet hiatu.
S. Surgentem ad flammam paleæ volvuntur inanes,
Flaventeſque rubent ſegetes, ſtipulæque volantes
Ardent, & crepitant victricibus hordea flammis.
B. Sævus ubique furor, regnatque per oppida luctus
Triſtia, virgineiſque choris gravis incubat horror.
Undique diffugiunt tremulæ per compita nymphæ,
Pulchra cohors, nec jam verſato mollia fuſo
Penſa trahunt, agilique manu ſubtemina ducunt.
Territa quin refugit ſubitâ formidine virgo,
Inque proci gremio jam primùm blanda recumbit.
L. Crudeles flammæ ſaltem violare puellas
Parcite; non iſtis meruerunt ignibus uri.
S. Vidi ego per vicos trepidum genus omne virorum,
Hinc natum exanimem deflet pater, inde maritus
Languentem tenet uxorem; chariqque colonus
Spem gregis amiſſam luget, vacuoſque labores.
B. Ingenti mox templa ruunt collapſa ruinâ,
Relliquiæque, cruceſque ardent, & ſacra ſupellex
Ignati, fumantque novis altaria flammis
Everſa, & juxtà pinguis jacet hoſtia Flamen.
S. Hinc Monachum vidi abdentem timida ora cucullo,
Signantemque manu pectus, tremulâque libelli
Exciderant pavitanti, & ſancta roſaria, dextrâ.
L. Mira refert.(B.)Haud vera refert.(L.)Ficta, omnia ficta;
Nam certum eſt nil tale meos memorare libellos.

S. Méne

S. Méne putas curare tuos ignare libellos?
Improbus iſte Author nunquam vel nomine tantùm
Me notat, aut narrat, quæ geſſi, ingentia bella.

B. Parciùs ingenuis obtrudas iſta memento.

S. Sed vidi majora; ambabus Belga diotam
Dum tollit palmis (heu lamentabile fatum!)
Excutitur patera, & fuſus liquor omnis, & ipſa.

L. Heu! quantus lachrymarum imber jam proluît ora!
Maluit hic altas rapuiſſe incendia turres,
Regaleſque domos, quàm ſic violare Falernum.

B. Ut ſervet calicem, proprium caput offeret igni.

S. Quin aliud, dictuque oritur mirabile monſtrum:
Helvetius graditur dum circum compita miles,
Torva tuens, fumoſque leves eructat in auras;
En! accenſa volat fax, & ſtridente favillâ
Excutit ore tubum; furit atrox flamma per ora,
Cæſariemque plicatam urit, barbamque micantem.
Hic furibundus alit veſano in corde dolorem,
Solamenque recuſat, & ultrò trajicit enſe
Pectora, nec poterat barbæ ſupereſſe crematæ.

B. O frontis perfrictæ hominem! non te pudet horum?
Non hæc Ferdinandus habet, nec talia fingit
Pagina Mandevilli. (L.) An Mandevillius ille eſt,
Qui varios hominum mores deſcribit, & urbes?
Hunc ego perlegi, miratus ſæpe virorum
Ingenteſque pedes, ſummoque in vertice ocellum.

Certè hic nil fingit. (S.) Nec ego; tamen invidus ille
Rumpitur invidiâ (L.) Et rumpatur. Nonne aliud quid
Vidiſti? nam audire juvat; fas viſa referre.

S. Dum gladium femori, atque aurata monilia collo
Accingit, pyrioque refertas pulvere thecas
Circum humeros jactat Gallus, victorque pererrat;
Scintilla exiguo ſuſcepta foramine thecæ
Sulphureum accendit globulum; furit ilicet ignis,
Horrendumque tonat; rapitur ſublimis in auras
Fumantes, nigroque levis volat æthere Gallus.
Mox cadit in terram diſcerptus membra; revulſus
Hic humerus jacet, inde caput, ſparſumque cerebrum;
Exta ſuumque petunt vel adhuc ſpirantia truncum.
Vidi——— B. Quin parce auriculis; tibi copia fandi
Sat conceſſa diu. Dum tot ſpectacula fingit,
Res ipſa eſt dubia, & minuunt mendacia verum.

L. Quales ille locos, & quæ miracula vidit?
Quin vos ite leves nugæ, chartæque novorum
Repletæ, & rapiant numeroſa volumina flammæ.
Tu mihi ſolus eris liber, & tibi talia geſta
Narranti totis gaudebo vacare diebus.

S. Aſt ego quàm vellem præſentia cuncta tueri!
Quàm cupio ſpectare iterum galeaſque nitentes,
Armaque ſanguinea, & fulgentes ære catervas,
Oppidaque everſa, atque undantem pulvere fumum.

B. Pergite vos Juvenes, & nobilis excitet ardor

Ingentes

Ingentes animos: ite, & per bella ruentes
Igneus impellat vigor, atque interrita virtus:
Atque huc detulerit varios ubi fama labores,
Magnanimoſque auſus, celebrabunt prælia Muſæ;
Et veſtra hoc olim reſonabit facta * Theatrum.

Honorat. { CAR. BERTIE, RICH. STEWART, } *Ædis Chriſti Alumni.*
STEPH. LENNARD, *Baronetti Fil.*

In NATALEM

PRINCIPIS *WALLIÆ*.

O Surgens Britonum decus! O animoſa ferocis
Rinaldi ſoboles! O ſpes extrema STUARTÙM!
Te tandem tardo ſudans molimine finxit,
Te tandem teneræ indulſit Lucina Parenti
Solamen, pretiumque moræ: Tu fata tuorum
Pendula, lapſuramque domum, dubioſque penates
Æternùm firmas; & avitum extendis honorem;
Tu triſtes fratrum cunas, urnamque frequentem,

* Ubi hoc poëma publicè proferebatur.

Et

Et cineri aggeſtos cineres; generiſque rependis
Cæſarei clades, & iniquum abſolvis Olympum.

NON etenim fruſtra plorat Berecynthia Mater
Triſte puerperium, natoſque in patre ſepultos:
Cum tandem vacuis ſuccedat Jupiter ulnis,
Fataque venturo præludant ſæva Tonanti.

TU, dilecte Puer, meliori conjicis urnâ
Adverſas Britonum ſortes; niveaſque refundis:
Te Mavors veniente ſilet: ſilet horrida latè
Seditio; &, vanæ metuens ſe credere pugnæ,
Victa ſedet, Puerumque timet Civilis Enyo:
Aſpice compoſitam Tethyn, requiemque profundi;
Nulla Caledonio tempeſtas ſurgit ab axe,
Nec lenes iterum Sabrina exaſperat undas:
Pax belli immemores Brutos, Gracchoſque ſilentes,
Pax Cinnas, Marioſque tenet; Pax omnia circum
Temperat; & placidam cunis prætexit olivam.
Sic ubi terræ ignis, ponto ſe ſubjicit aër,
Nec ſervant elementa fidem, nec fœdere certo
Se male diſpoſitæ ſociant vaga ſemina Deli;
Firmat Apollo lares, & nati conſcia Phœbi
Inſula dediſcit bellum, & ſolidata quieſcit.

NON, auguſte Infans, non tantùm limina Jani
Clauſa colis, paciſque ſtudes inglorius arti;
Te primis etiam finget Bellona ſub annis,
Et teneram accendet mentem, Martiſque docebit

Dura

Dura rudimenta, & rigidi ſtudia aſpera belli.
  O animoſe Puer, quo te per inhoſpita ſaxa,
Trans Rhodani fluctus rapiet, trans oſtia Rheni,
Famæ dulcis amor, dubiiſque interrita virtus?
  CRESSIACAS iterum lauros, Britonumque ſepultam
Extendes famam; tecum numeroſa Garumnæ
Tranabit fluctus, aut ſcandet juſſa Pyrenen,
Anglorum pubes; & fors numerabor in illis.
Tu modò, Cura poli, & Gentis ſpes una Britannæ,
Alme Puer: ſi fida tuis Majoribus olim,
Si ſemper Rhedycina fuit; ſi adverſa rebelli
Se turmæ oppoſuit; ſi præbuit ubera Patri;
Et tua ſolenni canit incunabula verſu:
Tu ſacras tutare arces, immotaque Phœbi
Mœnia, Muſarumque domos, Araſque perennes.

VINCENTIUS CORBET,
Baronett. ex Æde Chr.

Carmen excerptum ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. *è Theatro* 1688.

In NATALEM PRINCIPIS *WALLIÆ* ODE.

Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon.
è Theatro, 1688.

NON ære rauco facta tonitrua,
Non ordinatæ per laquearia
Feſtæ Lucernæ, non renidens
Ignibus innumeris Platea,
Bono Diei tam memorabilem
Addunt honorem, quam brevis arbitræ
Plauſus Camœnæ, nec Latinâ
Arte carens genioque verſus.
Tuos labores, magna puerpera,
Novamque Prolem non morientibus
Mandabo chartis, quas futuro
Poſteritas leget omnis ævo.
En, auſpicati murmura Barbiti
Auditis? O tu, juſta ſuperbia
Parentis Auguſtæ! O Beati
Maſcula progenies JACOBI!

Quando

Quando innocentes corpore firmior
Cunas relinques? quando minoribus
Exibis annis, & virile
Ingenium capies ab ævo?
Tunc fortè noſtras nobilis incola
Intrabis Ædes; ut teneram indolem
[illegible]iſper apponas togatæ
Ing[illegible]s ſtudis Minervæ:
Hîc, civitatem quis deceat ſtatus;
Hîc diſputabis, quem teneat locum
Romana virtus; quos crearet
Sparta viros, faciles perire:
Quid Marte Pyrrhus, quid Fabius morâ
Poſſet, quid urbi proximus Hannibal,
Diſces: Et evolves tuorum
Facta Patrum, bene nota Famæ.
Vacante quodam tempore, forſitan
Hæc ipſa de te carmina publica,
Hæc ipſa lecturus requires:
Ah, quid ab hoc calamo profectum,
Meiſque Muſis & tenui lyrâ,
Placere tanti judicio viri
Valebit? ah, quantum pudorem
Exiguæ facies Camœnæ?
Nec tu Poëtas, gloria ſeculi,
Contemne, Princeps, aut Citharæ ſonum:

Per

Per quam tot Heroes repoſti
Sedibus æthereis quieſcunt.
Theron, & Alcon, & Chromius vagæ
Doctus quadrigæ, & Diagoras pugil
Omnes in æternum jacerent
Sub tenebris, & honore caſſi;
Ni digna cœlo nomina Pindarus
Verſu fideli munierat ſatis,
Miſertus illuſtres amicos
Atque dati breve tempus ævi.

GEO. DIXON, *Ædis Chriſti Superioris Ordinis Commen.*

JUS PILEI *OXONIENSIS.*

A. QUID nos, O ſocii, ignaros conſcendere roſtra
Impulit, aut quorsùm cum tanto vulgus hiatu
Intenti ora tenent, arrectiſque auribus aſtant?
Neſcio ego prorſus rem omnem. (C.) Concedimus ultro.
B. Carmina ſunt dicenda, ſed O quis carmine pollet?
A. Polleo ego; mihi nam dulces ante omnia Muſæ,

Et

Et patriâ quoties jacuit neglectus in aulâ
Quarlus, & ingentis carmen ſublime Witheri,
Arripui fervens, & pernox ſæpe relegi,
Exhauſique acri ſtudio ſacrata puellis
Carmina Pieriis, & multâ digna lucernâ.

C. Digna quidem; ſed quæ tantùm lychni graveolentem
Involvant adipem; At multum tibi debet Apollo,
Qui ſtupidum memoras tantâ cum laude Witherum:
Verùm age, quale potes, cudas miſerabile carmen.

A. " Salve O magna cohors; mihi vos nunc contemplanti
" Major lætitia eſt in pectore, quàm fuit ante.

C. Audis? (*ad* B.) Muſa redit multùm irridenda Cuculli,
Atque iterum rhythmo tinnit Romana poëſis.
I (*ad* A.) miſerande, Gradum ad Parnaſſum conſule, venâ
Ut diſcas comptum meliori educere carmen.

A. Túne mihi gnaro præcepta hæc ingeris? iſtum
Túne jubes volvendo librum renovare labores?
O mihi poſt nullos unquam memorande poëtas
Magne Gradus! non te valet exuperare canendo
Flaccus, non vincit divinæ Æneidos autor.

C. Nimirum hic iſti par eſt ſapientûm octavo,
Judice quo FINIS præclara volumina ſcripſit.

A. Sed quid me numeros, quid verſus fundere coget,
Narret Apollo mihi. (C.) Fiet tibi verus Apollo,
Dicere qui verſus coget; nam pectora circum
Serpit torpor iners, & nubila tempora lambit.

A. At

A. At tu (*ad* B.) qui ſpondes mirâ gravitate Catonem,
Dic precor. Hic (*ad* C.) tantum nugas effutit inanes
Ludicrus, & captat jocularis ſcurra cachinnos.

B. Pileus invitat, merces ea carmine digna eſt.

A. Pileus? (B.) Et verſus quia res & tempora poſcunt,
Dicite materiam quam ſumitis? (C.) Id tibi (*ad* A.) dicam.
Si paulùm auſcultes, tua Phyllis decantanda eſt,
Phyllis, quæ niveo vultu, quæ lumine molli
Scintillas jaculata, accendit nuper amantem.

A. Heu! mea rure procul Phyllis ſuſpiria ducit;
Me vocat abſentem Corydona, auditque videtque.
Sed quid ſi major ſurgat mihi carminis ordo,
Et magni aggrediar Gulielmi pangere laudes?

C. Ingenium Batavum non æquat Cæſaris acta,
Aut animum invictum Gulielmi, & nobile robur.
Te potius Mævi (*ad* A.) ſatyrâ ſtringemus amarâ,
Qui miſerum in roſtris audes diſperdere carmen.

B. At nunc materies me judice verſibus apta eſt
Pileus, & criſtæ non enarrabile textum.

A. Pileus? Hem quid vult ſibi Pileus? Eſtne poëta
Hic, aut Mæcenas qui vati præmia ponit?

B. O cæcas hominum mentes quas devius error
Implicat! At te, (*ad* A.) ſi advertas, meliora docebo.

C. Hei mihi! Baxterus ſermonem orditur ineptum.

A. Pileus ex tenui compacta eſt fabrica ligno,
Quam nigro indutam panno, formâque quadratâ

In-

Inſignem, exornat mediam bombycinus orbis,
Grande decus capitis. (C.) Sic nugis addere pondus
Aſſuetus quondam pinxit cochleare Zacutus
Concavo-convexum, cui cauda oblongula, per quam
Dextra tenax aliquod liquidum patulo inſerat ori;
Mirum inſtrumentum! (A. *ad* B.) Quis Dædalus arte peritus
Egregium hoc confinxit opus? terrarum ubi vivit?

B. Eſt locus oppoſitus ſedi, quæ ſurgit ad auras
Auſpiciis Alurede tuis ſacrata Camœnis;
Plurimus hîc protenſo in ſtipite pendulus hæret
Pileus; hîc plenus rimis, curtúſque galeri
Circulus, atque brevis ligno vix prominet orbis;
Quæque genas vetulæ effœtas frigentis obumbrat
Pyramis aſſurgit; nec non ludibria ventis
Faſciculi pendent ſpirarum, & ſerica fila.
Hîc opifex ſedet, & magno molimine ſudat,
Nunc rotat in teretes orbes priùs igne paratum
Vellus, nunc lignum molitur ſutile, quod mox
Pileus evadit. (A.) Memini, nec plura requiro;
Sæpe equidem vidi artifices, & Pilea vidi;
Sed non fronte geram. Tali me tempora cinctum
Tegmine, ſi procul aſpiciat, mox turba boabit,
En pecus Ignatî! correptáque protinus œſtro
Romanæ infamem avellet Meretricis amictum.
Præterea indignè patior dicteria vulgi
Ridentis juvenes quadras in fronte gerentes.

C. Unde

C. Unde tibi quadra diſplicuit, quem ſemper edendi
Urget amor, fartumque juvat, taurinaque coſta?
Quem ſæpe, in morem Trojanum, abſumere menſam,
Et violare manu penuria adegit edendi
Dulcis cruſti orbem, patulis nec parcere quadris?

A. Quiſque dapes amat: At major me cura fatigat,
Me pretium movet, & ſpecies formoſa galeri,
Cui nitor egregius, quem circum argentea ſpira
Ludit, & ardenti ſubnectit fibula gemmâ:
Tale decus capitis mihi mens geſtare ſuperbit.

B. Heu quantùm neſcit fatum ſortemque futuram
Mens hominum, quoties faſtu turgeſcit inani!
At tibi tempus erit cùm nunquam emiſſe galerum
Optâris, quo jam fueris gaudeſque potitus.

A. Dii prohibete minas! quale omen præſcius Augur,
Quod tempus fatale canit? (C.) Gadburius alter
Mœſti Carolidæ reditum, Auriacique ruinam
Præſagus miſeram cantat (B. *ad* A.) Dum fortè galero
Tectus nocte domum petis, & non amplius ingens
Campana attonitas tinnitu verberat aures;
Occurrit ſubitò facies inviſa Magiſtri,
Cui manicas villoſa exornant vellera Serum;
Hunc fugis, hic ſequitur, dextrâ jam jamque tenaci
A tergo prenſat, dictis ſimul increpat ultrò,
Et, licet invitum, nomenque domumque fateri,
Et manè accitum nummos deponere cogit;

Plu-

Plurimus haud tanti conſtabit Pileus, anno
Emenſo, quanti pretioſi mulcta galeri.
A. Hunc olim, ut memini, juſſit vitare magiſtrum
Me Pater; At quid? non aliâ ratione parandus
Carminibus ſolis debetur Pileus? (B.) Haud fas
Nobis Aoniæ leges mutare catervæ;
Sic ſtatuunt Muſæ. (A.) Ergo omnes quos undique cerno
Tali apice inſignes, recitârunt carmina roſtris,
Doctoreſque, magiſtrique, atque his proximus ordo?
B. Paucos Muſa beat; ſed queis non dexter Apollo
Dat citharam & numeros, Gradus his dat Pilei honores.
A. Quid meus ille Gradus qui Phœbi numine complet
Lectorem, & gemina ad Parnaſſi culmina ducit?
B. Non tuus ille Gradus qui vatum fragmina profert,
Sed doctrina ingens, ſed longi temporis ordo
Pilea concedit, frontíſque inſigne decorum.
A. Nullo igitur fas eſt mihi tegmine cingere crines?
C. Tegmine non opus eſt; ſolido confide cerebro.
B. Ordo ut ſe variat, variatur Pileus; eſt cui
Plana ſuperficies, quem non teres ornamentum
Diſtinguit medium; capiti alter flexilis hæret
Qui tibi debetur; ſed turba jocoſa placentæ
Aſſimilat. (C.) Quid ſi? non huic odioſa placenta eſt.
B. Alter adhuc reſtat rigido ſubtemine craſſus,
Qui pinguis nitet, & ventos contemnit & imbres;
Talem haud geſtabis. (A.) Talem nec forcipe tangam.

C. Sed

C. Sed tanges olim, cum legum ænigmata diſces,
Tum teget hic crinum vibratos ſordidus orbes
Pileus. (B.) At diverticulo ſat luſimus omnes,
Eja agite ingenti celebremus Pilea laude.

A. Opportuna mones; quin tanto lemmate dignum
Sublime incipiam carmen; narrate puellæ
Qualia Muſa ſuo largitur præmia vati.
Poſthac non vulgaris honor mea tempora cinget,
Nec meritâ meliora galeri inglorius orbis
Fronte ſuper ſurget; decorat me inſigne poëtæ
Pileus, & cono undanti par ſericus orbis:
Hunc gerit indutus Tyrio velamine Præſul;
Et Judex quoties vitas & crimina diſcens,
Quæſitor movet urnam, & librat fata reorum.
Quin licet arripere hinc omen; labentibus annis
Fortè dies veniet, cum Judicis ora gerentem
Me videas; mihi namque olim cariſſima mater
Demulcens caput, atque attollens lumina cœlo,
Det tibi felices, det multos Jupiter annos,
Inquit, fortè olim, ni me præſagia fallant,
Æquus eris Judex, Tyrioque nitebis in oſtro.

C. Tu Judex? potius tu coram Judice ſtabis
Conſcius. (A.) At tu, (*ad* C.) ſi ſapias, compeſce labellum,
Si pergas inſanire, haud me impune laceſſes.

B. Ne bilem moveat quicquid tibi dixerit ille; (*ad* C.)
Perge opus exigere. (A.) Ipſe libens mandata capeſſam.

Eſt

Eſt mihi quod ſoli docto geſtare licebit:
Sæpè togâ indutus pinguis ſtupet Aldermannus,
Et verrit longo Bollanus ſyrmate terram:
At tales cerebro vacuos ut Pileus ornet,
Non Dii, non homines, non conceſſere Camœnæ.
Me potiùs decet hic, Me tali dignor honore,
Carmina qui fundens Helicone undantia pleno
Præripui cunctis palmam, meruique coronam.

C. Sic Corydon, cùm nemo audet ſe credere pugnæ,
Victor ovat, magnos artus, magna oſſa lacertóſque
Ventilat, & baculum, capulumque, & cingula tollit.

Sed novi quantum dabit hæc victoria faſtum:
Per vicos videor gradientem cernere, ocello
Phyllidas obliquo ſtringis, ſiqua obvia nympha,
Pileus exuitur, deflexo corpore, dextrâ
Tangis humum; rurſumque caput tectum arduus effers,
Mox dominam accedis (ſiqua eſt quæ torret amantem)
Huic, poſtquam fruſtra effudiſti mollia verba,
Oſtentas tumidus quadratum frontis honorem,
Et miſeram laſſas verſus recitando puellam;
Illa tamen raucum medio in ſermone relinquit,
Et ridet Cottæ ſurgentem in vertice criſtam.

B. Parciùs hæc: nocuere jocoſæ ſcommata linguæ;
Quin me jam ſinite huic ſermoni ponere finem.
Non nobis favor, aut annorum inglorius ordo,
Sed vis ingenii exortes conceſſit honores.

Poſt

Poſt vigiles curas, & tædia longa laborum,
Et pene eroſos repetitis morſibus ungues,
Dum rudis excolitur magno conamine verſus;
Donamur tandem digna mercede laborum,
Et mox qui fluitat congeſtâ vulgus arenâ
Ingenti unanimes quatient ſubſellia verſu:
Sic ducis egregii victricia tempora laurus
Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum
Vulgus, & herois laudes ad ſidera jactat.

G. Adams, *Ædis Chriſti Alumnus.*

IN

THOMAM CLUSIUM,

SIVE

Campanam magnam Ædis Chriſti.

SUMME Deûm, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
Et quo preſſa gemit ſubjecti Regia cœli,
Si, quem concuſſæ timuerunt Elidis arces,
(Cùm latè quondam toti convitia cœlo
Fecerunt majus mentita tonitrua Numen)
Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas,
Sis bonus ô, faciliſque aſpira ingentibus auſis,

Dum

Dum tibi rivalem celebrat mea muſa Tonantem,
Qualis in umbroſæ Dictæis vallibus Idæ
Vagitus preſſiſſe tuos, primaſque querelas
Poſſet, & in latebras pavitantem egiſſe Parentem,
Ultra Curetum plauſus, Corybantiaque æra.
Nam neque (Natorum quamvis commune ſepulchrum)
Os vaſtum tanto pandit Saturnus hiatu.
Te quoque, quem cœlo profugum chariſſima Lemnos
Excepit, ſolúſque Jovi ſua tela miniſtras
(Ferrea ſeu nigris vis ſit vincenda caminis,
Sive tibi fuſo melius quid ducitur ære)
In partes, Vulcane, voco: tua Numina poſco,
Dum nova mirandæ molimina perſequor Artis:
Dic age (néve Deum pudeat ceſſiſſe minorem)
Num tale ardentis coctum fornacibus Ætnæ
Movit opus multo madidus ſudore Pyracmon,
Brontesve, Steropesve, quibus toſto horrida mento
It barba, & densâ nigrantes nube capilli
Latos inficiunt humeroſque, toroſaque colla.

ÆQUALI primùm ſe porrigit area campo
Lævis, & in varias mox convertenda figuras.
Namque tibi effoſſæ caveam dabit agger arenæ,
Quæ, longè terrarum imos petitura receſſus,
Immani quondam ruituram pondere molem
Excipiet gremio, vaſtaque voragine condet.
Indè triplex totidem ſurgit fornacibus Ordo,

Et ſæpe impoſitis veluti ceſſura metallis
Saxa gemunt, & divulſâ compage laborant.
Tum verò (horrendum!) cæcis injecta caminis
Sylva furit flammis, piceique volumina fumi
Obducuntque diem, & cœlo nova nubila mittunt.
Quà data porta, ruit paſſim Vulcanius ignis,
Et multâ gravidas fuligine nixus in auras
Infectiſque tremit radiis, & luce malignâ.
JAMQUE ubi pervaſit totam vis ignea molem,
Æreus effundit flavo ſe gurgite rivus,
Et ducit ternos ardenti tramite ſulcos;
Ut primùm patuere viæ, reſoluta Metalla
Circum clauſtra fremunt, atque indignata teneri
Attollunt ſeſe, laterique illiſa reſultant.
Ceu quondam pelago immugit, ripiſque profundi
Intonat Ægei decimæ tumor arduus undæ:
Sub pedibus trepidare ſolum, totiſque moveri
Sedibus, & ſparſum latè increbeſcere murmur.
Protinùs attonitum ſtupet ad ſpectacula vulgus,
Liventéſque genas, & pallida protinùs ora
Cernere erat, ſive hoc inſueti audacia cœpti
Et dubii fecere metus, animíque labantes,
Seu ſimili vultus ducant ex ære colores.
Ante omnes Faber ipſe tremit, ſimiliſque furenti
Huc illuc oculos torquet, ſi fortè coruſci
Exundent latices, & pleno margine ſurgant.

Ceru-

Cærulea effulſit lux tandem, atque omine læto
Flamma ter accenſa eſt, apicémque per aëra duxit.
Mixta metu ancipitem percellunt gaudia mentem,
Et ſigni ſuſpecta fides, animóque recurſant
Triſtia decepti toties exempla laboris,
Cùm quondam prono ſubter labentia rivo
Fuſa ſibi inſolitos aperirent æra meatus,
Nativæ tanquam reditura in viſcera terræ.
Ter priùs extructis arſit fornacibus ignis,
Explorata focis ter maſſa incanduit æſtu,
Ter ſuperas ſeſe tulit indigeſta per auras;
Quales ſæpe parit tellus Nilotica fœtus,
Quorum prima viget motu pars, altera terram
Ponè legit, certâ vix agnoſcenda figurâ.
EXPECTATA diu tandem nos hora reviſit,
Incœptumque urget longo jam doctior uſu
Artificis manus, & fallendi neſcia dextra.
Ecce oritur, nitidoque emergit CLUSIUS ore,
(Horrendum populo nomen, gentique togatæ)
Jane pater, ſocios tecum partitus honores,
Sive diem noſtro referet, ſeu claudat Olympo.
Quà ſonat, impulſus validis tremit ictibus aër,
Atque in mille agitur rapidâ vertigine gyros.
Quà ſonat, incautos quos uſu ceperit error
(Fallere ſeu malint hibernæ tœdia noctis,
Seu juvet æſtivos umbrâ diſtinguere ſoles)
Idem omnes ſimul ardor agit, mora nulla, vocati

Diffugiunt, ſeſeque intra ſua limina condunt.
Sic quoties campis ludos inſtaurat apertis,
Diductiſque erret ſpatiis Trojana juventus,
Jam comites, jam ponè videns poſt terga Magiſtros,
Intereà tuba ſi dederit Mavortia ſignum,
Diſperſæ coëunt àcies, & caſtra reviſunt.

JAMQUE ingens lento procedit Machina paſſu,
Implens mole vias; tanto pars territa monſtro
Metitur ſpatioſum orbem, pars agmine facto
Obnixi trudunt humeris, facileſque rotarum
Subjiciunt lapſus, & ſtupea vincula tendunt.
Proſequitur longè clamorque & plauſus ovantûm.
Ceu quondam Phrygias vehitur ſpectanda per urbes
Feſtivo comitata choro Berecynthia Mater,
Dum ferit adverſas ſublimi vertice portas;
Haud ſecùs auguſtas conſcendit CLUSIUS arces,
Quales nec ſacrâ Divam cervice tuliſſe
Crediderim, licèt ipſa pari componat amictu
Excelſum caput, & cœlo turrita minetur.
Ecce procul niveis effulget porta columnis,
Clarior ignavâ tandem emerſura ruinâ,
Fronte micat totâ, geminoque ad ſidera cono
Aſpirans longas jaculatur Pyramis umbras:
Hinc olim æthereos radio deſcribere curſus,
Et circùm cœli dabitur ſecreta tueri,
Quali tardus agat ſeſe temone Boötes.

Quæve

Quæve illum farraca ferant, quo fulminet enſe
Orion, rutili quo vibrent igne Cometæ.
Hîc & marmoreus primas in limine ſedes
Occupat, auguſtóque renidet CAROLUS ore,
Ipſe novæ tutela arcis ———
Tu quoque majorem ſentis, HENRICE, nepotem,
Præreptóſque tibi non indignaris honores.
Geſtit & æthereâ ſpectans WOLSEIUS ab arce,
Ac miratur opus, quoties it nuncius aſtris
CLUSIUS ingeminans ſonitum, cœlumque laceſſens.
Dum procul attonitos vocat ad ſpectacula Divos.
Reſponſura ſonos famæ tuba ſparget in orbem,
Fama feret longè, noſtro par ſola Tonanti.

THO. SPARK, *Æd. Chriſt. Alumnus.*

DESIDERIUM

GULIELMI.

HORATIUS, VIRGILIUS, FANNIUS.

H. QUO Maro? quas tacito tecum ſub corde agitas res
Plus ſolito triſtis? fidam deponere in aurem
Ne metuas, ſeu te pulcherrima Niſa tenet jam
Devinctum, ſeu formoſus faſtidit Alexis.
Fare age, quod doctâ meditaris arundine carmen?

V. Hæc olim, dum tempus erat, Venuſine; canentem
Dum fovit, ſtudiiſque dedit bonus otia Cæſar;
Nunc abiit meus ignis, abit ſimul omnis avenæ
Cura Syracoſiæ, vel quicquid, Amice, facetum,
Quicquid molle meæ poterant, te judice, Muſæ.

H. Quid caſtris agitur, quo res Romana loco ſtat,
Et ſatis audivi, & novi te validiùs; at me
Sollicitum curis ſolvit generoſior uvæ
Conſitor, atque alacres animo ſpes paſcere juſſit.
Ac tu, dulcis Amice, potes ſi cedere Flacci
Lenibus imperiis, accedas ſiccus ad unctum,
Et mecum argumenta doloris ſeria fallas.

V. Ah tecum faciles habitant ſub pectore riſus,
Et leviore micant agiles tibi ſanguine venæ.

H. Quinetiam nos & ſapiens horti ille magiſter
Edocuit, ne fortè animo quid triſte ſederet,
Quæque ferat cras negligere, & præſentibus uti.

V. At me, Natura indulſit cui parciùs ignem,
Quemque infelici Saturnus temperat aſtro,
Ingemere, & triſtes animo ſine volvere caſus.

H. Quos caſus? quòd regna tuus jam barbara Cæſar
Invadat, ſuperet quòd inhoſpita ſaxa Niphatis
Armenios Romana daturus ſub juga Victor,
Tonſores inquam norunt; jampridem ego ſidens
In reditum Domini perituram paſco juvencam.
Imò etiam fauſtum ſignavi carmine votum,

Divis

Divis orte bonis, & quæ tu cætera, ſi mox
Lætior explicuit frontem tibi Bacchus, habebis.
Tu tamen interea tua ſobria, quamque ſecas ſpem,
Et quid pro charo voviſti Cæſare, profer.

F. Nobile par Vatum, quos largè flumine ſacro
Bellerophonteis fovit Thymbræus in antris,
Gratulor, & ſociis commendo χαῖρε poëtis:
Nam me Phœbus amat, me irroravere liquores
Fontis Dircæi, & miranda poëmata pango.

H. Imò ſatis miranda. (V.) Quid hic molitur hiator?
Noſti hominem? (H.) Nimium novi ex quo numine lævo
Ibam fortè viâ ſacrâ. (F.) Me, vir bone, dicis,
Ignoras? ergo ignotus tu vivere Romæ
Argueris; mea latè effulſit gloria, cùm te
Villula celavit miſeræ vicina Cremonæ.
Piſo me Variuſque colunt; nam non modo verſus
Sed Vates facio, & me jam vox publica cotem
Proclamat ſcriptorum. (V.) Alios quia reddit acutos?

H. O minimè, tantum quoniam exſors ipſe ſecandi.
Fannius hic eſt, quem vano conamine dixi
Concluſas imitari hircinis follibus auras.
Sed fatuè libros alienos increpat, audet
Et Mæcenati nugas offerre ſonoras.

F. Quas chorus obſervare per interludia leges
Debeat, oſtendi Latio, quo errore laboret
Pacuvius, clarique tragœdia grandior Acci:

Et Sophocleum unus doceo ſcriboque cothurnum.
H. Metra nimis producta: tuæ tamen, inclyte Fanni,
Conſtringi nequeunt breviori limite laudes.
Virgilio ſed cede parumper; Cæſaris ille
Orditur laudes, & jamjam mente volutat
Quæ pugnantis erit, vel quæ redeuntis imago.
V. Nec reges, Venuſine, meis, nec prælia regum
Sunt Muſis tentanda, ex quo mihi Cynthius aurem
Vellit, arundineâ nugari & juſſit avenâ.
H. Non ſatis hæc, nec tu ſic excuſatus abibis,
Uſque tenebo, rogandus adhuc ſi ſæpius eſſes
Quàm meus Hermogenes oranti ſurdus amico.
V. Cæſare nil dignum noſtræ potuere Camœnæ,
Pauca quidem luſi. (H.) Referas tamen illa rogamus:
Nam neque nos numerare ſolemus carmina, nec te
Vel Laberî cenſum, vel Fannî ſcrinia poſco.
F. Quid vero hoc? num me poſcis? cupio omnia quæ vis.
H. Non ego. (F.) Seu poſcis ſeu non, Nos Cæſare digna
Carmina condidimus, quæ non celabimus ultra.
QUO furibunde ruis Nabathæas Cæſar in oras,
Perque nivis montes, per teſqua immania Tauri
Cogis iter durum impavidus, non te inde profundo
Pigra lacu Tonitis, & hinc Artaxata terrent?
Et bene barbaricos referentia nomina mores?
Martis amans nimium jam ſub Jove vivis aperto,
Et vultum indomito torret tibi Sirius aſtro;

Teque

Teque Palatinâ non contemplabimur aulâ,
Donec triſtis hyems canâ nive conſpuat Alpes,
Urnigeri & Phœbus contingens limina ſigni
Imbellem è radiis ſpargat crinalibus ignem.
H. Siſte parum Stentor, cave ne ſubſellia frangas;
Æquus jam ſua Virgilio permitte viciſſim.
V. Pauca inquam luſi, quæ nondum parte polita
In Flacci metuunt deſcendere judicis aures.
F. Sentio quid dicas, Jovis auribus omnia ſervas.
H. Et tu ſervâſſes utinam. (V.) Tibi cum bene, Fanni,
Ceſſerit, & nobis aliquid ſperare licebit.
CÆSAR abis; quos non ardens in vota laceſſit
Roma Deos? quæ non donis altaria fumant?
Aula gemit vidua, & mœſti, tua turba, Poëtæ.
Te veniente die, te decedente requirunt.
Tu tamen interea, quà ſeſe plurima lethi
Obvertit facies, medios contendis in hoſtes,
Nec laurum ſine vulnere amas: deſiſte triumphis,
Si tanti nobis Aſiæ victoria conſtat.
Hanc tibi pro charis curam mandabo Latinis
Præcipuam, illorum ut pauló tibi cura recedat,
Cautiùs & ſævo velles te credere Marti.
Hæret adhuc animo pugnam intentantis imago,
Cum lectos bello comites claſſémque parares;
Cum monitis precibúſque ferocem inflectere mentem
Certarent proceres, ſtudióque avertere belli

Conſiliis fruſtra Mecœnas lenibus inſtat,
Et nullo Meſſala bonus ſermone movebat.
Talis Sidonias ultro rediturus ad oras
Regulus, obſtantes durus dimovit amicos;
Nec ſoror affatu molli, lachrymiſque decoris,
Nec moritura ſuper crudeli funere conjux
Detinuit, blandis humeros amplexa lacertis;
Vincit amor Patriæ. Non illo ſegnior ibas,
Et tanta in torvo ſedit conſtantia vultu.
DIIQUE Deæque omnes, quorum ſub numine fœlix
Auguſti à primis adolevit gloria cunis,
Vos queis Cæſareâ præclarum à ſtirpe Nepotem
Cura fuit ſervare, atque altè attollere famâ
Magnanimum Heroa, indigno dum cæca tumultu
Plebs furit, imbelliique tumeſcit Caſſius irâ;
Si veſtris etiam auſpiciis ſub jura volentem
Accepit populum, palmam per tempora victor
Si geſſit, patruique cadentem à vertice laurum,
Extremum hunc oro, Dî, fortunate laborem,
Securumque Ducem per bella, per æquora Romæ
Reddite, nec miſeris nova condite fata Latinis.
Hæc ego: Dii firment. (H.) Equidem nil triſte verebor,
Si unus illorum cantus referatur ad aures.
Me quoque vota eadem exercent, hæc veſpere ſero,
Hæc ego manè recenti, hæc ſiccus & uvidus opto.
V. Quin age, Flacce, lyram ſuſpenſaque fila reſumas;

Cæ-

Cæteraque expedias. (H.) Quos ergo incuria fudit
Verſiculos, quoniam ad mea me promiſſa vocâſti,
Incipiam, patiarque vel inconſultus haberi.

F. Expectare tamen, melioti & cedere debes;
Nam mihi corda calent, nequeo cohibere furorem
Phœbeum, & dominantem intus compeſcere Muſam.
ERGO ſacros Romæ parat ultima terra triumphos,
Jamdudum prono nutare cacumine Taurum
Cerno, & captivos Euphratem advolvere fluctus.
Fallor, an accepit domitus tua fræna Phraates?
Ecce pharetratus reddit vexilla Tonanti
Parthus, & Eois fulgent capitolia ſignis.
Jam dominos terrarum optatæ ſecula pacis
Longa beant, dum vincta manus civilis Enyo
Dente fremit, clauditque immota repagula Janus.

H. O Fanni, quicquid prædicas aut erit aut non,
Eventum Superis permitte, & deſine plura:
Nam ut verum fatear, nunquam donavit Apollo
Divinare mihi, vel credere divinanti.

V. Cæſar, in Armeniis potius ſis finibus exul,
Quàm Romam redeas, illo cantante triumphos.

H. Nempe inter Parthoſque ſagittiferoſque Gelonos
Tutus erat, nullumque accepit pectore vulnus;
Quorſum? quid refert ferro pereátne poëtis?

F. Carpere grandiloquum, quem novit fama, poëtam
Deſinat, ac ſolido laſſare in marmore dentes.

Ruſti-

Ruſticus hic; (*ad* H.) & tu vini ſomnique benignus,
Si libet inſanire tibi, mecum accipe chartas
Et calamos, videamus uter plus ſcribere poſſit.
H. Cedo; animi nam me finxit Natura puſilli
Exiguíque. (V.) Nec hæc arrident tempora muſis,
Carmina tum melius, cum venerit ipſe, canemus.

GEORGIUS DUNCOMB,
THO. INGRAM,
THO. BENNET,
} *Arm. fil. ex Æde Chr.*

In PALUDES AB *ORMONDO* DUCE SICCATAS, *Et Indigenas inde depulſos.*

PHOEBE, decus cœli, puro qui lumine nubes
Disjicis & tenebras; admotoque igne vapores
Eliciens, ægro prohibes contagia mundo:
Huc ades, O Thymbræe, levi ſeu pollice plectrum
Concutis, illimem Cephiſi acclinis ad undam;
Seu potior te Delphos habet, quà cærula ſtagni

Pro-

Progenies Python ſqualentibus occubat arvis,
Teſtaturque Dei vires victoris & arcus:
ORMONDUM celebra, terris qui peſte ſolutis
Eluit immiſtas ſordes, atque aëra nimbis
Purgat, & Indigenas (immania monſtra) fugavit.

HEU quantis modo fœta vadis, quibus arva natare
Vorticibus vultu mœrens ſpectabat Iërne!
Cum fœdâ illuvie vaſtâque voragine campos
Impleret gurges circumfluus, obruta tellus
Delituit, multâque pudens caput occulit ulvâ.
Hæc loca (ſeu rerum Genitor, cùm fræna profundo
Injiceret, pelaguſque ſuo jam clauderet alveo,
Ambiguum terræ liquit certamen & undis;
Seu, duri ſi quando ſoli pars una ſtetiſſet,
Neptuni incubuit latè furor, arvaque & urbes
Stagnanteſque agros immiſſo interluit æſtu:)
Anceps forma tegit, campique incerta mariſque,
Uſque ſuum neſcit Dominum, cui fœdere certo
Pareat inſtabilis tellus, innabilis unda.
Haud aliam terræ faciem ſqualentibus ulvis
Explicat Aſphalti ſtagnum, Sodomæaque rura,
Dum populi ſcelus infandum, diroſque furores
Arva luunt, Stygiæ pariter demiſſa paludi,
Sæpe tamen viridi florentem ceſpite glebam
Aſpicias, glauco ſalices inſurgere campo
Gramineoſque toros & prata virentia muſco;

Fronti

Fronti nulla fides, ſordenti plurima cœno
Colluvies ſubtus latet, atque immane Barathrum.
COELUM torpet iners, & multam turbidus aër
Cogitur in nubem; fœdo ſpiramine tellus
Humentes efflat nebulas, fumoſque volucres,
Triſte mali augurium, peſtique alimenta futuræ.
Huc vagus incertuſque viæ ſi fortè viator
Errat, & ignoto ponit veſtigia ſaltu;
Si ſubitò nox atra cavâ circumvolet umbrâ,
Eripeins palanti oculis cœlumque diemque,
Sæpe videt fatuum ſplendere paludibus Ignem,
(Sulphure vivaci prognatum atque unguine terræ)
Nocturnamque putans tædam, quam ruſtica conjux,
Æthere jam clauſo, ſuccenderat, uda per arva,
Saxa per & tribulos, rectus ruit; Illa volantem
Effugit, & longo cita deſerit intervallo:
Mentitæ tandem deceptus imagine flammæ
Igni fata ſubit contraria, præcipitanſque
Incidit in foſſas, animamque relinquit in undis.
QUIN age, dira palus aliam intra viſcera peſtem
Nutrit, triſte genus; quo non feralius ullum
Tænareis irâ Superûm ſeſe extulit undis.
Indigenûm cuncti præclaro nomine gaudent
Rhiphæo quondam gens ſubdita Bartholano:
Ille, novas quærens ſedes atque extera regna,
Ductor Hyperboreas hyemes, Tanaimque nivalem

Lin-

Linquit, &, immani latè jam plebe tumentem
Exoneraturus Scythiam, deduxit in oras
Has ſecum comites, noſtrumque effudit in orbem.
Antiqui memor illa ſoli gens vivit, & abſens
Indulget patriæ, juvat uſque abrupta viarum
Vincere, & aëreos plantis tranſcendere montes
Præpetibus: nec adhuc Mæotidis immemor undæ
Stagna colit, patuloſque lacus. Non oppida muris
Cingere cura ſubit, burive invertere terram,
Non ſanas habuiſſe dapes, ſed more ferino
Immundos ſorbent latices, paſſimque vagantes
Indomitum nullis agitant ſub legibus ævum.
Terribili os ſqualore riget; ſedet intus abactis
Ferrea lux oculis; turpi ſtat plurima mento
Sylva minax, totoque horrent in corpore ſetæ.
Uſque adeò Hybernæ timor, atque infamia ſylvæ
Turba ſtetit, non huic ſe quiſquam impune tuliſſet
Obvius erranti; circum ruit agmine vaſto
Cuncta premens, lateque neces & vulnera ſpargit.

DUM videt ergo pius lugetque ORMONDUS Iërnen
Limoque immundo obſeſſam turbâque profanâ;
Haud paſſus torpere gravi ſua regna veterno,
Informi bellum ſtagnoque indicit & hoſti.
Nunc ſcatebras juvat innumeras ſulcoſque cavatos
Effodere, & putres ſcrobibus concidere campos:
Aſpiceres multo ſpumantem humore lacunam,

Ef-

Effuſáſque vagis manare canalibus undas,
In pingues Boinæ latices, Moadique fluenta.
Omne ſoli excoquitur vitium; felicior agros
Aura fovet, Zephyrúſque tepens vivacia mulcet
Semina, ſubmerſoſque jubet vireſcere ſaltus.
Sic, ubi Lagæis Nilotica flumina campis
Detumuere, ſuo jam ſubſidentia in alveo,
Ferventique recens induruit æthere limus;
Ridet flava Ceres, ſylvæque, & amœna vireta,
Jam ſplendent flores, jam formoſiſſimus annus.
MAJUS opus movet ORMONDUS, vocat altera magnum
Palma ducem potiori incingens tempora lauro.
En ſicco gravis Indigenûm furit undique campo
Cœtus, & immani teneram pede deprimit herbam,
Ingentéſque notas calcatæ infigit arenæ,
Ereptum indignans limum luſuſque priores.
Tunc aliquis: Nobis libertas excidit olim
Vi Britonum, patriæque domus, dilectaque jura:
Quin putrem invideant glebam, craſſaſque paludes!
Immundis prohibemur aquis, cœnoque vetuſto!
At non amiſſo ceſſit fiducia ſtagno
Omnis, adhuc animus reſtat, virtuſque ſuperſtes.
Ergo agite O ſocii——Conantem plura maniplus
Conſpectus de monte jubet deſiſtere verbis,
Et truncos rapere & ſeſe tutarier armis.
At nunc Connachii miſcentur pulvere ſaltus,
Im-

Immenſæque volant per prata Momonia nubes,
Æra micant, ſtrepitúſque armorum territat hoſtes
Jam propior, dirique canit præſagia belli.
Indigenæ primo obſiſtunt conamine latis
Fiſi humeris veterique odio: Mox Angla cohortes
Perrumpit legio, & turbatis fundit in arvis.
Pars nemorum tenebras & nota cubilia quærit,
Et vitam pedibus mandat; cædem ulta ſuorum
Pars melior cadit, & moriens animam eripit hoſti.
In vicos alii paſſim volvuntur apertos
Sortiti effugium, ſedes ubi ſacra quietas
Ormondi indulget pietas, ſi fortè ſubacti
Silveſtrem exuerint animum, cultuſque nefandos:
Nec vanum ducis augurium: Furor omnis & atrox
Bilis abeſt, ſolitâque ex irâ corda reſidunt:
Mitior incedit populus, blanduſque videri
Municipes gaudens amat, Ormondumque veretur.

Quæ tantum, quæ digna canat pro laudibus iſtis
Fama virum! Priſcos taceat jam victa triumphos
Henricique manus, Feliciaque arma Johannis,
Et quæ Strongbovii commendant nomina palmas;
Everſis illi tecta eripuere ſolumque
Indigenis; rabiem & mores Ormondus ademit,
Feraleſque animos, & non tractabile pectus.

Fr. Hickman, *Ædis Ch. Alumnus.*

PRÆ-

PRÆLIUM NAVALE.

O Qui indignatus ſævum, GULIELME, tyrannum
Fregiſti LODOICI iras, animumque ſuperbum
Imperium mundi meditantem: O Inclyte, belli
Artibus horrendis aſſuete, aſſuete triumphis,
Pone animos tandem, & munus, non aſper, egenum
Accipe, quod ducunt placidæ, pia turba, Camœnæ.
TE duce jamdudum impoſitas Europa catenas
Detrectare auſa eſt: O quæ prima omina belli
Ipſe olim dederas! O qualem Boynia vidit
(Boynia ab Angliacis toties celebrata Camœnis)
Armis exultantem, atque inter prima frementem!
Dum laceros artus, atque ære rigentia membra,
Fumantemque cruore lacum, ſpumamque rubentem
Mirantur piſces; & mixtus fluctuat humor.
QUIN humeros violatum, & concuſſum impete glandis
Fulmineæ virtus (heu magnæ prodiga vitæ!)
Cautior impellat; vicini ſibila plumbi
Fatorumque memento minas, compeſce furores
Immodicos, animoque aſſurgant parcius iræ:
Cætera jam permitte tuis, GULIELME, Britannis;
Exemplo rediviva tuo tandem Anglica pubes

Tor-

Torpeſcens requie, & dudum deſueta Trophæis,
Victrices captat laurus, Martemque fatigat
Inſolitum, atque iterum incendit præcordia virtus.
Jam vetus Anglorum robur, geniumque priorem
Æquora teſtantur, Gallorum infecta cruore,
Quaſſatæque rates, & adhuc fluitantia membra.
En! cerno ut belli horrendus ſeſe explicat ordo:
Longa ratum ſeries utrinque excurrit in æquor,
Fœta viris, ſubterlabenti plurima quercus
Incumbit latè pelago, ingenteſque carinæ,
Sylvarum ſpolia: exploſo tormenta metallo
Continuò furere, & gravidæ concurrere turres,
Ventorum labor: & tota æquora fervere bello.

UNA ſuper reliquis Gallorum puppibus ingens
Eminet, ipſa nemus; ſubjectos pondere fluctus
Opprimit ignoto, veliſque tumentibus omnem
Includit Boream, & centeno fulminat ore.
Hanc petit uncta pice, & fœcunda bitumine puppis,
Cui flagrans onus, & flammarum dira ſupellex
Ventre latent, nigriſque furit tota Ætna cavernis:
Fruſtra inſtant Galli, & longè detrudere certant
Hærentem lateri peſtem, circùm ignea ſævit
Tempeſtas, ſpargitque incendia, & evomit atrox
Undantes fumos, & olentem ſulphura nubem;
Mox totam involvit claſſem, torretque ululantem
Turbam, & fumantes miſerè depaſcitur artus.

SIC

SIC flammæ irrodunt, & inextricabilis ardor
Multa recuſantem & convicia dira vomentem
Enceladum; fruſtrà impoſito ſub monte reſurgit
Obluctans, toſtoſque humeros, ſemiuſtaque membra
Erigit indignatus, & ingens vincula quaſſat.

JAM maria effractis latè confuſa ruinis,
Truncatoſque artus, & vaſto turbine plumbi
Nutantem videas claſſem; freta lucida flammis
Ardeſcunt, ſtridentque immerſis ignibus undæ:
Sed Galli glomerare fugam, ſed ſpumea latè
Æquora ſubverti, crebriſque albeſcere ſulcis.
Jam, pelagus quacunque udis amplexibus orbem
Circuit, & ſalſos producunt æquora tractus,
Neptunus tibi pandit iter, tibi ſerviet omnis
Æolus, & domino tibi ſubjicit Amphitrite
Imperium maris inſtabile, atque natantia regna.
Mox quoque tota tuis cedet GULIELME, triumphis
Gallia, quà multo paſſim fœcunda Lyæo,
Nobilior gravidas vindemia turget in uvas,
Purpureaſque coquit ſolis vicinia meſſes.
Ad bellum Lodoix minus ardet, numina pacem
Exorat timidus; jam vota capacia mundi
Demiſere ſitim, dum Luxenvorgius iras
Anglorum tremit, & munimina vaſta, minaſque
Armorum objiciens, petit interfuſa fluenta,
Foſſarumque moras, & inexſuperabile vallum.

HUGO PARKER, *Armig. fil. à Coll. Magd.*

BRI-

BRITANNIA.

DUM Moſa torpet ſanguine Gallico,
Humique fumant oppidà diruta;
Dum decolori Rhenus undâ
Scuta virûm galeaſque volvit:
Quid nos loquacem tendere barbitum?
Et bella menſis pingere ludicra?
Quid inter armorum tumultus
Pacificam renovare pompam?
En! tuta vaſtis claſſibus Albion
Circumfluenti cingitur æquore;
Regnatque victrix inter undas,
Et liquido dominatur orbi:
Spargens frequentem lata per æquora
Claſſis ruinam, præſidium ſuis
Affert Britannis, navigatque
Attonito metuenda ponto.
Teſtor perempti ſanguine navitæ
Undas rubentes, & laceras trabes,
* Teſtor BRITANNUM Gallicanis
Oceanum ſpoliis onuſtum.

* Intel. prælium navale 1692.

En!

En! picta velis æquora conſpicor:
En! ſævientes in fera pælia prælia
Ruunt carinæ, mutuâque
Exitium meditantur irâ:
En! mugienti fulmina machinâ
Exire, certi nuntia funeris;
Igneſque & undæ diſſonantes
Perniciem dubiam minari.
Jam diſſipatos impiger ordines
CARTERUS urget, non timidus mori;
Fugatque claſſem multa luſo
Pollicitam meliora Regi.
Fruſtrà. Imminentem non prohibet necem
Aptata laurus jam capiti Ducis;
Quin victor effundit cruorem,
Et mediis moritur triumphis.
Gens Angla, ſemper pube potens ſuâ,
Heroas almis jactat adoreis
Ubique claros, & paratos
Oppoſitas cohibere gentes:
Nec, ſi repoſcat parca malignior
Unum, potentes deficient viri,
Virtute qui inſtaurent hiantem
Et reparent ſimili ruinam.
Suis remoti finibus Albion
Frænare Martis noverit impetum;

Potenſque

Potenſque duplas, ſive pacis,
Sive gravis per acuta belli,
Miſcere laudes, arma vel obviis
Opponit armis, vel celer ingenî
Intentat artes, bellicaſque
Alma regit ſine Marte gentes:
Sed nec Camœnis deficit indoles
Apta excolendis, nec gravis obruit
Bellator artes: utriuſque
Fervet opus proprium Minervæ:
Superba claris Anglia vatibus,
Inſigniores quêis neque Græcia,
Nec Roma jactat, neve cedit
Ingenuis Rhedycina Athenis;
Quam mite cœlum, quam genius loci
Fecêre muſis aptam habitantibus:
O ſola cunctas præter urbes
Chara tuo Rhedycina Phœbo!
Phœbus novenis grande ſororibus
Decus, tuetur præſidio ſuam
Turbam Poëtarum, quibuſque
Præſidet, ipſe colit Camœnas.
Gens Angla tali prole ſuperbiat,
Et Diva lætis plauſibus infremat;
Secura deſpectetque belli
Et pelagi pariter ruinas:

Hæc

Hæc ingruentes undique conſpicit
Martis procellas, bellaque non ſua
Audit, tumultuſque; & Camœnis
Innocuis vacat inter arma.
Sic, orbe quondam fluctibus obruto,
Pindi repôſtus Deucalion jugo
Spectabat undas, fluctuantis
Deucalion reparator orbis.
O qui BRITANNOS fluctibus eripis,
Et fata firmas pendula; qui tuo
Tutos reponis nos peric'lo,
Atque paras requiem labore:
I nunc, phalanges prorue Gallicas,
Et tinge fuſo lilia ſanguine;
Ornetque devinctus catenis
Egregium Lodoïx triumphum.

SAM. LENNARD, *Equ. Aur. fil, ex Æde Chriſti.*

CUR

CURSUS GLACIALIS:

Anglicè,

S C A T I N G.

QUÆ nova Naturæ facies, qui lumina terrent
Proſpectus Nivei, & camporum pallidus horror!
Ut diſperſa ruunt, & toto ſe æthere miſcent
Frigora, & hyberni tenuiſſima ſpicula Cauri!
Flumina ſtricta ſilent, curſuſque oblita priores
Lucida per longos producunt ſtagna canales.
Ipſe riget mediis, nova paſſus vincula, Proteus
Fluctibus, ipſe ſuo Neptunus in æquore clauſus
Miratur ſtabiles undas, ſolidataque regna.
QUIN & hyems proprios novit triſtiſſima ludos,
Qui rigidos laxare artus torpore ſoluto,
Et membris habilem poterunt inferre vigorem.
ERGO cui firmæ contingit gloria plantæ
Ad ripas effuſa ruit, totamque juventus
Calce terit glaciem, ſeu longum tramite lævi
Pergit iter volucris, ſoleamque fatigat inermem;
Seu curſum meditata vagum, pedibuſque nitento;
Subjiciens lapſus, totum ſibi vendicat æquor.
Aſpicis in fragilem quali ſe proripit ictu

Planitiem! vitreas quo turbine fertur in undas!
Ut fluctus petit irriguos, glaciemque ſupremam
Perſtringit levis, ut ſubitâ vertigine curſum
Abrumpit cautus medium! pede ſtridet acuto
Raſa ſuperficies; facili volat ille recurſu,
Itque reditque viam, & circum undique lubricus errat.

HINC triſtis deſævit hyems, brumamque rigentem
Corpora contemnunt, hinc crebro mobile ſaltu
Cor micat, inque genis lætiſſima purpura fervet.

QUIN ſi caſu aliquo glacies infirma dehiſcat,
Evertatque pedes, ubi crebris aſpera nodis
Perpetuum prohibet curſum, greſſuſque fluentes;
Exoritur clamor, reſonant circum omnia riſu:
Illudunt miſero vulgus, ſalibuſque malignis
Excipiunt veſtes madidas, plantamque caducam.

AT quoties juncto plures in marmora lapſu
Proſiliunt ſimul obnixi, tum corpore prono
In curſum pendent, tum jactant brachia utrinque,
Vimque addunt pedibus; dubiiſque erroribus acta
Ducit iter perplexum, atque orbibus implicat orbes
Æmula turba; vagi paſſim veſtigia ferri
Apparent, variiſque inſcribitur area gyris.

SIC, ubi circuitu incerto laſcivit Hirundo
Plurima per ſudum crepitans, humilique volatu
Floriferos nunc ſtringit agros, nunc flumina verrit
Summa levis; crebros miramur in aëre flexus,

Con-

Confuſaſque vias, & inextricabile textum.

ARTIBUS his fretus, ſi vera eſt fama, Batavus
Firmatam nactus glaciem, ſoleaſque ferentes,
Ripam odit tritaſque vias; tardoſque relinquens
Terrarum tractus, plantâ fugiente viator
Lubricus, aut longè ſemotum inviſit amicum,
Aut petit ignotus peregrinam Villicus urbem.

SÆPE etiam plenis apportans ova caniſtris,
Nil fragili metuens oneri, ſe impune fideli
Committit mulier pelago, ſecuraque tranat
Frigora conſtricta, & quæſitæ allabitur oræ.
Inſculptum videas callem, & tota æquora paſſim
Proſcindi ferro, longiſque albeſcere ſulcis.

PHIL. FROWDE, *Col. Magd.*
Superioris Ordinis Commenſ.

PUGNA BOYNIACA,

Anno 1690.

QUALIS in antiquas ſedes patrioſque Penates
EDVARDUS rediit domitis jam victor ab oris;
Gallorum ſpolia indutus, populique frequentis
Exceptus plauſu; talem, fortiſſime Princeps,

Talem oculis, animoque parem, te fata reponunt;
Nec minus horrendum Gallis, ſeu mœnibus hoſtem
Incluſum oppugnas, ſeu Marte laceſſis aperto.

CUR Phœbus Muſæque ſilent? cur nulla Theatri
Copia? nec fauſtas referunt ſpectacula pugnas?
O ſi quis varios doctus miſcere colores,
Innocuo valeas fera prælia ludere fuco,
Hîc habilem oſtenta dextram, monumentaque belli
Erige BOYNIACI; & memori ſuſpende tabellâ
Depictas acies & tela minantia telis.

ERGO age, felices ſuccos tractuſque perennes
Finge potens calami, primoque in limine chartæ
Caſtra inimica color ſignet; juxtaque juventus
Gallica, degenereſque fremant, fœdum agmen, Hyberni.
Flecte dehinc digitos aliò, & tentoria magni
Exſurgant GULIELMI, atque hinc Heroas & illinc
Magnanimos deſcribe; ſed ô quæ dextra labores
Regis & ardentes pugnas ad flumina Boynæ
Sperabit ſimulare; quis atro in ſanguine Gallos,
Singultuſque virûm morientûm, igneſque ſonantes
Per medias undas, & mortis mille figuras
Oſtendet? tamen hoc aude, & totum indue Zeuxin.

NASSOVIUS fremat ante acies, & qualis in armis
Intonuit quondam, & proſtravit cuſpide Gallos
Per Moſæ ripas; talis nunc fervidus enſem
Corripiat, turmaſque inſtiget ad arma volantes.

Qua

Qua ſe cunque ferat, terror comitetur euntem,
Et juxta lætis plaudat Victoria pennis.
HUNC circum depinge Duces, & primus in hoſtes
Irruat ORMONDUS, Gallorumque agmina ferro
Proterat; ORMONDI quoties inamabile nomen
Attingit LODOICI aures, tremor occupat artus,
OSSORIIque ſubit campos vaſtantis imago.
En! iterum furit ille, & adhuc in prole ſuperſtes
Tela quatit genitor: nam vires natus eaſdem
Et ſimiles in bella animos & pectora ducit
Æmulus, Virtutis patriæ non degener Hæres.
Salve atavis & avis magnoque ſimillime Patri,
Salve Heros invicte; tuæ gratantur Athenæ
Te reducem, tibi perpetuas Rhedycina corollas
Nectit, Pieriâque ornat tua tempora lauro.
Felix ante alias! tali ſuffulta Patrono,
In quantum ſeſe Rhedycinæ Gloria tollet!
Perge Heros, ſeu pax niveis circumvolat alis,
Seu te bella juvant, ſtimulent exempla Parentis,
Et magni GULIELMI.
PARCE, tuos ſi jam neglexi, Zeuxi, colores,
Immemoremque Erato vaſtum me immiſit in æquor;
Sume iterum tabulas, & fida reponat arundo
SCHOMBERGUM, & capitis canos oſtendat honores.
Ille auro inſignis properet per flumina Boynæ,
Vectus equo niveo; fugiat perterritus hoſtis.

Per campum, & nimium notos exhorreat enſes:
At circum Senior flammas & vulnera mille,
Mille neces ſpargat, ſed mox tamen occidat ipſe
Averſis fatis, & iniquo vulnere victus.

HEU miſerande Senex! hìc, Pictor, pone tabellas,
Pone tuos paulùm calamos; crudelia lapſi
Fata Ducis ploremus, humi jacet inclytus Heros
Pallidus, exanimis; non talem Guardia vidit
Scandentem muros & vaſtâ ſtrage furentem.
Purpureas hìc funde roſas, hìc lilia triſti
Sparge manu, & ſaltem lachrymas impende favillis.

ET nunc, ſi voces gemituſque effingere poſſis,
Zeuxi memor, varias luctûs molire figuras,
Ploret tota cohors, & verſis lugeat armis;
Jamque tubæ lugubre ſonent, multoſque ululatu
Heu fruſtrà ingeminet planctus, raptumque requirat
Turba Ducem; quin tu GULIELMI ponere fletus
Neu ſperes impar, ſed velum obtende dolenti.

NON tamen ille adeò volvat ſub pectore luctus,
Quin animo generoſam iram, juſtoſque furores
Concipiat, caſuſque graves miſeratus Amici
Defuncto paret inferias. Ergo æquore Gallos
Ultor agat toto indignans, & vindice ferro
(Heu nimium viles animas!) ſub Tartara mittat,
Celtaſque, Senonaſque, paludicolaſque Juvernos.
Fœcundet novus imber humum, ſub gurgite volvat

Boyna

Boyna viros atque arma ſimul galeaſque cruentas,
Et lentos tabo protrudat in æquora fluctus.

MOX pia NASSOVIO portas Eblana repandat,
Inſtauretque novos Regi ſervata triumphos.
Illa caput nitidum veteris jam oblita doloris
Attollat, totoque ſinu gratiſſima magnum
Accipiat Dominum, placidis & inhæreat ulnis.

HÆC ubi reddideris, argutior omnia terge
Subtili digito, finemque impone labori.]

ET velut Æneas Libycâ ſecurus in aulâ
Se comiteſque ſuos pugnantes pariete vidit,
Hic bellum Heroaſque acri certamine Cæſar
Aſpiciat mixtos, & ſe miretur in illis.

QUID tamen ô dulces prodeſt tetigiſſe Penates,
Si rurſum in cædes rapitur, nova regna per undas
Quærat, & adverſis iterum ruat obvius armis?
Quin bello abſtineas, Cæſar, nec rurſus iniquis
Tantam crede animam ventis; En! ipſa MARIA
Orat, & extendit tibi tota Britannia palmas.
Parce tuis, GULIELME, ſat ô ſat fama per orbem
Jampridem emicuit; ſat novit Gallia quantus
In clypeum aſſurgas, quo mittas turbine ferrum;
Teſtis LUXEMBURGUS, & atro occultus in antro
CONDÆUS, fuſuſque tuis TURENNIUS armis.
Te tamen urget adhuc LODOIX, belloque laceſſit,
Teque putat pejorem atavo, qui contudit ALVAM,

Dimovitque jugum Batavis crudele PHILIPPI.
Fallitur: Auriacâ nemo de gente Sicambros
In tantum evexit proavos, nec Belgica quondam
Ullo ſe tantum tellus jactavit alumno.
Te quantum nuper perterrita ſenſit Ierne,
Cum Senonum multâ turbâſti ſtrage phalanges!
Num talis FREDERICUS erat? num tantus in armis
MAURITIUS Batavo SPINOLAM milite fudit?
Heu, LODOICE, tuos jam corpora ſparſa per agros,
Et Ligerim multo ſpumantem ſanguine cerno.
Nempe iterum Anglorum Regem Pariſina videbunt
Mœnia, flagranteſque faces & tela minantem,
CRESSIACIque iterum pingueſcent ſanguine campi.

W. PERCIVALE, *Ædis Chr. Alumnus.*

DESCRIPTIO SPECTACULI,

Quod exhibet

TEMPLUM HARLEMIANUM.

DUM citharam argutus digitis ſalientibus urget
Amphion, circum crebras ſe attollere turres
Aſpicit attonitus, ſaxiſque volentibus urbem
Surgere ſponte ſuâ, & ſubitas coaleſcere Thebas.
Nunc tamen antiquæ ſuperat miracula famæ
HARLEMIANA Ædes, ubi nullo ſtructa labore

Oſtia

Oſtia ſe pandunt; Templum inſpicientia condunt
Lumina, & ipſe ſibi ſpectacula præbet ocellus.

QUIN age, quà minimum tenui datur ore foramen
Pone oculum, parva imprimis tibi ſcena patebit,
Et vicina brevem claudent confinia viſum,
Exiguumque larem cernes anguſtaque clauſtra;
Continuò aſpectu ſe ſubtrahit, atque ſequentes
Templum oculos fugit, & ſubtitò (mirabile viſu!)
Altius aſſurgit tectum, murique recedunt,
Longa columnarum ſeries jam mœnia utrinque
Deſerit, & medio ſeſe erigit ardua Templo.
Has inter depictus Homuncio marmora luſtrans
Amplior incedit, miratur inania membra
Augeri, & ſenſim inſtabilem ſibi creſcere formam.
Roſtra extant, craſſo conſtructa ſedilia fuco
Apparent, & menſa verendæ conſcia cœnæ,
Lychnique, & calices, & cætera ſacra ſupellex.
Nec meliore ſenex vitreos contraxerat arte
Cœlos, cum fragiles paſſim diſcurrere ſtellas
Finxerat, & totum retulit minor orbis Olympum.
Organa, quæ ſummis primò laquearibus hærent,
Mox variis diſtincta tubis declivia pendent
Ad latera, & pronus fidium demittitur ordo;
Ecce tamen ſupra, qui horas & tempora narrat,
Diſcum! dum latè circùm ædes tota movetur,
Ipſe ſibi ſolum conſtat, ſpatioque priori

Contentus, formam cautè tutatur eandem.
Obſtupet ipſe ſuæ Phœbus miracula lucis,
Vimque datam radiis, atque unde potentia ſcenam
Orta ſit augendi petit, admiranſque fatetur,
Nil tale in toto occurri, quem circuit, Orbe.
At dum per pictos ſpatiantur lumina muros,
Stat juxta interpres doctus ſpectacula paſſim
Exponens, & ubique oculos per ſingula ducit;
Sic Templi cuſtos, cui divûm ornare penates
Cura, & portarum cecidit cuſtodia ſorti,
Affert ingentem, ſi quis venit advena, clavem,
Atque intùs ſpectantem admittit, & omnia circum,
Cultuſque, & tumulos, opera, & monumenta rependit.
Si tamen aſpiceres quo ſeſe limite fucus
Siſtat, neve ultrà luſos juvat error ocellos;
Hinc aciem amoveas, jubeaſque patere feneſtram;
Quà ſpatio majori aditus ſe pandit apertus,
Atria vaneſcunt, ſubitò ſe contrahit ingens
Machina, jamque abit in formam revoluta priorem.
Decreſcunt arcus fracti, & penetrale profundum.
Jam muri apparent humiles, & mœnia fuco
Sordent, immenſumque latet ſub pyxide Templum.

STEPH. CLAY, *Coll. Magd. Dom.*

RE-

RESURRECTIO

DELINEATA

Ad Altare Col. Magd. Oxon.

EGREGIOS fuci tractus, calamique labores,
Surgenteſque hominum formas, ardentiaque ora
Judicis, & ſimulacra modis pallentia miris,
Terribilem viſu pompam, Tu carmine Muſa
Pande novo, vatique ſacros accende furores.
OLIM Planitiem (quam nunc fœcunda colorum
Inſignit Pictura) inhoneſto & ſimplice cultu
Veſtiit albedo, ſed ne rima ulla priorem
Agnoſcat faciem, mox fundamenta futuræ
Subſtravit Pictor tabulæ, humoremque ſequacem
Per muros traxit; velamine mœnia craſſo
Squallent obducta, & rudioribus illita fucis.
UTQUE (polo nondum ſtellis fulgentibus apto)
Ne ſpatio moles immenſa dehiſcat inani,
Per cava cœlorum, & convexa patentia latè
Hinc atque hinc interfuſus fluitaverat æther;
Mox radiante novum torrebat lumine mundum
Titan, & pallens alienos mitiùs ignes

Cyn-

Cynthia vibrabat; crebris nunc conſitus aſtris
Scintillare polus, nunc fulgor Lacteus omne
Diffluere in cœlum, longoque albeſcere tractu.

SIC, operis poſtquam luſit primordia Pictor,
Dum ſordet paries, nullumque fatetur Apellem,
Cautiùs exercet calamos, atque arte tenacem
Confundit viſcum, ſuccoſque attemperat, omnes
Inducit tandem formas; apparet ubique
Muta cohors, & Picturarum vulgus inane.

ALIGERIS muri vacat ora ſuprema Miniſtris,
Sparſaque per totam Cœleſtis turba Tabellam
Raucos inſpirat lituos, buccaſque tumentes
Inflat, & attonitum replet clangoribus orbem.
Defunctis ſonus auditur, tabulamque per imam
Picta graveſcit humus, terris emergit apertis
Progenies rediviva, & plurima ſurgit imago.

SIC, dum fœcundis Cadmus dat ſemina ſulcis,
Terra tumet prægnans, animataque gleba laborat,
Luxuriatur ager ſegete ſpirante, caleſcit
Omne ſolum, creſcitque virorum prodiga meſſis.

JAM pulvis varias terræ diſperſa per oras,
Sive inter venas teneri concreta metalli,
Senſim diriguit, ſeu ſeſe immiſcuit herbis,
Explicita eſt; molem rursùs coaleſcit in unam
Diviſum funus, ſparſos prior alligat artus
Junctura, aptanturque iterum coëuntia membra.

Hic

Hîc nondum ſpecie perfecta reſurgit imago,
Vultum truncata, atque inhoneſto vulnere nares
Manca, & adhuc deeſt informi de corpore multum.
Paulatim in rigidum hîc vita inſinuata cadaver
Motu ægro vix dum redivivos erigit artus.
Inficit his horror vultus, & imagine totâ
Fuſa per attonitam pallet formido figuram.

DETRAHE quin oculos Spectator, & ora nitentem
Si poterint perferre diem, medium inſpice murum,
Quâ ſedet orta Deo proles, Deus ipſe, ſereno
Lumine perfuſus, radiiſque inſperſus acutis.
Circum tranquillæ funduntur tempora flammæ,
Regius ore vigor ſpirat, nitet ignis ocellis,
Plurimaque effulget Majeſtas Numine toto.
Quantùm diſſimilis, quantùm ô! mutatus ab illo,
Qui peccata luit cruciatus non ſua, vitam
Quando luctantem cunctatâ morte trahebat!
Sed fruſtrà voluit defunctum Golgotha Numen
Condere, dum victâ fatorum lege triumphans
Nativum petiit cœlum, & ſuper æthera vectus
Deſpexit Lunam exiguam, Solemque minorem.

JAM latus effoſſum, & palmas oſtendit utraſque,
Vulnuſque infixum pede, clavorumque recepta
Signa, & tranſacti quondam veſtigia ferri.
Umbræ hùc felices tendunt, numeroſaque cœlos
Turba petunt, atque immortalia dona capeſſunt.

Ma-

Matres, & longæ nunc reddita corpora vitæ
Infantûm, Juvenes, Pueri, innuptæque Puellæ
Stant circùm, atque avidos jubar immortale bibentes
Affigunt oculos in Numine; laudibus æther
Intonat, & læto ridet coelum omne triumpho.
His Amor impatiens conceptaque gaudia mentem
Funditùs exagitant, imoque in pectore fervent.
Non æquè exultat flagranti corde Sibylla,
Hoſpite cùm tumet incluſo, & præcordia ſentit
Mota Dei ſtimulis, nimieque calentia Phœbo.

QUIS tamen ille novus perſtringit lumina fulgor?
Quam Mitrâ effigiem diſtinxit Pictor, honeſto
Surgentem è tumulo, alatoque Satellite fultam?
Agnoſco faciem, vultu latet alter in illo
Wainfletus, ſic ille oculos, ſic ora ferebat:
Eheu quando animi par invenietur Imago!
Quando alium ſimilem virtus habitura!——
Irati innocuas ſecurus Numinis iras
Aſpicit, impavidoſque in Judice figit ocellos.

QUIN age, & horrentem commixtis igne tenebris
Jam videas ſcenam; multo hìc ſtagnantia fuco
Mœnia, flagrantem liquefacto ſulphure rivum
Fingunt, & falſus tantâ arte accenditur Ignis,
Ut toti metuas tabulæ, ne flamma per omne
Livida ſerpat opus, tenueſque abſumpta recedat
Pictura in cineres, propriis peritura favillis.

Hùc

Hùc turba infelix agitur, turpiſque videri.
Infrendet dentes, & rugis contrahit ora.
Vindex à tergo implacabile ſævit, & enſem
Fulmineum vibrans acie flagrante ſceleſtos
Jam Paradiſeis iterum depellit ab oris.
Heu! quid agat triſtis? quò ſe cœleſtibus iris
Subtrahat? ô! quantùm vellet nunc æthere in alto
Virtutem colere! at tandem ſuſpiria ducit
Nequicquam, & ſerò in lacrymas effunditur; obſtant
Sortes non revocandæ, & inexorabile Numen.
QUAM varias aperit veneres Pictura! periti
Quot calami legimus veſtigia! quanta colorum
Gratia ſe profert! tales non diſcolor Iris
Oſtendat, vario cùm lumine floridus imber
Rore nitet toto, & guttâ ſcintillat in omni.
O fuci nitor, ô pulchri durate colores!
Nec, Pictura, tuæ langueſcat gloria formæ,
Dum lucem videas, qualem exprimis ipſa, ſupremam.

JO. ADDISON, *è Coll. Magd.*

DE-

DECRETUM
OXONIENSE,
ANNO MDCLXXXIII.

O Lycio dilecta Deo Rhedycina, potentem
Cui cytharam nervoſque dedit Thymbræus Apollo;
Ipſe ſuas artes: Te carmine, Diva, quotannis
Inſequimur feſto, tibi nos ſolennia ſemper
Votaque & æternos læti inſtauramus honores.
EN! & nunc laudum ſurgit fœcunda tuarum,
Materies, nunc arrepto te dicere plectro
Muſa jubet, CAROLUMque loquacibus addere chordis.
Salve, ſancta Parens, tuque, ô certiſſima Divûm
Progenies, dubias regni qui flectis habenas,
CAROLIDE, ſalve; Lethi te plurima cingit
Nequicquam facies, nequicquam mille laceſſunt
Agmina, juratæque horrenda in fœdera dextræ:
Dum viget illa tuum Rhedycina haud immemor unquam
Tutari caput, & ſceleratas pandere fraudes.
Illa tibi tereti frontem circundat olivâ,
Et viridem nectit circum pia tempora laurum,
Attonitas quatiens non bruto fulmine turmas.
1 regi devota Fides, ſub funere languens,

Preſſa

Preſſa malis circum, atque indignis cincta catenis,
Lumina (quod poterat) longo liventia luctu
Suſtulit ad cœlum; &, quis nunc me (voce vocavit
Extremâ) eripiat tantis è cladibus ultor?
Audiit has ſecura mali Rhedycina querelas,
Auxiliumque tulit: tum protinùs, auſpice Divâ,
Seditio (fœdum ac viſu mirabile monſtrum)
Procubuit, terramque indignanti ore momordit.
Qualis ubi Andromedam Perſeus materna luentem
Crimina, & ad duras religatam in littore cautes
Aſpexit miſerans; clypeo confiſus & enſe,
Pone metum, Virgo, non es ſine vindice, dixit:
Nec mora, congreditur, Cetique per ilia ferrum
Exigit; ille vomens tumidum de pectore virus
Volvitur, & mediâ jacuit reſupinus arenâ.

HAUD jam ultrà vulgi bibulas illapſa per aures
Dogmata, Principibus multùm funeſta ciebunt
Iraſque, inſidiaſque, & duri ſemina belli:
Ardet enim fuſis circum undique noxia flammis
Pagina, damnatæque inhoneſto funere chartæ.
Quanquam ô ſi ſimili, quicunque hæc ſcripſerit Author,
Fato ſuccubuiſſet, eodemque arſerit igne!
In medio videas flammâ crepitante cremari
MILTONUM, (terris cœloque inamabile nomen)
Qui contemptorem regum, populique patronum
Se tulit Angliaci, ſpecioſas texere fraudes.

Doctus,

Doctus, & impuris leges obtendere cœptis.
Sed tamen huic magnas animoſa in carmina vires
Diva dedit, geniumque implevit dexter Apollo:
Seu bello accingat metuendâ cominùs haſtâ
Luciferum gradientem, & vix Michaele minorem:
Seu dicat primum temerè jacuiſſe Parentem
Acclinem violis, & ſuavè rubenti hyacintho.
O CAROLI laudes tali ſi dicere verſu
Maluerit, non jam periiſſet vindice flammâ:
Sed feram famam æternum miſiſſet in ævum,
Unam paſſurus, mundo flagrante, ruinam.
HIS etiam accedit Diti ſacer HOBBIUS atris,
HOBBIUS inviſam venturis in ſæcula nomen,
Qui ſtabiles rerum leges immiſcuit audax,
Et veteres penitùs Naturæ excuſſit habenas.
Sed fruſtrà lævas molitur pectore curas,
Inſudat fruſtrà, atque animi ferale venenum
Evomit in chartas: juncti fidiſſima contrà
Stat vox Oxonii, valido par argumento.
* ILLE etiam Scoticâ qui quondam turbidus Aulâ
Jus regum anguſti contraxit limite gyri,
Qui toties populos immiſit in arma furentes,
Multaque ſubjecit gliſcenti incendia bello,
Nunc ignem ſubit, & flammis ultricibus ardet.

* Buchananus.

Hæ tibi ſunt laudes, immortaleſque triumphi,
O Dea, Belloſiti ſacras quæ protegis arces;
Hæc tu monſtra domas: nec te (ſi quando ruentis
Poſceret imperii caſus) Temploque futurum
Et Sibi præſidium, CAROLUM ſpes vana fefellit.
Scilicet hoc ſperare Patrum dedit & ſua Virtus,
Regi certa fides, & neſcia fœdera rumpi.
Tu, cum veſani ruerent in mutua cives
Vulnera, ſævirentque animis ignobile vulgus,
Auſa Caledoniæ ſpecioſa ænigmata LIGÆ
Sublatis aperire dolis, communia Plebis
Damnâſti fœdera, & ſuffragia Poplicolarum.
O CAROLI vindex! ô Religionis honorem
Antiquæ, puramque fidem non immemor unquam
Aſſerere! & ſi qua poſſent Regalia Jura
Defendi virtute, tuâ hâc defenſa fuiſſent,
At non, ſi quondam ſuccumberet irrita virtus,
Et nunc ſors eadem fidis conatibus obſtet.
FALLOR? an incipiunt læti procedere menſes?
Seclorumque novus fuſis evolvier ordo?
Stat legi ſua vis: vetitos plebecula cœtus
Deſerit: unanimes redeunt in priſtina turmæ:
Subſidunt animi: nuſquam Fanaticus ardor
Apparet, nuſquam veteris veſtigia flammæ.

——— *ex Æde Chr.*

HIRCO-

HIRCOCERVUS.

ESSE quid hoc dicam? certè hæc nil tale tulerunt
Secula; nec memini veteres ceciniſſe poëtas:
Hoc nuſquam Flaccum ſublimi prodere cantu
Mens juſſit compulſa; Maro ſurgente Camœnâ
Arma virumque canit, ſed non canit HIRCOCERVUM.
SED quid me impellit non convenientia Muſæ
Dicere? quid facit canonem diſtingere SMETI?
Nempe ſequi doctas metri vox barbara leges,
Averſata artes plauſuſque inimica Camœnis.
Prodigium hoc variæ (ut quondam Cretenſe) recondunt
Ambages Labyrinthi & inextricabilis error:
Ducenti quis cæca reget veſtigia filo?
Quis dubio expediet latitans ænigmate monſtrum?
Monſtrum horrendum, informe, ingens, cui Lumen ademptum.
PLAUDITE io! præſtò eſt quod quærimus: en [vetulum iſtum
Contractâ quem fronte habituque atque indice barbâ
Philoſophum reor eſſe, illi nam plurima in ore
Scoti ſquallet imago, & docto pulvere ſordet:
At mihi quærenti biſeri incunabula monſtri
Hic quaſſans caput, & protenſo pollice; inepte,

Quod

Quod quæris ſolâ eſt in mente; & plurima narrat
Fictitiæ de incompoſſibilitate Chimæræ.
Nil tamen hoc; ultrà quærendum eſt; undique luſtro
Ipſum hominem, qui, utcunque ſeverus dogmate, mores
Non æquè rigidos colit; at tegit aſpera mentem
Veſtis molliculam: en! hic eſt, quem quæro, biformis
Philoſophus, vultu, ſcriptis, & moribus, omni ex
Parte ſibi diſcors; quamque explicat ipſe Chimæra eſt.

QUIN tu, qui multo incedis ſpectabilis auro,
Et, Tyrio indutus diſtinctam murice veſtem,
Philoſophi pannos rimoſaque pallia rides,
Profer, Cotta, caput: nitido tu in tramite paſſus
Metiris curtos, tu flabrum imitante galero
Ora foves, motoſque reponis in ordine crines,
Idque unum exoptas nitidus belluſque videri.
Bellus homo es fateor; ſed cur tibi lintea deſunt?
Cur nulla interula eſt, quin calloſam hiſpida pellem
Veſtis arat? ſubtùs ſquallentes aurea celat
Panniculos tunica; & fragranti in vertice ſpirant
Paſtilli, tamen intùs oles teterrimus hircum.

AT quæ ſe dubiis pictura oſtentat ocellis,
Semiferum referens hominem, formoſa ſupernè
Pectus & ora gerens, & membra decora juventæ;
Altera poſt tergum ſpecies; at parte ſupremâ
Exit equus, Dominique nates ſua cauda flagellat?
Hic equus & præceptor erat Centaurus Achilli,

Idem

Idem equitare docet juvenem, portatque equitantem.
Huic ſimiles hunc qui toties cecinere Poëtæ,
Deſcriptas variare vices, operumque colorem
Aſſueti, abſimileſque ſibi procudere verſus.
Sæpe levis tragicos audet Comœdia bombos,
Semideumque aggreſſa obtrudit pagina monſtrum:
Sæpe cothurnatus tragicam ſubit hiſtrio ſcenam
Torva tuens, tumidoque inflatus carmine buccas
Evomit ampullas, ſpumoſo & turgidus ore
Fulminat, ingentique boatu verberat auras.
Spectator, metuis nè obtuſæ protinùs aures
Surdeſcant, tremulumve ruat clamore theatrum.
Quin tu pone metum: huic totus mox excidit ardor,
Mox inſulſa humili jactat dicteria verſu
Innocuè, & ſonitu verborum tinnit inani.
Nil tragicum ſpirat, lepidis ſed hiantia circùm
Ora modis diſtorquet, at iracundus Achilles
Therſites evadit, & exit comicus Heros.

FINGERE nec mirum eſt adeò ſibi diſſona vates,
Nam gemino oſtentat Parnaſſus vertice monſtrum,
Et primus monſtravit equinas Pegaſus alas.
Talis qui tumidè reſonanti ebuccinat aulâ
Jurgia cauſidicus, multum de jure boatu
Eructans patulo, talis venerabilis aurei
Imperii labor & luctus, curæque nitentes,
Anxia majeſtas atque ingens pompa malorum.

Tale

Tale eſt Imperium, Sceptrum, Regnumque, Forumque, &
Omne quod exit in Um, *ſeu Græcum ſive Latinum.*

DICITE, (nam nôſtis) Parnaſſia Numina, Muſæ
Dicite, quo titulo mirum hoc, quo nomine, gaudet?
Parvum animal dubiæ juxta confinia lucis
Egreſſum, vitans pariter noctemque diemque:
Lenta huic porrigitur parvos membrana per artus,
Et tenui protenſa inducit brachia pennâ,
Quâ ſuſpenſum agili fertur per inane volatu:
Quin nullâ tegitur (nativâ veſte volucrum)
Plumâ; aſt incerti generis circumvolat erro,
Aut implumis avis, veſtita aut beſtia pennis.
Digna quidem exultet quæ per palatia Regum,
Perfidaque in cæci ſplendeſcat Cæſaris aulâ,
Et lectos inter proceres det jura Senator.
Multus ibi huic ſimilis ſublimi inſignis honore
Transfuga, qui variis dubius pro partibus aſtat,
Omnibus infidus, mores cum tempore mutat;
Suſceptam linquit cauſam, repetitque relictam;
Inque vices ſumptam ponit, poſitamque reſumit;
Omnibus ex æquo fit amicus, & omnibus hoſtis.
Sic plebs inconſtans nunc huc nunc flectitur illuc,
Bellua multorum capitum: mutabile partes
Scinditur in varias *neutrum modò mas modò vulgus.*
Sic dubii generis ſorex nunc incolit undam,
Nunc terram amphibius repetit, ſaltatque per herbas.

CUM

CUM tamen hæc ſubeunt generis diſcrimina mentem;
Dicite Grammatici (nam vos narrare ſoletis
Plurima de vocum conſenſu) dicite diſcors
Quid ſibi vult Genus hoc Epicœnum? fœmina dici
Nec mas rite poteſt; ſed repræſentat utrumque
Ex æquo ſexum: certè Genus Hermaphroditum.

EN! hilari multùm Rhedycinæ nota, popelli
Plurima in ore, vagæ notiſſima bellua famæ;
Cornutum vocitamus: ubi ſed cornua? nuſquam
Apparent: anne ille igitur (limacis ad inſtar)
Cornua pro libitu emittit retrahitque viciſſim?
An nos cum populo ſeducti vera putamus
Cornua, quæ lepidi finxerunt ſcommata vulgi?
Quicquid id eſt ſanè ignoro; metuo tamen olim
Ne me etiam populus ſurgentem in cornua monſtret,
Et nota evadam ridentis fabula vulgi.

HINC multa occurrunt animo portenta, ſupellex
ASHMOLEÆ veneranda domûs (ubi marmore manco
Fictos Heroum vultus, & ludicra monſtra,
Et luſcus Phariam ſtupet antiquarius urnam)
Materies miranda & noſtris digna Camœnis:
Scilicet hæc rerum mixtâ ex farragine conſtant
Carmina, conveniuntque ſuo ſibi diſſona monſtro.

ANT. ALSOP, *Ædis Chr. Alumnus.*

IN HISTORIAM NATIVITATIS DELINEATAM In FENESTRA Orientali Eccleſ. Cathedr. CHRISTI Oxon.

Ex munificentiâ Rev. D. PETRI BIRCH, *S. T. D. Eccleſ. Weſtmonaſt. Prabend.*

LUSUS inanes, & tenues jocos
Linquam profanis. O ſtrepitum aureæ
Teſtudinis, facunda Clio,
Quæ regis, & fide grandiori
Heroas acres nubibus arduis
Cœloque donas, quæ pretium arrogas
Vitamque virtuti, nec horres
Invidiam fugientis ævi;
Vides quid audax finxerit in vitro
Ritè ordinatis dextra coloribus
Apellis, ut cunas Tonantis
Non hu mili referat tabellâ.

Huic quippe viſum eſt tramite fortiter
Exire noto, vimque potentium
Haurire ſuccorum, nec uſque
Indecori ſimulare fuco
Genas Puellarum & veneres breves;
Quin ipſa pandit ſidera, & aureum
Cœli lacunar, incolaſque
Lumine perpetuo decoros
Deſcribit. O nunc fas mihi Lesbias
Æquare chordas; fas opus integrum
Percurrere, & clarum ſuperbo
Artificem celebrare cantu.
Portis recluſis, ecce Boum domus!
En! plena ſtant Præſepia, & hoſpites
Mugire poſt longum videntur
Cornigeri graciles laborem.
Doloris expers, Mater amabilem
Enixa Prolem, gramineo in toro
Deponit immortale pignus,
Arma timens pecorumque vultus.
Aſt ille cunas fortiter occupat,
Faſſuſque Numen, & jubare aureo
Perfuſus, abſterret paventes
Quadrupedes animoſus Infans.
Incerta MARIA, an PUERI oſcula
Libet jacentis Mater, an agnitum

Sol

Submiſſa adoret conditorem
Ætheris, Officiis utriſque
Diviſa pendet. Stat prope conjugem
JOSEPHUS, eventu attonitus novo:
Vix ille CHRISTI naſcituri
Conſcius, æthereique partûs.
Aſt huic futuri Nuntius aliger
Venit ſupremi de ſolio Patris,
Caſtamque felix liberavit
Suſpicione malâ Puellam
Fœtu graveſcentem. Hoc niſi fecerat,
Heu! Virgo, triſtem connubii vicem
Experta plorares, avitâ
Pulſa domo; neque profuiſſet
Aut caſta mens, aut virgineo in ſinu
Geſtâſſe proni fulminis Arbitrum:
Quin exul egiſſes per arva
Excubias, & acuta ſaxa.
Nec te imputato carmine ſordidam
Curaret hoſpes quilibet, ut tibi
Tectum fatigatæ, vel umbram
Præbeat, aut ſtabulum dolenti.
Hîc tuta procumbe: haud Puerum boves
Dulci repellent Matris ab ubere,
Triſtive mugitu quietem
Excutient, placidoſque ſomnos.

At ecce! robuſta ISACIDÛM manus
Tranſcurrit agros, cultaque pinguia;
Errare permiſſæ bidentes,
Dum vacui per aprica rura
Feſtum Magiſtri concelebrant diem;
Nec grata parcunt deripere horreo,
Queis te, MARIA, munerentur,
Dona, ſalutiferumque Natum.
Hic Poma, pendentûm ſpolia arborum,
Texto reponit candida vimine;
Hic portat, aris deſtinatum,
Innocuæ leve pondus Agnæ.
Eheu! malorum nuntia munera!
Cui, Paſtor, Agnam?——En! illa jacet Bidens
Devota cultris, illa dudum
Victima nil miſerantis Orci.
Alter, modorumque & fidium ſciens,
Seu molli avenâ ludat agreſtium
Nympharum amores, ſive lætam
Bethlemios vocet ad choream:
Nunc acriori carmina tibiâ
Procudit audax, nunc temerè in melos
Non uſitatum ſurgit, ipſo
Vimque petens animumque cœlo.
Te, CHRISTE, cantat, te, Dominum Ætheris
Clauſum tenelli corporis ambitu;

Te Matre pulchrâ pulchriorem
Progeniem: ſonat icta tellus
Clamore ſacro. Deſuper emicat
Cohors refulgentûm alta ſatellitum;
En! diſſipatas clara nubes
Ala ſecat, liquiduſque vocum
Diſcurrit error grata ſonantium.
At pervicax plectrum, O mea Pieri,
Compeſce, nec divina parvis
Verba velis ſociare chordis.
Quin cerne tandem, quà ſuperam Vitri
Illuſtrat oram Luminis aurei
Orbis coruſcans, En! ſtupendum
Ardet opus radiante flammâ!
Videtis? an me Pictor amabili
Eludit umbrâ? Jam videor ſacras
Errare per ſedes Piorum,
Et rutili ſpatia ampla cœli.
Quà Lucis almæ copia fertilis,
Ceu lympha puris vitrea fontibus,
Manans, inexhauſtos perenni
Dat radios fluitare rivo.
Quem, Pictor, Artis difficilem gradum
Timebis? aut quos non calamus tuus
Felix vel in Vitro colores
Expediet, teretive panno;

Qui clara cœli lumina per ſacram
Fudit Feneſtram? Nunc minùs indigent
Phœbi renaſcentis, minuſque
Templa nigras metuunt procellas,
Nunc & decoro Sancta Domus nitet
Ornata cultu, & grandia BIRCHII
Stant dona, viciniſque honorem
Conciliant capiuntque ab Aris.
Ille ille ſuccos & calamos leves
Direxit, & doctam Artificis manum;
Nec templa (ut olim) diſcolori
Abſtinuit decorare Vitro;
Quanquam ſciebat quæ ſibi contumax
Vulgus pararet; quot fera prælia
Urſi, minarenturque Vulpes,
Atque luporum inimica ſacris
Gens, quæ, nefaſtis ebria cladibus,
Olim inquinatis polluit unguibus
Delubra, divinamque pompam
Impia diripuit, nec ipſis
Pepercit Aris. Heu! ſcelerum pudet!
Heu! nec revertatur grave ſeculum!
Nec Fana rurſus, nec Feneſtram
Caucaſiæ hanc maculent Volucres!
Tuque O, venuſto munere nobilis,
Scribere, BIRCHI, tu memor atque amans

Pare

Parentis almæ, te reponet
Perpetuis Domus illa faſtis;
Dum ſcandet Aras non tacitus Chorus,
Cœlique ritu lumina patrio
Spectabit Eoa, & refulgens
Suſpiciet, tua dona, Vitrum.

P. FOULKES, *Ædis Chr. Alumnus.*

SPHÆRISTERIUM.

HIC, ubi graminea in latum ſeſe explicat æquor
Planities, vacuoque ingens patet area campo,
Cùm ſolem nondum fumantia prata fatentur
Exortum, & tumidæ pendent in gramine guttæ,
Improba falx noctis parva incrementa prioris
Deſecat, exiguam radens à ceſpite meſſem:
Tum motu aſſiduo ſaxum verſatile terram
Deprimit extantem, & ſurgentes atterit herbas.
Lignea percurrunt vernantem turba palæſtram
Uncta, nitens oleo, formæ quibus eſſe rotundæ
Artificis ferrum dederat, faciliſque moveri.
Nè tamen offendant incauti errore globorum,
Quæque ſuis inciſa notis ſtat ſphæra; ſed unam
Hanc vult, quæ infuſo multùm inclinata metallo

Vertitur in gyros, & iniquo tramite currit;
Quin alii diverſa placet, quam parciùs urget
Plumbea vis, motuque ſinit procedere recto.

POSTQUAM ideò in partes turbam diſtinxerat aeq
Conſilium, aut ſors; quiſque ſuis accingitur armis.
Evolat Orbiculus, quæ curſum meta futurum
Deſignat; jactique legens veſtigia, primam,
Qui certamen init, ſphæram demittit, at illa
Leniter effuſa, exiguum quod ducit in Orbem,
Radit iter, donec ſenſim primo impete feſſo
Subſiſtat; ſubitò Globus emicat alter & alter.

MOX ubi funduntur latè agmina crebra minorem
Sparſa per Orbiculum, ſtipantque frequentia metam,
Atque negant faciles aditus; jam cautiùs exit,
Et leviter ſeſe inſinuat revolubile lignum.
At ſi fortè globum, qui miſit, ſpectat inertem
Serpere, & impreſſum ſubitò langueſcere motum,
Ponè urget Sphæræ veſtigia, & anxius inſtat,
Objurgatque moras, currentique imminet orbi.
Atque ut ſegnis honos dextræ ſervetur, iniquam
Incurſat terram, ac ſurgentem in Marmore nodum.

NEC riſus tacuere, globus cùm volvitur actus
Infami jactu, aut nimium veſtigia Plumbum
Allicit, & Sphæram à recto trahit inſita virtus.
Tum qui projecit, ſtrepitus effundit inanes

E

Et, variam in ſpeciem diſtorto corpore, falſos
Increpat errore, & dat convitia ligno.
Sphæra ſed, irarum temnens ludibria, cœptum
Pergit iter, nulliſque movetur ſurda querelis.

ILLA tamen laudes ſummumque meretur honorem,
Quæ non dirumpit curſum, abſiſtitque moveri,
Donec turbam inter crebram dilapſa ſupremum
Perfecit ſtadium, & metæ inclinata recumbit.
Hoſtis at hærentem Orbiculo detrudere Sphæram
Certat, luminibuſque viam ſignantibus omnes
Intendit vires, & miſſile fortiter urget:
Evolat adducto non ſegnis Sphæra lacerto.

HAUD ita proſiliens Elëo carcere pernix
Auriga invehitur, cùm raptus ab axe citato
Currenteſque domos videt, & fugientia tecta.

SI tamen in duros, obſtructa Satellite multo,
Impingat ſocios, confundatque orbibus orbes;
Tum fervit bilis, fortunam damnat, acerbam,
Atque Deos atque aſtra vocat crudelia.———

SI vero incurſus faciles, aditumque patentem
Inveniat, partoque hoſtis ſpolietur honore:
Turba fremit confuſa, ſoniſque frequentibus, Euge,
Exclamant Socii; plauſu ſtrepit omne Viretum.

INTEREA feſſos inimico Sirius aſtro
Corripit, & ſalſas exudant corpora guttas;

Lenia jam Zephyri ſpirantes frigora, & umbræ
Captantur, vultuque fluens abſtergitur humor.

Jo. ADDISON, è *Coll. Magd.*

GLORIÆ VIS;

SIVE

Certamen Navale inter —— HARMANNUM *Anglum & Præfectum quendam Belgicum, Honoris ergò, commiſſum.*

TE ſequar, Alcide; non Te fera bellua Lernæ
Tergeminique canis rictus, non vaſta ter ampli
Geryonis terret moles: Acheronte ſubacto,
Perdomitâ terrâ, &c, quod monſtro immanius omni,
Irâ fœmineâ, patrium conſcendis Olympum,
Quod tuleras preſſurus onus, pars magna futurus
Ponderis ipſe tui. Merces ô maxima Divûm
Gloria! proh quantum mortalia pectora cogis
Sacra ſitis famæ, laudumque immenſa cupido?
Terreſtres facis una Deos; hâc Arte QUIRINUS,
Hâc proles LEDÆA polos, hâc ipſe GRADIVUS
Commeruit: Superos videas Aulamque Deorum,
Undique bellanti collucet ſidere Cœlum.

QUA-

QUALIS erat magni ad tumulum cùm ſtaret Achillis
PELLÆUS Juvenis! quantas tum pectore flammas
Concipit! ut mundum ſpatio ſuperare minori
Urbs quàm Troja capi potuit, vovet! æſtuat arcto
Limite terrarum: domitos poſt Seras & Indos
Extremi ſtat fine orbis: jam deficit hoſtis,
Nec quod vincat, habet! tandem ceſſante triumpho,
Majus in imperium Natum Pater excipit Hammon.
QUID memorem ignotas Virtus quò bellica Gentes
Extulit: exiguum Romam modò fecit Aſylum.
Nunc quæ ſubjectum ſeptenis collibus orbem
Regia deſpectas, famæ cui ſidera Limes,
Imperii Oceanus, Divûm cui templa reſurgunt
Aurea, ſidereæque arces; tum Roma minantes
Fidenas metuiſti, humilis tunc Æde QUIRINUS
Stramineâ jacuit, tum cannâ tecta paluſtri
Tarpeiamque domum & Capitolia parva videres.
TU decus Heſperiæ, tu gloria Gentis Iulæ,
CÆSAR, ab ingratâ patriâ nunc addite Cœlo,
Tu licet aſtrifero præcinctus tempora ſerto
Et lauro ſtellante mices, licet ipſe Tonanti
Proximus, Iliacâ porrectaque pocula dextrâ
Purpureo ore bibas; non hæc tibi gaudia tanti
Quanti erat excelſo Capitolia ſcandere curru
Victori, & Romæ lætos egiſſe Triumphos.
O mihi ſi talem dederint mea Numina lucem,

Una

Una dies mihi vita foret, lux una triumphi
Vel ſec'lo potior: pretium quodcunque placeret
Letho emerem; mihi non ignava ſilentia cordi,
Et Pyliæ ætates, nigræque ſimillima morti
Tempora, ſed longæ ventura in ſecula famæ
Immortalis honor, qualem ſortita Britannûm
Gens fœta Heroum, quos fama immiſcuit aſtris.

NON antiqua cano, quantus CARACTACUS olim,
ARVIRAGUSque ferox, animi aut BONDUCA virilis,
Nec toties pulſam Rutupino à littore Romam,
Et ſua quæſitis vertentem terga Britannis.

QUIN BRUTUM ſacro longævi carmine Bardi
ARTURUMque Duceſque ſonent: cantu efferat alter
Creſſiacamque fugam, atque exutos Pictonas armis,
HENRICIque animos, & nomina magna, EDOARDOS;
Territa queis victas ſubmiſit Gallia dextras,
Anglorum vi fracta, rubro cùm vortice inundans
Diſcolor in trepidos fugiebat Sequana fontes.

NOS quoque Belgarum terrorem & fulmina belli
Angligenas, Sandvicum arcem, invictumque RUPERTUM
Dicet, qui totas olim Permeſſidis undas
Hauſerit, æternumque dabit per ſecula nomen:
Teque etiam, JACOBE, ingens Patris incrementum,
Civica cui frontem decoravit fronde Corona
Ultrajectinas cum MOSÆ ad flumina primus
Intrâſti portas, inſtaurans prælia Gallis.

AT

AT Tu, qui nuper Virtutis magna Britannæ
Argumenta dabas, tunc & redimite coronâ
Navali felix, & adhuc in fronte virenti,
Hoſtica cùm Bugiæ ad portus incendia latè
Sparſeris Argeriæ in claſſem, qui terror Iberis
Heſperios Batavò tinxiſti ſanguine fluctus;
Tu noſtrâ dicende venis HARMANNE Camœnâ.

LITTUS ad Occiduum, feſſique cubilia Phœbi,
Quà pater Oceanus, ſua regna, Atlantica volvit
Æquora, in antiquo mundi ſtant limite Gades.
Hos inſtructa armis & multo milite portus
Appulerat puppis Batavûm, ſociaſque requirens,
Invenit Hiſpanâ tutas ſtatione Carinas.
Fortè ignara mali, longum delata per æquor,
Feſſa viâ, Batavæ ſucceſſit bellica navis
Angliaca; hoſtilemque inter jacet unica claſſem.
Dux HARMANNUS erat: fremit exitiumque minatur
Belga ferox; prohibet tuti reverentia portûs,
Hoſpitii ſacra jura vetant: nam fœdus utriſque
Tum commune habuit, pacemque colebat Iberus.
Pronior in Batavum favor eſt; & fraudis avitæ
Jam memor atque odii, ſtat prædæ exponere navem,
Nec violare fidem, & pacem ſervâſſe videri.
Spargere tum famam in vulgus, fugiſſe trementem
Oceano Belgam, detrectantemque Britanni
Prælia, ſecuro-pavidum confidere portu,

Victo-

Victore [illegible] imb [illegible] undæ.

ACCENSI B[illegible]imi Martemque requiru[illegible]
Dux etiam pup[illegible] dò [illegible] fugiſſe ferebant,
Depoſcit pugnam, atq[illegible] in p[illegible]lia provocat Anglum.
Olli conditio accepta, [illegible] plumque daturus
Virtutis patriæ lætus ſeſe i[illegible]it hoſti.
Protinus armari navem, & ſe accingere Marti ſ
Ductor uterque parat; tùm vela capacia ventos
Collectura omnes, curvataque ſuppara tendunt.
Tranſtra per antennaſque alii duroſque rudentes
Tranſcurrunt celeres, ſummoque apluſtria malo
Bellica ſuſpendunt, utriuſque inſignia Gentis.
Arma locant alii, longeque minantia lethum
Liventi nitro tormenta & glandibus implent.
Pars alia acclamat, connixaque viribus inſtat,
Unaque laxato diducitur anchora fundo.

AT non Belga ſibi ſiſus, numeroque ratique,
Inſtruit atque novo complebat milite puppim.
Quinetiam inſidas metuens agit arte doloſâ
Inſidias; latuere ſinu nam fortè propinquo
Tres Batavûm naves, inque altum exire jubentur,
Auditæque procul celeres ſuccedere pugnæ.
Dux etiam antiquo Gentis de more popoſcit
Spumantem vino pateram, ſociiſque propinat
Pocula plena mero; litat hoc libamine Marti;
Illi inter ſeſe multâ vi brachia tollunt,

Exi(

Exſiccantque cados; it plus quàm nauticus omni
Tum clamor cœlo: nec prælia juſta parari,
Sed Lapitharum epulas credas aut Orgia Bacchi.

SOBRIUS interea Ductor, multumque priori
Diſſimilis, poſtquam belloque operique paratum
Eſſe videt Nautam; aptatamque in prælia puppim;
O Socii, potior Batavûm virtuſve Britanna
Experiemur, ait: *Me ſic nunquam hoſte protervo*
Ante laceſſitum, jactanter in arma vocare
Pœniteat Belgam: Patriæ fortuna decuſque
Nobiſcum hâc unâ vehitur rate, cernet Iberus
Littore, GREENVILLUMque iterum DRACUMque timebit.
Nec longo nobis opus eſt certamine, pulchram
Aut mortem hora mihi dabit, aut dabit una triumphum,
Et victos condet fluctu, aut feret æquor ovantes.

AT verò Hiſpanus, cùm decertare paratas
Eſſe videt, portus extra jubet ire carinas,
Amplus quà pugnæ pateat lato æquore campus;
Securus juxta & lætus navale duellum
Littore viſurus, totâ ſtat vulgus arenâ
Confertum, vacuas urbes & rura relinquens.
Talia non olim vidit ſpectacula Roma,
Nec talem tulit ipſa Virum. Portu ire priores
Cernuntur Batavi, atque iterum depoſcere Bellum,
Et canere ingenti clamore, ante arma, triumphos.
Angliaca inſequitur puppis, curſuque ſilenti

Scin-

Scindit aquas: audax facinus, temerariaque arma
Irrident alii, pars & miſeratur euntem
Damnatam letho, & nimiâ virtute cadentem.
JAMQUE altum tenuere rates, & claſſica pugnæ
Signa dabant, inflant lituos, & tympana pulſant,
Inſonuitque fragor latè Siphonis aheni
Fulmineus; tonitruque novo cœlum omne remugit.
Scilicet is pugnæ Batavûm modus, eminùs arma
Projicit, & vanos jaculatur longiùs ignes.
Tela fluunt velis, aut fixa rudentibus hærent
Incaſſum, aut feſſæ reſidunt in marmore glandes.
Interea ignarum miratur littore vulgus
Flammas excipere & parcè torquere Britannos;
Inque hoſtem intrepidos per tela minantia & ignes
Tendere iter propius, Batavæque accedere puppi.
Utque ubi torvus aper Calydonia liquerit arva
Theſſalicos populatus agros, immittit in hoſtem
Paſtor Amyclæumque canem, grandemque Moloſſum;
Accurrunt circa, & fugiunt, prædamque timentes
Stant longè, & vacuum latratibus aëra replent:
Illi indignanti ſetis terga aſperat ira,
Frendet & exacuit dentem, ſternitque rotatque
Obſtantes, multoque cruentat ſanguine terram.
Sic BRITO ut hoſtilem tandem eſt delatus in alnum,
Acrior acceleret curſum, prorâque minanti
Irruit in proram, atque implexis funibus hæſit.

Vin-

Vinculaque injecit, ferratoque alligat unco,
Ne fugiant, illud metuit fortiſſimus unum.
Nec mora, quà puppi protenditur area roſtro,
Sulphureo ſecat igne viam, latumque per hoſtem
Findit iter; ventis & fulminis ocyor ictu
Plumbeus imber agit mortes, tabulata, trabeſque,
Malique antennæque novâ gemuere procellâ.
Inſiluit Dux ipſe rati, ſociique ſequuntur,
Cominùs hinc atque inde neces, & vulnera fortis
Spargit, & obſtantûm jugulos petit, & fodit enſe.
Jamque ſuper ſtrages & denſa cadavera Victor
Quærit adhuc hoſtem; laceræ pars ima carinæ
Clauſtra petit, cæciſque pavens evellitur umbris;
Çum Duce pars veniam ſupplex, vitamque precatur:
Ille ubi proſtratóſve ſibi, vel morte jacentes
Conſpexit; nimióque madentem ſanguine dextram:
Relliquias Batavûm triſtes, ſtragemque miſertus
Infandam, ignoſcit facilis, vultuque ſereno;
Nec viciſſe adeò placuit quàm parcere victo.
ET jam Victor ovans reſonantia littora plauſu
Intrat adoratus populis, & vulnus honeſtum
Fronte gerens, proprioque hoſtiſque cruore decorus.
SUBSEQUITUR captiva ratis, devincta catenis
Angliacæ puppis veteris de more triumphi;
Cærula deſcendunt malis, rutilæque Britannûm
Signa cruces toto fluitant victricia coelo.

TU

TU verò antiquam Dux invictiſſime Calpen
Tranſgredere, Herculeaſque ultra ſpatiare columnas,
Nec Gades tibi limes erunt; dùm littus Iberum
Æquora perpetuo pulſant Atlantica fluctu:
Albionemque tuam complectitur Amphitrite
Te pennâ ſtridente vehat per ſidera fama,
Heroaſque ferens, tua coelis innatet Argo.

PHIP. FELL, *Omn. Anim. Soc.*

AD

D. D. *HANNES*,

INSIGNISSIMUM

MEDICUM & POETAM.

O Qui canoro blandiùs Orpheo
Vocale ducis carmen, & exitu
Feliciore luctuoſis
Sæpe animam revocas ab umbris,
Jam ſeu ſolutos in numerum pedes
Cogis, vel ægrum & vix animæ tenax
Corpus tueris, ſeu cadaver
Luminibus penetras acutis;

Opus

Opus relinquens eripe te moræ,
Frontemque curis ſolicitam explica,
Scyphúmque jucundus require
Purpureo gravidum Lyæo.
Nunc plena magni pocula poſtules
Memor WILHELMI, nunc moveat ſitim
Miniſter ingens, Imperîque
Præſidium haud leve, MONTACUTUS.
Omitte tandem triſte negotium
Gravéſque curas, heu nimium pius!
Nec cæteros cautus mederi
Ipſe tuam minuas ſalutem.
Fruſtra cruorem pulſibus incitis
Ebullientem pollice comprimis,
Attentus explorare venam
Quæ febris exagitet tumentem:
Fruſtra liquores quot Chymica expedit
Fornax, & error ſanguinis, & vigor
Innatus herbis te fatigant:
Seriùs aut citiùs ſepulchro
Debemur omnes, vitaque deſeret
Expulſa morbis corpus inhoſpitum,
Lentúmque deflebunt nepotes
(Relliquias Animæ) cadaver,
Manes videbis Tu quoque fabulas,
Quos pauciores fecerit Ars tua;

Suúm-

Suúmque victorem viciſſim
Subjiciet Libitina victrix.
Decurrit illi vita beatior
Quicunque lucem non nimis anxius
Reddit moleſtam, urgétve curas
Sponte ſuâ fatis ingruentes;
Et quem dierum lene fluentium
Delectat ordo, vitaque mutuis
Felix Amicis, gaudiíſque
Innocuis benè temperata.

Jo. ADDISON, è Coll.

JACOBUS:

DUM capiti lætos Regali innectit honores
Turba favens ſtudiis, dum circum compit
Plauſuque fremituque; quid ô Parnaſſia Diva
Quid tu ſola taces? eſt & felicis Olivæ
Atque Hederæ tibi vis, & quæ per tempora Regu
Laurus eat victrix: age multo Numine fœtos
Annales ordire, & non ignobile carmen.
ANGLIACOS latè jam deſolaverat agros
Civilis rabies: populus jam victor avitis
Depulerat CAROLUM ſceptris: &, ne quid inaul

Linqueret, indignâ ſtatuit fœdare ſecuri
(Siqua fidem tanto eſt ſceleri latura vetuſtas)
Sacratum caput, & vinctos diademate crines:
Nec ſatis hoc: ipſam cupiunt à ſtirpe STUARTÛM
Evertiſſe domum, atque æternæ gentis honorem.
Nequicquam! longè venturi provida mater
Senſerat hæc, & te nimium, JACOBE, paternis
Vicinum fatis nebulâ ſubduxit amictum
Fœmineâ: favit cœptis audacibus ætas
Mollior, & dubiæ tenerâ lanuguine malæ.
Talem flava Thetis magni Chironis Alumnum
Eripuit bellis, & trans vada cærula vexit
Virgineâ tectum pallâ: ſtupet æmula formam
Deidamia parem; victæ indoluere ſorores.

EX illo qui te palantem egere labores
Æquora per terraſque? O nuſquam rebus in arctis
Fratre minor CAROLO! Patris ô non degener hæres!
Finibus extorris, peregrinæque hoſpes arenæ
Quas ſupplex gentes, quas non oraveris urbes?
Heu duram ſortem & Divos expertus amaros!
Non tamen his animi virtus infracta ruinis
Succubuit; Ligerin teſtor, Rhodanique fluenta
Vulneribus Francorum & pigro ſordida tabo:
Teſtor & undantes Dunkirkæ ſanguine foſſas,
Atque tuum, Mardika, haud exuperabile vallum,
Cum portas ſuper, atque ipſis pro mœnibus Heros

Aude-

Auderet fruſtra: infelix quod milite Flandro
Uſus in adverſos iviſſet forte Britannos.
Quali Marte ruens, quam magnæ prodigus iræ
Arma Nemuriadum & disjectas perculit alas!
Illa dies atque illa animoſo in pectore virtus
Nutantem ſolio LODOICUM & Gallica fata
Suſtinuit, ſtupet in tantis TURENNIUS auſis,
Seque premi dolet, & partas areſcere lauros.

ET tamen hunc toties defensâ excedere terrâ,
Galle, jubes; neque te juncti vicinia movit
Sanguinis, hoſpitiive fides: valet uſque Tyranni
Fama minax, & OLIVERIANI Nominis horror.
Quanquam (ſiqua ſuos tangunt præſagia Vates)
Tempus erit quondam cum te, LODOICE, paventem
JACOBUS non jam ſupplex inviſerit hoſpes;
Cum ſternet Gallos, cum magna in prælia vindex
Ducet avos, atavoſque, & quas EDOARDUS in armis
Impiger, aut melior concepit Filius iras.
Ducet enim, ac multo Pariſinos ariete muros
Victor ovans impellet, & in ſua jura Caleti
Avulſum trahet imperium, Normanaque regna.
Tum vos Iſiacæ, gratiſſima Nomina, Muſæ
Idem tanget honos, qui nunc; ſimiliſque videri
Ibit magna dies: iterum ceciniſſe juvabit
CAROLIDEN, capitique recentem aptaſſe coronam;
Solenni hæc iterum reſonabunt Mœnia plauſu.

TU

TU tamen exhauſtos age nunc molire labores;
Venturum decus, ac ſerarum præmia laudum
Diis, Erato, permitte: vides quas læva Britannis
Fata tulere vices! quis rerum volvitur ordo!
Avulſum ſolio CROMWELLUM pallida Ditis
Regna tenent: ſævit flagris ſubigitque fateri
Tiſiphone inſultans; circum fœda agmina ſtipant
Gorgones, Harpyiæque, atque informes Centauri.
En CAROLUM! En reduces Rutupina ad littora Fratres!
Quà tendunt per agros, perque urbes aurea circum
Pax & priſca fides, & formoſiſſima rerum
Libertas nitet, atque effuſo copia cornu.

O magnas experte vices JACOBE, ſecundis
Qua licet utere Dîs; cape felix pacis amœnæ
Intermiſſa diu ſtudia, ac florentia dona.
Nec te longa manent: jam nunc antiquus ad arma
Te poſcit Mavors, iterumque in bella reſorbet.
Ecquid enim vix dum natali Belga palude
Elapſus, ſtagniſque informibus, Oceanum omnem
Abripiet, pelagoque impune volabit aperto?
Ille etiam Angligenas audaci Marte laceſſet,
Ultores Britonas, ſociamque oblitus ELISAM?
En & nunc quantis inſtaurat claſſibus æquor
Hinc atque hinc, oditque moras, atque increpat ultro?
Demens! qui JACOBI haud æqua in bella ruentis
Excierit nimboſque & non imitabile fulmen!

Ille

Ille aderit damnoque moras graviore rependet.
Haud aliter vidi meditantem prælia taurum
Stare procul, vultuſque truces animoſaque colla
Fingere, libratoque iraſci in vulnera cornu:
Dein, ubi collectæ volvuntur naribus iræ,
Proruit, atque omnem rapido pede ſpargit arenam.
Quas ſtrages tulit illa dies! quæ funera vidit
Et quales lethi facies! cum Marte ſecundo
Terribilis puppi ſtaret JACOBUS in altâ,
Et Batavûm laceras vexaret fulmine quercus!
Audiit, intremuitque imis Haga fundamentis,
Intremuere lacus, perque uda cubilia preſſit
Rugitum Leo, ſeptenoque obmutuit ore.
Quà ferret ſe cunque neces & vulnera ſpargens,
Illàc retrò acies ac ruptas ire phalanges
Compulit, & vacuo ceſſerunt æquore Belgæ.
Haud tulit hoc partas Suedorum ſanguine lauros
OPDAMUS recolens, ſeſeque objecit, & omnem
Excepit belli nubem, intorſitque receptam.
Tum verò volitantûm hinc illinc ingruere imbrem
Telorum, volvi fumos & ſtridere glandes
Alatas: mediis regnat pavor; omnia latè
Caligoque umbræque & circumfuſa tenet nox.
Tres illic juvenes crudeli funere raptos
Vidiſti, JACOBE; tibi quoque miſſile plumbum
Affuit, & ſparſæ rorabant ſanguine veſtes.

Felices

Felices animæ quibus hoc ſub Judice coràm
Contigit oppetere, & tam pulchro vulnere labi.
Non vos indecores, nec inultæ errabitis umbræ:
Pœnarum ipſe ſatis jam nunc pro talibus auſis
OPDAMUS luet, atque eadem mox regna tenebit.
Namque ut CAROLIDES magnis ſe accinxerat iris
Torva tuens, Ductorque Duci jam cominùs ire
Apparat, & ſtricto ad puppim mucrone coruſcat;
Protinùs immani (ſeu ſors hoc, ſeu Deus author
Egerit, incertum eſt) Batavûm ratis icta fragore
Diſſiluit: piceæ ſursùm cum turbine Nubes
Volvuntur, miſtæque atrâ caligine flammæ:
Tum verò paſſim vidiſſes gurgite vaſto
Antennaſque, foroſque, & truncos vulnere malos,
Nigranteſque trabes, ſemuſtaque robora ferri;
Arma quoque, & laceros (immania corpora) Belgas.

HACTENUS Hollandis animos vireſque Lyæi
Indomiti rabies ſuffecerat udaque virtus:
At ſimul OPDAMI cladem ingenteſque ruinas
Proſpexere, ruunt ſubiti, clavoſque reductos
Expediunt, omneſque vocant ad carbaſa ventos.
Terga premit JACOBUS, & impiger æquore toto
Palantes agit, & repetito fulmine vaſtat;
Nec mora nec requies, BLACI ſubridet imago,
Atque Amboynæi ſaturantur ſanguine Manes.

BELLIS parce, Brito: jam nunc tibi Thameſis ultrò

Cæruleum pandit gremium, tuque inclyte Victor,
Ingredere ô, crineſque obtentu frondis inumbra.
Aſpice qui coëant populi, quo littora plauſu
Icta ſonent! paſſis ante omnes CAROLUS ulnis
Gratatur reduci, longumque amplexus inhæret.
Actiaci talem Cæſar poſt funera Martis
Se tulit invectus triplici Romana triumpho
Mœnia: procedunt famulæ longo ordine gentes,
Æthiopes, Lelegeſque, ſagittiferique Geloni.
Tum lætus viguit Pæan, tum carmine feſto
Albion inſonuit. Quin tu popularibus auris
Fide parùm, JACOBE; eadem mox turba revulſum
Proſternet decus, & direptas vertice lauros.
Illius imperiis patrio tu littore quondam
Excuſſus peregrina iterum vagus arva requires:
Antiquis iterum fatis exercitus ibis
(Heu tibi!) per ſcopulos, & per maria aſpera ventis:
Ah! quam pene die Britonum ſpes occidit illo,
Cum, quæ te vexit, bibulis hæreret arenis
Fixa ratis, rimiſque inimicum admitteret imbrem
Horridum hians, jam jamque vado ſubſideret imo.
Tum vitreo (ut fama eſt) mœſtum ingemuere cubili
Nereïdes Nymphæ: tum monte Britannia ſidens
Diva ſuper, canos pictaï frontis honores
Turpavit, diæque verenda inſignia pallæ:
Lapſa manu ſceptra, atque excuſſæ vertice Turres.

Quod

Quod te tunc Numen tanto diſcrimine præſens
Eripuit, JACOBE? Deûm certiſſima cura
Salve, Fatorumque labor! cui militat æquor;
Cui venti, vigiliſque armamentaria cœli.
O ſueti nimium Patres per devia ferri!
O populi rabies! ut vos præcordia ſubter
SHAFTSBURIANA lues, & trux accendit Erinnys!
Sic decuit patriæ dilecto è limine pelli,
Qui patriæ ſumptis ſteterat tutamen in armis!
Sic ponti cœlique in aperta pericula mitti,
Qui maris imperium vindex, ſævumque tridentem
Aſſeruit! geſti ſunt hæc ſtipendia belli!
Quis furor eſt illi ſceptra invidiſſe Britanna,
Quem Dominum velit Europa? hunc aſciſceret ultrò
Gens Lithuana Ducem, Thracis qui cornua Lunæ
Frangeret, Iſmariique retunderet arma Tyranni.
Illi Cæſareas Germano addente ſecures
Cederet Auſtriacus, ſtet quanquam ſtemmatis ordo
Æternus, miſſumque Deorum à ſanguine Nomen.
Quin tu cæruleis gratiſſima Tethyos ulnis
Albion, & circumfuſi decus Ennoſigæi,
JACOBO gratare tuo: viden'? ille malignas
Evicit tandem Parcas: ille omine fauſto
Imperiis jam aſſurgit, & Anglica regna capeſſit.
Quantus ſeſe infert populis! qualiſque videri;
Hinc atque hinc feſtâ Procerum ſtipante coronâ

Incedit! Lucent effuſis aurea flammis
Tempora; Fraternumque aperitur vertice ſidus.
Haud alius ſolium ſtellis ardentibus aptum
Conſcendit Pater Omnipotens: ſtant limina circum
Divi, Semideique, & (Ruſtica Numina) Fauni:
Fit ſonitus, tremulumque perambulat atria murmur.

Recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.
——————*ex Æde Chriſti.*

CARMEN
CORNU VENATICO
INSCRIPTUM.

RURIS O Præſes, Nemorumque Virgo,
Ecce Venatûs ſtudioſa Pubes
Quæ Tibi vovit! Cape nunc, & olim
Leniter audi.
Hoc ſimul Cornu ſonuit, repentè
Ipſa Te, Diana, Tuaſque Nymphas
Affer in Curſum; & latebris morantem
Excute prædam.

Sic

Sic Tuos nuſquam temeret receſſus
Capripes! ſic Te, per operta, nullus
Cernat ACTÆON, ubicunque puro
Fonte laveris!

——ex Æde Chriſti.

CARMEN

Poemat. Oxon. in Obitum Auguſtiſſimæ & Deſideratiſſimæ Reginæ MARIÆ *ſecundæ inſcriptum.*

ESTNE, qui miſſus petat aſtra pennis
Ales, ac Teiam ſuperet columbam?
Surgat, ac charæ ferat hæc Sororum
Dona MARIÆ.

Cæteras herbas minùs illa fidas
Senſit, herbarum generoſa nutrix:
Noſtra ſuccurret meliùs caducæ
Laurea vitæ.

——ex Æde Chriſti.

MUSÆ
REGEM & REGINAM
CORONANTES.

1. QUO dubium rapitis Muſæ? quis carminis ardor
Intus agit ſtimulos, & fervida pectora turbat?
Namque ignota priùs ſubit imas flamma medullas,
Et pluſquam ſolitus mihi corda fatigat Apollo.
Nunc ſua caſtra ſequi, Regumque exponere laudes
Hortatur CLIO, Reginarumque triumphos;
Sive tuas audax memorem, domus ATIA, lauros,
Quæ geſta ALPHONSI, quantus SIGEBERTUS in armis;
Seu Bruti ſobolem, genus inſuperabile ferro,
Angligenûmque acies, & euntem in bella JACOBUM.
Protinus abripior. Dantem cùm vela furori,
Audacique nimis conantem prælia verſu,
Retrò ferre pedes ERATO monet, & ſibi molles
Indulgere Elegos, dignumque Cupidine carmen.
Quinetiam EUTERPE tenui memorare Camœnâ
Admonet increpitans, hilaris quas Curia pompas
Ducat, quo Regum ſurgant diademate crines,

Quan-

Quantaque ſollicitent hodiernum gaudia Phœbum.
Diſtrahor in varia, & multus mecum ipſe voluto,
Quos ferar in campos, qui ſurgat carminis ordo.

2. QUIN Tu JACOBO ſolus meditaris honores?
Aut ſolum Te, vane Puer, fecêre Poetam
Pierides? ſed & hoc vivit ſub pectore Regum
Fidus honos, & cùm ſolvuntur vota JACOBO,
Me quoque amant Muſæ, mihi non peregrinus Apollo.

3 *ad* 2. O inſane Puer! nimiùm ne fide Camœnis,
Carmine ſi ſperas laudes æquare JACOBI,
Idem Virgilium certes ſuperare canendo.

2 *ad* 3. QUAMVIS noſtra putes ſordeſcere munera, quamvis
Deſpectus tibi ſim, melior mea carmina forſan
JACOBUS foveat. (3) Modò ſint ea digna foveri.

1 *ad* 3. PARCE malæ linguæ, & (*ad* 2.) tu, Phœbi magne Sacerdos,
Opprobriis ignoſce; (*ad ambos*) atque has componite lites.
Et referes tu carmen, & ille; & quiſquis honores
JACOBO, aut Divæ ſupplex fert dona MARIÆ.
Nec ſatis eſt unus tanta in conamina Phœbus;
Quid juncti valeant humeri, & communis Apollo,
Experiamur; erit mihi carminis Argumentum
Præliaque, clypeique, & Marti accommoda CLIO.

3. BELLA canant alii, queis fortia pectora largus
Indulſit Titan, duri & patientia ferri.
Me lituo averſum (nam nec pudet iſta fateri,

Dum non degenerem arguerint tua ſigna, Cupido)
Ad mollem citharæ luſum, imbelleſque modorum
Delicias ERATO, Veneris gratiſſima cura,
Incitat, & chordis inſpirat amabile Carmen.
2. NEC mollis Cytherea mihi, nec prælia cordi;
Tu Dea, cui dederint jucundum gaudia nomen,
Alma meis faveas cœptis, tu ritè vocanti
Dextra ades, atque animæ præſens illabere noſtræ.
Auditas agnoſco preces, hilaremque repentè
Mutor in EUTERPEN, & me novus incitat ardor
Ire viam immenſam, & plenis dare carbaſa velis.
Quin cedo—(*ad Cl.*) tu fare prior, quo carmine ſurges?
Nam poſtquam Clio cupis, ambitioſe, vocari,
Et tanto effrænis vanum te nomine jactas,
Fronti ſiqua fides, ſi non falſo omine plenæ
Inflantur buccæ, majorque inſurgis in altum,
Grande aliquod moliris, & haud ignobile carmen.
CL. SIT procul ut tali me digner laude, Sorores,
Quin pugnata olim recolo jam prælia, namque
Ipſa aderam præſens, & in imâ mente reponens
Conſertaſque acies, albenteſque oſſibus agros,
Et Senonum infractas JACOBO vindice turmas
Tempus in hoc volvo: juvat, ô, meminiſſe; quot ille
Orco animas magno Dunkirkæ ad mœnia bello
Tradidit, & primam ſurrexit quantus in haſtam!
Videt perque hoſtes, per & obvia tela ruentem,

Quò

Quò generoſa tulit cunque ira, aut vivida virtus,
Hoſpitiíve fides, ſocio & data dextra PHILIPPO.
Nec Martem arguerim, nec te, Tritonia Pallas,
Nec Vos, quotquot ego genua incerare Deorum
Haud oblita fui, quod non fauſto omine duram
Commiſit pugnam ductor; ſors iſta Britannæ
Debita erat genti; quòd ſi non æqua favebant
Fata Viro, cæſis Gallorum millibus antè,
Ducentem in caſtra Hiſpanos rediiſſe juvabit.
Sed neque te poſthac ſimilis, LODOICE, manebit
Fortuna, aut tantis Sors ſi ſemel abfuit auſis,
Tum quoque, cùm fidos hortetur in arma Britannos,
Obſtiterint eadem contraria fata JACOBO.
Ille memor veteres Patrum inſtaurare triumphos
Irruet in Gallos, ſecumque in prælia ducet
EDVARDIque animos, & Nigri Principis arma.

ERAT. Quò veheris, Clio? quò te monumenta laboris
Antiqui rapiunt? magni dum geſta JACOBI
Officioſa refers, neſcis, temeraria, neſcis,
Heu quantum efficias fando incrudeſcere vulnus,
Quos Anglis renovet mœſtiſſima ſcena dolores:
O infanda dies! quam Muſæ ſemper acerbam,
Quamque ego præcipuè crudelem ſemper habebo!
O triſte exilium! quando his peregrinus ab oris
(Horreſco referens) pulſo cum fratre JACOBUS
Infelix aliis ſucceſſit ſedibus hoſpes.

Me quoque tunc eadem crudelia fata trahebant,
Exul & ipſa fui; tenuere hæc regna viciſſim
Iræque, inſidiæque, & belli triſtis Erinnys,
Atque Odia, & ſciſsâ turpis Diſcordia pallâ.

EUTERPE. Quid tamen hæc, Erato, nequicquan ta revolvis?
Lætior en rerum facies! meliore ſecundos
Augurio ire dies, atque aurea ſecula volvi
Conſpicor: en quanto procedunt agmine Fratres
In partiam reduces! quantus ſeſe explicat ordo
Magnatum, & Patrum, & plaudentûm mille virorı
Ipſa alios inter, circùm plaudente coronâ
Naïadum, effuſis aderam gaviſa triumphis,
Pars magna illorum; nam quæ lux prima reduxit
CAROLIDAS, Anglis eadem me reddidit oris,
Et dedit hâc iterùm placidam conſiſtere terrâ.

ERATO. O illam meminiſſe diem mihi magna vo
O votis revocanda meis! quâ bellicus Heros
Camporum immunis ſtrepitu, durique ſolutus
Martis ſervitio, te demùm, blande Cupido,
Faſſus erat, tantoſque animos ſubmiſit amori.
Felix ante alias, domuit quæ Martia Virgo
Pectora, primus amor, Quæ dudum juncta fideli
Connubio, fauſtâ Venere ac Junone ſecundâ,
JACOBUM fecit formosâ prole parentem.
Scilicet ex illo gaudent ſe ſanguine naſci

AURIACI conjux, Angli & ſpes altera regni
ANNA ſoror: Nec te, cui vinc'la jugalia curæ,
Incuſem, ô Juno, deerat quòd maſcula proles,
Et parca invidit ſobolem Lucina virilem.
Ille aliis honor eſt thalamis, manet illa MARIAM
Sors melior lecti, quâ non fœcundior ulla,
Pulchrior aut Italis ſeſe Nympha extulit oris.
O quæ connubia, & quales celebrant Hymenæos
Egregium ALPHONSI genus, invictuſque JACOBUS!
Multa tamen toleranda priùs, multoque MARIA
Sanguine dotanda: expectat te pronuba Enyo,
O ſemper duris JACOBE exercite fatis,
Et Mars æquoreus, Belgarum & mille carinæ.
Altera te nunc bella vocant, ſpretumque laceſſit
Oceani imperium, temerataque fœdera ponti.
En! video Angliacis tabulatum claſſibus æquor,
Tranſtra per & puppes ſe latè efferre JACOBUM
Funera ſpargentem, ſimul & trepidare fugacem
OPDAMUM, inque ſuas properum remeare paludes.
I nunc, Belga ferox, offer te, irriſe, peric'lis,
Navales, i, ſterne acies, tege claſſibus æquor,
Crudâ ut mole tumens, multoque abdomine pinguis
Balænam paſcas, & fias præda ſiluris.

EUTERPE. Quot ſpolia indutus Victor, quantiſq; trophæis
Inſignis graditur! circùm Pæana volutant
Littora; iô Pæan repetit de montibus Eccho.

Mille

Mille inter populi plauſus per ſtrata quadrigis
Fertur ovans; fuſos lauro redimita capillos
Læta triumphales ſequitur Victoria currus,
Pax ſimul it comes, & fœcundo Copia cornu.

ERATO. Nempe per hos caſus, perque hæc diſcrimina belli
Itur in Italiam, formoſam ubi Diva MARIAM
Oſtendit Venus, & tantorum digna laborum
Præmia ——
Sic Priami poſt fata ſenis, ſupremaque Trojæ
Funera, Neptuni rabiem Turnique furores
Elapſum Ænean blandis Virgo excipit ulnis
Itala, & ingentes penſat Lavinia curas.
O ſi talis eram, qualis TASSONIS anhelum
Accendi pectus, fudique in carmina vires!
O quantis ego tum numeris LAURæque JACOBIque
Ornarem thalamos, & connubialia jura!
Sed nunc anguſtos animos, & inertia corda
Nequicquam ſtimulo & tantis non æqua Camœnis.

EUTERPE. Quin aliquid potiùs præſens quorum indiget uſus,
Texere regales properamus ritè coronas?
Et nunc ridet ager, nunc omnis pullulat arbos,
Induiturque recens viridem Natura juventam.
Quare agite, ô Muſæ, per amœni jugera Pindi,
Parnaſſi per agros, muſcoque virentia Tempe,
Ferte pedem, ac paſſim creſcentes carpite flores,

Com-

Communemque ornate Deum, & date ſerta volentes.

CLIO. Tantus honor ruri, Deus ut ſacra tempora circum
Inter odoratos flores ſinat ire capillos?
Flores, quos crepitans impunè per aëra Corus
Disjicit, aut ſudos ubi torret Sirius agros,
In tenues cogit nimius Sol ire vapores.

ERATO. Non, ſi adſint Tmoli colles, & amœna vireta
Alcinoi, aut roſei, Pæſtum quos jactat, honores,
His Hyblam addideris ſuper, haud tamen æqua JACOBO
Ornamenta feres, aut munera digna MARIÆ.

EUTERPE. At vidi his nuper formoſam incedere Floram
Frondibus, ipſe tegi nec dedignatur Apollo.

CLIO. Phœbo ſacra viret Parnaſſi in vertice ſummo
Laurus, & in cœlum ramis felicibus exit:
Perſæpe hinc noſter ſua tempora cinxit Apollo,
Hinc propero meritam JACOBO ferre coronam.

EUTERPE. Dii facite, ut, frondens cingit dum tempora laurus,
Huic adſit ſemper lætis Victoria pennis;
Sive acer poſcat tumidos in prælia Gallos,
In Mauros ſeu ſigna ferat, Thraceſque laceſſat,
Euphraten Nilumque ſequens, inviſere Gangen
Seu paret, & captos oſtendere civibus Indos.

ERATO. Propter aquam tardis ubi lenis flexibus errat
Caſtalis, & placido demulcet murmure ripam,
Myrtus, amor Veneris, latè diffundit honores.

Qui

Qui cœlo aſſurgit ſummus, decerpere ramum
Cura mihi, & ſertum lectâ de fronde MARIÆ
Nectere; ſi Nymphæ myrtus non vilis habetur,
Nec tibi cedo, (*ad Cl.*) Soror, nec vincet Laurea Myrtum.

EUT. Ornet ſanguineos laurus Phœbea triumphos,
Myrtus amat facilem, partam & ſine cæde coronam.
Quam video naſci ſobolem! quæ ſurgere regna!
Tu modò naſcenti puero, quem Cambria regem
Infantem expectat, famulus cui ſerviet orbis,
Ilithyia fave, dextra & natalibus adſis.

CL. Lauro addam virides querno de vimine ramos,
Quæ CAROLUM texit, ſuus eſt honor huic quoque frondi.

ERAT. His ſuper addetur varios Roſa picta colores,
Utque memor referat conjunctæ inſignia gentis,
Hinc nive candidior fuerit, ſimul indè rubebit.

EUT. Dum legit illa Roſas, (*ad Cl.*) tu Lilia ferre memento;
Invida frendenti rumpantur ut ilia Gallo.

CLIO. Illa memor carpam, ſimul & miſcebitur illis
Non Boream metuens, non brumæ frigora Palma.
Utque hujus nimio preſſus ſub pondere truncus
Altior in cœlum aſſurgit; ſic nulla JACOBUM
Flectere fata queant, at contra audentior ibit,
Dum cœlo tandem celſum caput inferat alto.

ERAT. Pallentes violas, & ſumma papavera carpens
Narciſſique comas, pulchræ fero dona MARIÆ.

EUT. Narciſſo ſat erit, ſi ſub veſtigia Nymphæ

Spar-

Spargitur, & ſacro preſſus pede ſurgere ſperat.
Quære quibus terris inſcripti nomina Regum
Naſcantur flores, hinc collige ſerta MARIÆ.
Intereà in Piſâ, multùm dilecta Minervæ
Pullulat, & latè frondeſ-ſe pandit Oliva.
Sunt mihi, ſunt geminæ ſupremâ ex arbore frondes;
Hæc, JACOBE, tibi magnum decus, illa, MARIA.
Lenta quidem in nubes pigrum caput exerit arbos,
Sed ſemper viridis, fruſtrà obrepente ſenectâ,
Creſcentis tardè compenſat damna juventæ.
Sic precor, ô Superi, poſtquam Rex Neſtoris annos
Præteriit, ſimul & vicit Regina Sibyllæ
Secula Cumææ, maneat tamen uſque JACOBO
CL. Vis eadem in bello. (ER.) Similis ſit forma MARIÆ.

Recitârunt in Theatro, Apr. 23. 1685.

D. UDAL CORBET, *Baronett.*
JOHANNES SPROT, *Armig.* } *ex Æde Chr.*
GUIL. BARBER, *Armig.*

EXE-

EXEQUIÆ DOLBENIANÆ:
SIVE
ECLOGA
IN
Obitum Reverendiſſimi in Chriſto Patris JOHANNIS DOLBEN, *Archiepiſc. Eboracenſis.*

Interlocutores, CORYDON *&* THYRSIS.

DIC mihi, dic Paſtor, (ſi jam communis utroſque
Cura tenet, communis amor) quo ſaucia luctu
Mens tibi languet, & unde dolor depaſcitur ora?
Talis enim, memini, tibi purpura læta ſolebat
Flagrantes veſtire genas; ſub vere rubenti
Qualis honor violas, & odoriferos Hyacinthos.
Jam color iſte abiit; ſeu ſævæ Phyllidis iræ
Exedêre animum; trepidi prædator ovilis
Seu lupus invaſit teneros cum matribus agnos:
Fare, age, & ex illo ſic Pan, tibi Numen amicum,
Securas tueatur oves, ſic Phyllide Thyrſis
Conjuge ſit felix, felix ſimul illa marito.

THYR.

Thyr. Ah! pereant mea cura greges, oviumque magiſtrum
Mors eadem rapiat; poſtquam crudelior Orcus
Abſtulerit Gallum, atque imâ ſub nocte recondit.
Galle, decus nemorum, Borealis fama Briganti;
Quà mediam, antè alias longè pulcherrima Nymphas
Ouſa ſecas urbem, lenique interluis alveo.
Sed fluvios jam luctus habet, tuque imbre tumenti
Volvis aquas, queruloque immugit murmure ripa:
Nempe tuus periit Gallus, cui fiſtula ventos
Et poterat mulcere, & veſtros ſiſtere curſus.
Paſtorum immortalis honor, ſpes unica, & ingens
Præſidium Arcadiæ Gallus: te, Galle, ſub undis
Nereïdes deflent, te lugent paſcua circum
Faunique Dryadeſque. (*Cor.*) Ergo quando omnia damnum
Tangit idem, certè & Corydon ſua munera debet.
Te, natale ſolum, teſtor, placidæque fluenta
Auſonæ; propter veſtras ſi carmina ripas
Gallus adhuc juvenis luſiſſet, carmina valles
Motura & montes; quin jam per flumina ſævus
Rumor erat, Gallus CORITANÆ gaudia terræ
Occubuit: Tu ſemper eras cuſtodibus ipſis,
Tu pecudi ſecura ſalus; tu maxima, Galle,
Progenies Divûm: Vos mœſti dona quotannis
Libate Agricolæ (veſtris ſub ovilibus urſos,
Immaneſque fugavit apros) ter ſpargite flores,
Ter luſtrate umbras, evincti tempora triſtis

Et

Et Taxi ramis, & funereæ Cypariſſi.

THYR. Tu quoque pullatos inter, Rhedycina, triun
Tu ſocias miſce lacrymas, (vos parcite Muſæ
Agreſtes) olim ſacros dilecta receſſus
Incoluit proles: tibi plenâ munera flammâ
Galle, dedit, geniumque indulſit amicus Apollo.

COR. Sed Muſis fortuna obſtat, brevis illa volupta
Tum retrò fluere, adverſuſque evolvier ordo:
Nam Furiæ vetuêre moras, invaſit Erinnys
Campos, alternuſque animas demeſſuit enſis.
O, monſtrum Pani inviſum, atque obſcænior urſâ,
Seditio peſtis! per rura hinc cominùs atque hinc
Paſtoreſque ruunt, pecorumque ignobile vulgus.

THYR. Jam Pani devota fides te, Galle, laceſſit
Ad partes, laterique hæret delecta caterva,
Felix turma, duo Juvenes! Vos conſcia virtus
Incitat, & pietas fucatæ neſcia fraudis:
Vos Martis terrorem inter campique labores
Mens eadem tulit, & per caſus mille coëgit
Fata inimica ſequi; ſeu ſors incerta juberet
Aut unà ſuperare, aut pulchræ occumbere morti:
O, Patriæ ſpes magna! O, duri in turbine belli
Nuſquam victa cohors! O, turba haud millibus impar

COR. Sed jam canus amor, vicibuſque infractus in
Atque extremum emenſus iter, cadit; ultima nodum
Avulſit ſors Urnæ, & inexpugnabile bello

Diſrupit vinclum: ſeros deflendus in annos
Interiit * Celadon; quo non præſtantior alter,
Nec potior Judex (quoties Melibœus & Ægon
Certavere unà, atque alternâ lite cadentem
Diviſere diem) Divinæ oracula Legis,
Sacraſque ambages, & cæca ænigmata ſolvit.
Tu comes, heu nimium fidus; tu proxime coelis
Succedis, Galle; En & languet † Myrtilus alter
Et ſenio & morbo, ſuper aſtra futurus amicis
Jam ſocius: dolet ille inimicæ tædia lucis
Ingrataſque moras. Quanquam, O, ſi numina flectant
Singultus, Rhedycina, tui; vos altera demum
Pignora, Dii, ſervate, & magnis parcite fata
Relliquiis.———

THYR. At vos nec fatum, meritorum aut immemor ætas
Diſſimiles unquam arguerit; vos una tabella,
Vos tres una refert famamque æterna loquetur
Pictura: En! ut vicinos ſub imagine vultus
Juſſit amor ſpirare, & eâdem vivere cerâ.
Fortunatæ animæ! primis adolevit ab annis
Jam matura fides, vobis & fœdera ſanxit
Multa dies, junctaſque exhauſta pericula dextras.

---

* Vir Rev. Rich. Alleſtry, S. S. T. Profeſ. Regius, & Coll. Æton. Præfectus.

† Rev. in Chr. Pater Johan. Fell, Epiſcop. Oxon. & Ædis Chriſti Decanus.

COR.

COR. Quali Marte pares in caſtra adverſa ruiſtis,
Atque avidi pugnæ, per miſtos pulvere campos,
Perque globos igneſque, & quà denſiſſimus urget
Impetus! At quam pene die cecidiſtis in illo,
Cùm medios hoſtes inter temerarius ardor
Tercentum rapuit juvenes; tum milite fuſo
Enſeſque, inſidiaſque, alato & fulgure glandes
Fervere vidiſſes: nimiæ tum prodigus iræ
Sæviit hoſtis, & ibat ovans latè agmina circum
Muſarum ſpolia indutus. Sed te tua, Galle,
Defendit virtus, medioque è turbine magnis
Eripit illæſum auſpiciis fortuna, futuri
Grande ævi pretium. (THYR.) Quin nunc age, cum
Diffugiunt, CORYDON, nubes, & flore ſuperbit
Rursùm lætus ager. ſupplex per rura colonus
Agnoſcit Pana, & latè nemus omne remugit
Io, Pana Deum! Tu jam ſine tempora circum
Felices errare hederas, tibi, Galle, ſereni
Indulgent cœli; teque ambit pacis amœnæ
Intemeratus honos, atque inviolabile pignus.

COR. O, noſtro dilecte Deo, & certiſſima, G
Cœlorum cura! O, ſacros haud immemor unqua
Ritus aſſerere! O quoties ardente tumultu
Paſtorum, cùm nunc auderet cæca Juventus
Sceptra affectare, atque æternos Panis honores;
Tu fluctus ſedas, tibi fandi copia torrens

Incantat rabiem, & gliſcentes temperat iras.
Talis vel Zephyri, vel blandior aura Favoni,
Si fortè aſpiret, tum gaudet mutua ſilva
Inclinare apicem, & facili ſe flectere nutu.
THYR. Neglectus inter valles tibi, Galle, ſequenti
Auſcultant pecudes, arrectiſque auribus hærent
Suſpenſæ; tu Paſtorumque oviumque ſequaces
Huc illuc mulces animos, tibi flumine lento
Hyblæis vox miſta favis, cùm roſcida mella
Sudant, & liquido diſtillant nectare quercus.
COR. Tale tuum carmen, qualis molli incubat herbæ
Aut roris gemma, aut acclivi in tramite murmur
Lene cadentis aquæ: Quin vos jam flete capellæ,
Cuſtodeſque, agrique, & tu reſonabilis Echo:
Jam vox iſta ſilet, vicibus quam ſæpe ſolebas
Alternis iterare, horæque involvit acerbæ
Longa quies Gallum, æterniſque immiſcuit umbris.

SAM. JONES, } *Armig. à Col. Mert.*
THO. CHESTER, }

Scholæ

Scholæ WESTMONASTERIENSIS

DESCRIPTIO:

AD

Reverend. in Chr. Patrem & Dominum
THOMAM *Epiſc.* ROFFENSEM, &
Eccleſ. Colleg. Weſtmonaſt. Decanum.

ME Pia, me memorem charæ Nutricis Alumnum
Dilectos monuit Clio celebrare Penates,
Et dare manſuræ nota incunabula Famæ.
TU modò, Muſarum columen, quo pendet ab uno
Gloria, & auguſti ſpes inclinata Lycei,
Tu, qui tendentes duri ad faſtigia Pindi
Exemplo accendis juvenes, & lentâ tuorum
Deſpicis ex alto, & longè veſtigia rides,
Summo ipſe innitens apici, impaviduſque ruinæ;
Tu modò, da faciles Muſas, & dirige curſum.

Fanum S. Petri Weſtmonaſt.] Quà, juxta Thameſin, ſe tollit in æthera Moles,

Cæſa-

Cæſaribus benè nota Domus; ſeu donet ovantes
Regali trabeâ, ſeu ſervet fida repoſtos,
Et Sceptri, & cinerum pariter certiſſima cuſtos;
(Hos ſera ingeminet luctus, hunc ſera triumphum)
Hic ubi porrigitur longus ſub fornice trames,
Qui Templa à tergo claudens ſinuatur in Auſtrum;
Hic, ubi porta patet, verſo obice, panditur ingens
Muſeum.] A lævâ limen; Pariiſque innixa columnis
Marmora, tornatæque trabes, laquearque ſuperbum;
Mœniaque artifici multùm debentia dextræ.

TALEM ſi Siculo donâſſent æqua Tyranno,
Talem fata Scholam; patrias felicior exul
Deſpiceret ſedes, & parva palatia Regum.

Mox ubi ſepoſitis aperitur janua valvis,
Ut primùm ante oculos fervet numeroſa juventus,
Turba ſilens; intenta operi, nunc dicta Magiſtri
Aure bibens pronâ, nunc alto in pectore condens,
Pythagoram remeâſſe negas, Samioque Nepotes?

SED quò ſe ducat meliori tramite Clio,
Et regat immenſum veſtigia certa per æquor;
Signat iter dubium, & luſtrat juſto ordine Claſſes.

1 *Claſſ.*] HIC aditu in primo, ſtudiis accenditur infans
Æmulus, amotamque ardet contingere metam;
Et, ſeptem à cunis qui vix numeravit ariſtas,
Romanas voces, primæ tentamina linguæ,
Dimidiat, doctæque edit præludia Suadæ.

SIC

SIC teneros olim eduxit Cornelia Gracchos
Infantes facunda parens; dum didita circùm
Fama vocat Proceres, admiraturque Senatus
Præcocis eloquii vires, conaſque diſertas.
2 *Claſſ.*] MOX, ut cum pedibus ſe credit debilis infans,
Et ſummis inſtat plantis, benè ſedula Nutrix
Tarda Ariadnæo firmat veſtigia filo,
Ne quà tranſverſum titubet, pronúſve feratur:
Sic, ubi diſtantem certatim attingere Romam
Nituntur juvenes; ne fortè per avia tendant
Incerti, & duris illidant crura ſalebris,
Præbet Ariſtarchus normam, & data regula certum
Signat iter, ſolidatque gradus, & firmat euntes.
INTEREA aut facilis teritur poſt prandia Naſo,
Aut lepida Æſopi ridetur fabula, utrinque
Et lactare animum, & mares formare parata.
3 *Claſſ.*] Nec tantum volvit veteres ignava Poëtas,
Concipit ipſa intùs flammas, fervetque juventus;
Agnoſcitque Deum; & facili ſua carmina venâ
Qualiacunque poteſt, ſaltem mediocria, condit,
Quæ facilis laudet judex, non arguat æquus,
Queis meliora Maro, Bavius pejora ſonaret.
HIS ſenſim gradibus formavit Mantua Vatem,
His & Smyrna ſuum; paulatim ad culmina Pindi
Carpendum eſt iter, & ſua habet cunabula Pallas.
HIC interpoſitus gemini maris arbiter Iſthmus

Siſtitur,

Siſtitur, & diffuſa aditum Cortina recuſat;
O teſtis ſtudii Cortina, & doctior illâ
Quam Delphi ſtupuere olim, quæ conſcia Phœbi
Secretas voces, & certa oracula fudit.
4 *Claſſ.*] HACTENUS Auſoniâ pubes ſudavit arenâ,
Et tandem (heu longo) ſumma ad Capitolia curſu
Evehitur, mediâque locat vexilla Suburrâ:
Vicimus, ingeminant læti; jam Roma curules
Inſequitur devicta, alias captivus in oras
Naſo redit; noſterque Maro eſt: Te, Flacce, tenemus
Invicti Britones; voſque, ô par nobile Vatum,
Pellibus exiguis, unoque volumine clauſi,
Vos nox & piceæ nequeunt celare tenebræ.
NON tamen hæc turmam Victoria reddit inertem,
Securamque ſui; longè trans Itala regna
Urget iter, tentatque vias, & tendit Athenas.
5 *Claſſ.*] CECROPIÆ cedunt arces, ſua mœnia tradit
Victori Pallas; captâ dominatur in urbe
Exultans juvenis; teque, ô ſpes ultima Graiûm,
Teque, tuamque capit, longa ante decennia, Trojam.
PERGENDUM eſt Solymas; facilis Judæa repandit
Immenſas, quas ſervat, opes; nova munera donat
Intellectus Arabs, gazaſque repandit Eoas.
Et tandem quis limes erit? quò vivida pubes
Expatiatur ovans; fixæque ignara columnæ,
Thulenque extremam, & Calpen poſt terga reliquit?

6 Claſſ] SISTIT pauliſper curſum, & (quia parta tueri
Eſt labor, & meliùs parent cultoribus arva,
Quæ longùm ſubigit vomer, quæ frangit aratrum)
Saxum volvit idem, & noto ſe verſat in orbe,
Et citiore iterum relegit veſtigia paſſu.
Intereà flammâ propiore accendit Apollo
Felices puerorum animos, & percutit œſtro;
Jam furit, & ſubitum fundit turba enthea carmen;
Neglectum carmen; ſed quod culpare ſeverus
Vix poſſit Momus, vix carpere Zoilus auſit.
SIC, ſive id caſu fiat, ſeu numine Phœbi,
Se certo pede verba ligant; ſic arte remotâ
Sponte ſuâ numeros voces formantur in aptos.
SIC Epicure tui coëunt vaga ſemina mundi;
Fit lapis ipſe ſibi faber, &, ſine legibus, ultrò
Seſe informe Chaos pulchrum glomeravit in orbem.
7 Claſſ.] NUNC tandem ſummi Juvenis faſtigia montis
Occupat, & bifido figit ſub vertice ſedem;
Et meliùs recolit notas, & promovet artes.
Seu nunc indulget Phœbo; fruiturque Deorum
Colloquio Muſiſque ſuis; ſeu roſtra diſertus
Conſcendit, magnique quatit DEMOSTHENIS arma:
Seu vires Numerorum operoſo examine penſat,
Et Samii Siculique ſenis non negligit artes:
Curſuſque æthereos notat, & metitur Olympum.
HIS demùm exactis ſtudiis, hoc orbe laborum

Ex-

Expleto, doctæ ſua reddere præmia pubi,
Et donare rude emeritos, & tradere palmam,
Aut fortè antiquo ſegnes includere ludo,
Hoc, Pater, omne tuum eſt; illis dat Granta coronam;
His Rhedycina parat; quæ me manet utra? vel ulla?
Te penes augurium eſt; certam tu dicere ſortem,
Phœbe, potes, qui fata regis, qui conjicis urnam.

——*Scholæ Weſtmon. Regius Alum.*

CARMEN

IN

OBITUM

Auguſtiſſimæ & Deſideratiſſimæ

REGINÆ *MARIÆ*,

Anno 1695.

POST fractas Gallorum iras, animumque ſubactum
Borbonii, avulſaſque hoſtili vertice Laurus;
Dum Rhodano NASSAVUS ovat, maneſque cruore
Auriacos placat, ruit & victricibus armis

Tela inter flammata, & miſta Tonitrua nimbis,
Tene rapit mediis mors immatura Triumphis?
O! Venus haud impar, neque Marte indigna Marito!
INCAUTO longum dederat contagia vulgo
Dira lues; primo exiguis contenta trophæis,
Egit ubique humiles, nondum metuenda, triumphos.
At ſeſe attollens, regaliſque æmula formæ,
Privatum aſpernata hoſtem, tenuiſque ſepulchri
Gloriam inobſervatam, & vix memorabile funus,
CÆSAREOS petit illa lares, atque ora MARIÆ.
Omnibus hîc inſtructa dolis, junctiſque venenis,
Atque mali ſecura ſui, per mille nocendi
Artes progreditur, *repetito & vulnerat ictu.*
Intereà Regina haurit ſpirabile virus,
Exitiumque ignara trahit, mortemque futuram.
Mox teneros artus depaſcitur ignea febris,
Formoſum pendet caput, & cruciatibus ægris
Torquetur cerebrum, lumbique dolore graveſcunt.
Purpureis maculata notis, & lurida turgent
Pectora, flagrantique rubent incendia pelle.
Languida non ſolitas jaculantur lumina flammas;
Non fronti divinus honos; non gratia vultus;
Nota nec ulla manent veteris veſtigia formæ.
Quam tibi diſſimilis! quantùm O! mutaris ab illâ,
Quæ, modò per populum incedens Regina, coruſcis
Mille neces ſparſiſti oculis, & lucida tela!

At tibi nunc, formæque æterna obducitur umbra.
NEC via mortis erat ſimplex, ſed fœdere juncto
Miſta venena fluunt, regnantque impunè per artus
Pæoniam indignata artem, ſuccoſque potentes.
Quinetiam ſanies ſquallenti fluctuat atra
Sanguine, corruptiſque exæſtuat oſſibus ignis:
Per cutis excoquitur ſpiracula tabidus humor,
Nativoque tegit cruſtatum tubere corpus,
Perpetuo & nitidas Veneres velamine condit.
HAUD ſecùs ac quæ ſtella diù volventibus annis
Immenſum in toto diffuderat æthere lumen,
Gloria cœlorum, mundo nec inutile ſidus,
Cui longo innatas expreſſit tempore ſordes
Multa dies, variuſque ordo mutablis ævi,
Ingenitâ nocte, & ſpiſſo ſe obnubit amictu;
Concretaſque ſubit maculas, radioſque diemque
Subducens, tacitas premit intra viſcera flammas.
AT tibi nunc vanos temerè molimur honores,
Exequiaſque tuas, & non violabile buſtum
Sacramus Muſis, & inani munere versûs.
Et tu jam poſthàc miſerum plorabere funus,
Gens quacunque ſuos egit Romana triumphos;
Te flebit vel triſtis Arabs, & inhoſpita Turcæ
Pectora, inaſſuetiſque ferox nunc Perſa dolebit
Luctibus, & propriis diſcent miteſcere linguis,
Dum procul emittit doctas Rhedycina querelas,

Lugens mille ſonis, & multiplici ingemit ore.
O! nunquam ploranda ſatis venerabilis Urna!
Vel Patri deflenda Anima! & quam Regius æqui
Deploret, lachrymiſque ſenilia proluat ora,
Dum Natum reputat, licèt illi mente reſurgat
Sceptri avulſus honos, raptique Injuria Regni.
QUIN te penè tuæ junxit, GULIELME, MARIÆ,
Et cineres amborum unâ commiſcuit urnâ.
Execranda dies, & ineluctabilis hora.
Quos etenim impatiens volviſti corde dolores!
Quóſve dedit gemitus non enarrabile pectus!
Cùm vitam exhalantem, & fati angoribus actam
Extremò amplexus, moriturus & ipſe, MARIAM,
Triſtis inhæſiſti dilecto oneri, oſcula libans
Suprema, & captâſti animam ſuper ora vagantem:
Ut te præcipitem luctu pius abſtulit error!
Ut furiis agitavit Amor! cui mille ruinæ,
Stridenteſque globi, & diſploſa tonitrua flammis
Non poterant terrere animum, tua fata, MARIA,
Incutiunt propiora, magiſque pericula tangunt.
VERUM o! jamdudum ſatis actum eſt funere tanto;
Nec Superi noſtris majora piacula poſcunt
Criminibus, ſi quid Pietas Divina labores
Reſpicit Angliacos, tu coelo inſerta MARIA
CÆSARIS eſto tui memor, atque intende Britannis
Pervigiles curas, queîs acti Marte ſecundo,

Auſpi-

Auſpiciis moveant ſemper felicibus arma,
Et noſtris lætare, ut quondam aſſueta, Triumphis.
AT tu lapſuri, Princeps, ſpes unica regni,
Tu NASSAVE, tuâ quamvis viduate MARIA,
Abſtineas fletu, & vanis nunc parce querelis.
En! quæ turba tui repetit connubia ſupplex,
CÆSAREIque tori Geniales ambit honores!
Quin age, ſume animos, & luctum diſcute fronti,
Fata tuos vel adhùc maneant meliora Britannos.
Ecce! occulta tumet lumbis ventura propago,
Et nondum nati Heroes, & Regius Ordo!
Quodque MARIA negat, ſceptro dabit altera Conjux.
Ut tibi cum totâ ſe tradit Iberia Gente
Fœmineâ, Auſtriacæque optant Diadema Britannum!
Ipſaque nunc ſperat gratum ſibi Gallia lectum,
Formoſaſque oſtentat opes, & præmia pacis.
SIDEREO ſic cùm ſolio Saturnia ceſſit
Pauliſper terras, propriumque inviſere Templum,
Dilectamque Samon; ſtat circùm turba Dearum
Optato ſtipata Jovi, dum quæque vocari
Juno ambit, fierique cupit Regina Tonantis:
Certant Divæ mille, atque immortalia poſcunt
Gaudia, & Æterni ſponſalia munera Regis.

HENR. SACHEVERELL,
A. M. è Coll. Magd.

MACHINÆ GESTICULANTES:

ANGLICE

A *PUPPET-SHOW.*

ADMIRANDA cano levium ſpectacula rerum,
Exiguam gentem, & vacuum ſine mente popellum;
Quem, non ſurreptis cœli de fornice flammis,
Innocuâ melior fabricaverat arte Prometheus.
COMPITA quà riſu fervent, glomeratque tumultum
Hiſtrio, delectatque inhiantem ſcommate turbam;
Quotquot lætitiæ ſtudio aut novitate tenentur,
Undique congreſſi permiſſa ſedilia complent.
Nec confuſus honos; nummo ſubſellia cedunt
Diverſo, & varii ad pretium ſtat copia ſcamni.
Tandem ubi ſubtrahitur velamen, lumina paſſim
Anguſtos penetrant aditus, quà plurima viſum
Fila ſecant, ne, cùm vacuo datur ore feneſtra,
Pervia fraus pateat: mox ſtridula turba penates
Ingreditur pictos, & mœnia ſquallida fuco.
Hîc humiles inter ſcenas, anguſtaque clauſtra,

Quic-

Quicquid agunt homines, Concurſus, Bella, Triumphos,
Ludit in exiguo plebecula parva Theatro.

SED præter reliquos incedit HOMUNCIO raucâ
Voce ſtrepens; major ſubnectit fibula veſtem,
Et referunt vivos errantia lumina motus:
In ventrem tumet immodicum; ponè eminet ingens
A tergo gibbus; Pygmæum territat agmen
Major, & immanem miratur turba Gigantem.
Hic magnâ fretus mole, imparibuſque lacertis
Confiſus, gracili jactat convitia vulgo,
Et crebro ſolvit, lepidum caput, ora cachinno.
Quanquam res agitur ſolenni ſeria pompâ,
Spernit ſollicitum intractabilis ille tumultum,
Et riſu importunus adeſt, atque omnia turbat.
Nec rarò invadit molles, pictamque protervo
Ore petit Nympham, invitoque dat oſcula ligno.

SED comitum vulgus diverſis membra fatigant
Ludis, & vario laſcivit mobile ſaltu.

SÆPE etiam gemmis rutila, & ſpectabilis auro,
Lignea gens prodit, nitidiſque ſuperbit in oſtris.
Nam, quoties feſtam celebrat ſub Imagine lucem,
Ordine compoſito Nympharum incedit honeſtum
Agmen, & exigui Proceres, parvique Quirites.
Pygmæos credas poſitis miteſcere bellis,
Jamque, infenſa Gruum temnentes prælia, tutos
Indulgere jocis, teneriſque vacare choreis.

TALES, cùm medio labuntur ſidera coelo,
Parvi ſubſiliunt Lemures, populuſque puſillus
Feſtivos, rediens ſua per veſtigia, gyros
Ducit, & anguſtum crebro pede pulſitat orbem.
Manè patent greſſus; hinc ſuccos terra feraces
Concipit, in multam pubentia gramina ſurgunt
Luxuriem, teneriſque vireſcit circulus herbis.

AT non tranquillas nulla abdunt nubila luces,
Sæpe gravi ſurgunt bella, horrida bella, tumultu.
Arma cient truculenta cohors, placidamque quietem
Dirumpunt pugnæ; uſque adeò inſincera voluptas
Omnibus, & miſtæ caſtigant gaudia curæ.
Jam gladii, tubulique ingeſto ſulphure foeti,
Protenſæque haſtæ, fulgentiaque arma, minæque
Telorum ingentes ſubeunt; Dant clauſtra fragorem
Horrendum, ruptæ ſtridente bitumine chartæ
Confuſos reddunt crepitus, & ſibila miſcent.
Sternitur omne ſolum pereuntibus; undique cæſæ
Apparent turmæ, civilis crimina belli.

SED poſtquam inſanus pugnæ deferbuit æſtus,
Exuerintque truces animos, jam Marte fugato,
Diverſas repetunt artes, curaſque priores.
Nec raro priſci Heroes, quos Pagina ſacra
Suggerit, atque olim peperit felicior ætas,
Hîc parvâ redeunt ſpecie. Cano ordine cernas
Antiquos prodire, agmen venerabile, Patres.

Rugi

Rugis ſulcantur vultus, prolixaque barbæ
Canities mento pendet: ſic tarda ſenectus
TITHONUM minuit, cùm moles tota Cicadam
Induit, in gracilem ſenſim collecta figuram.
NUNC tamen unde genus ducat, quæ dextra latentes
Suppeditet vires, quem poſcat turba moventem,
Expediam. Truncos opifex & inutile lignum
Cogit in humanas ſpecies, & robore natam
Progeniem telo efformat, nexuque tenaci
Crura ligat pedibus, humeriſque accommodat armos,
Et membris membra aptat, & artubus inſuit artus.
Tunc habiles addit trochleas, quibus arte puſillum
Verſat onus, molique manu famulatus inerti
Sufficit occultos motus, vocemque miniſtrat.
His ſtructa auxiliis jam machina tota peritos
Oſtendit ſulcos, duri & veſtigia ferri:
Hinc ſalit, atque agili ſe ſublevat incita motu,
Voceſque emittit tenues, & non ſua verba.

JO. ADDISON, è *Coll. Magd. A. B.*

NEP-

NEPTUNI VINDICTA:

SIVE

* Inedia Undecim Dierum.

VICERAT Heſperios fluctus & præpete curſu
Oceani fines audax ſulcaverat Alnus:
Nec tulerat Phœbo viſas, ipſaſque negatas
Eſſe ſibi terras hominum labor. Ergo parantur
Et Soli comites: Hi, quicquid fabula Vatum
Finxerat, hoc cernunt; dum non mendacia poſſint
Verorum ſuperare fidem: Naturaque doctis
Luſibus exæquat proprias erroribus artes.
Quodcunque arcanum gremio ſtudioſa recondit
Diva parens rerum, converſa in mille figuras,
Ignotas pecorum formas ſpecieſque ferarum,
Incultos terræ tractus, & monſtra virorum
Conſpiciunt, &, dum ſpectant, nova monſtra putantur:
Per mare diſcurrunt & terræ penſile pondus,
Adverſoque vident ſurgentia ſidera Cœlo:

---

* Vide N. Tulpii Obſervat. Medic. Lib. I. Cap. 43.

Hiſpa-

Hiſpanaſque ultra metas extenditur orbis,
Nec claudit noſtri Bætis confinia Mundi.

Jamque adeò præceps nobis audacia crevit,
Ut ſciſſo pateat contritus tramite Pontus;
Nec melius veteres tranſibant Flumina, fregit
Helleſpontiacus meliùs vel navita fluctus,
Odryſiam quoties mutaret Seſton Abydo;
Quàm terræ nobis fines, & diſſita longis
Littora Neptuni ſpatiis, fluctuſque domantur
Puppibus; & fiunt ipſi ludibria venti.
Non tulit hoc ultrà pelagi Deus. Ergóne veſtris
Nullus erit finis cœptis, ait? Impetus iſte
Quò ruet? haud impune mihi hæc injurius Orbis
Inferet; hæc campis ſteterat modò ſilva Britannis,
Quam fera in Occiduo nunc excipit India portu:
Jamque ſuo major fato & ſpumantibus undis
Claſſis adeſt, fluctus tempeſtatumque labores
Irridens; licèt optatâ potiantur arenâ,
Non impune ferent. Fremitu vix talia fatus,
Conſpicit audaces ponti per cærula nautas
Exiguâ ferri cymbâ, ſociiſque relictis
Et portu, Oceano tenui inſultare carinâ
Curarum vacuos, ut qui modò ſumma legebant
Littora, confiſique ſuis ſucceſſibus omnes
Dedidicere metus: non illic fercula menſis
Portantur, pleniſque cadis Vindemia fervet.

Sep-

Septem turba fuit, turba heu! non digna Deorum
Vindictâ, aut tantæ quæ ſeſe opponeret iræ,
Non remis agitare ſalum, dare carbaſa ventis,
Luctari & contra ſurgentes ſcandere fluctus.
Nec ſatis hoc lenire Deos, injuria menti
Fixa ſedet, vindexque animis ardeſcit Enyo.

NEC mora: crudelis cæcâ ſeſe Æolus arce
Exerit, emittitque ſuos in prælia ventos;
Eripiturque à ſole dies, obductaque velo
Cœlorum facies, rapidis nox fluctibus aſtra
Miſcuit, & ſolæ veniunt à fulgure flammæ.
Nec perdunt rabiem flatus, non Africus Euro,
Non iſtic Aquilone Notus luctatur, in unam
Tempeſtas proram incumbit, facilemque carinam
Abripuit, portuſque oculis & terra receſſit.

ET jam quaſſa altum tenuit ratis, undique coelum,
Undique pontus adeſt, metuit dubiuſque requirit
Navita, propulerit recto num carbaſa curſu
Ventus, an obliquo diſtorſit tramite vela.
Incumbit gravior clades, coeloque furenti
Majorem extimuere famem; malè cæca futuri
Turba cibum cœnæ qui vix ſuffecerit uni
Diducunt, timidique uno conſumere luxu,
Diviſere dapes, epulaſque in fruſta reſolvunt.

JAMQUE quater reduci luſtrârat lumine Phoebus
Adverſas noſtris terras, nobiſque reluxit

Iratus toties, noſtrumque reviſerat orbem.
Nondum vera fames; nec in hos duraverat una
Cœna dies tantum, miſeris etiam altera menſæ
Pars levior ſupereſt, quærunt ſtomachumque ſitimque
Fallere, & arenti cyathos hic rejicit ore,
Ille reluctanti ambeſas de fauce revellit
Sæpe dapes, duruſque animi jejunia perfert,
Dum vitare cupit, ſerò malè providus ipſum
Quod metuit patitur. Felix magis ipſe videtur
Tantalus, huic ſemper menſæ fluviuſque parati.

AT poſtquam variis Titan per cærula flammis
Luſerat, & rutilos rediens vibraverat ignes:
Projiciunt ſuper alta oculos, fluctuſque pererrant
Lumine, at ingratos tantum dant cernere fluctus
Crudeles flammæ, non hâc ſpumantia cautes
Æquora dilacerant, non illac tubere terra
Propendet, ſolæ magnâ ſe mole procellæ
Devolvunt, tractuque acies abrumpitur undæ.

NEC ſatis eſt timuiſſe famem, fame ſævior ipſâ
Tam tenuis cibus; at tandem frugalibus iſtis
Relliquiæ deerant menſis, victuſque caniſtris
Deficit, & luxûs ſubeunt jejunia nomen.

ET nunc triſte malum exiles graſſatur in artus,
Undique nativus membra exſiccaverat ignis;
Et ſua præſtabat propriis alimenta ruinis.
Jam tandem decimus Sol mœſto illuxerat igne

Ex

Ex quo defecere epulæ, exanguique coronâ
Pallida turba ſedet, ſqualentique horrida vultu,
Membra premit peſtis, torpent cava lumina, fauces
Arentes, torvi vultus, cutis aſpera, venter
Flaccidus, & magnis prodibant artubus oſſa.
Non alia exangues faciunt ſpectacula cives
Cocyti, quoties taciti Regnator Averni
Concilium deforme vocat: magis horrida nuſquam
Artibus aut medicis corraſa cadavera pendent,
Attonitas quoties terrent nuda oſſa puellas.

QUÆ miſeros ſufferre mala, & quæ fata coëgit
Vitæ dirus amor? cur non tam flebile pondus
Innectunt nodis, eliſaque guttura frangunt?
At ſi è vorticibus ponti propiora videntur,
Hinc ſint fata, ſitiſque undis extinguite flammas.
Sed quoniam mortes iſtæ molliſque leviſque
Fœmineique animi, date apertis faucibus enſes,
Atque uno vitam & luctus diſcindite ferro.
Quò tranſcribuntur miſeri? quò ceſſerat iſta
Parcarum pietas? Morbis dum ſtragula laſſi
Diſcutiunt alii, & febrim patiuntur & ignes,
Mors ipſis tandem æqua venit, non ſubvenit unda
Ulla ſiti, miſeris tabeſcunt membra, nec iſtis
Pœna minor, non poſſe mori, ſint lenia quanquam
Flumina venarum, & lento ſe circulet amne
...is, & exili ſignet vitæ ultima motu.

JAM

JAMQUE importunus languentia corpora vexat
Extimulatque dolor; menſiſque epuliſque relictis
Munc inhiant jugulis, ſociiſque in vultibus hærent.
Nec dolor elinguis fuerat, quippe auſus & iſtud
E miſeris aliquis facinus, vehementior ignis
Cui ſpirat venis & deprædaverat artus,
Quò Comites, (inquit,) verſatis lumina? non eſt
Muta fames, quamvis ſonitus atque ora premantur:
Inque vicem voſmet votis oculiſque voratis.
Sed nec inhumani lances, & menſa ſuperbi
Noſtra Thyeſtis erit, fiunt hæc crimina plenis
Et ſaturis; at nos ſic deliquiſſe neceſſe eſt,
Peccamus fato, Parciſque jubentibus ipſis.
Sed quid veſtra ego vota morer? nec dicere plura
Mors patitur propior, nulloque humore rigatus
Aëris alternos anguſtat pulmo meatus.
Ergo agite, iratis cadat unus victima Divis,
Communem redimens privato ſanguine vitam.
Felicemque illum quem deſtinat alea fato,
Et tandem dat poſſe mori! ter terque beatum.
Qui clade accreſcit, per ſenaque corpora fuſus
Multiplici vivens animâ tumuloque ſuperſtes!

DIXERAT: extemplò ſortes mittuntur in Urnam,
Conſiliique duci fatalis calculus exit:
Et ſontem pœnæ conſtantia fata repoſcunt:
Sic olim Siculus letho tormenta tyrannus

Im-

Imbuit artificis, gemituſque Perillus in ære
Edidit ipſe ſuo, taurique emugiit ore.

ILLE tamen lætus fatis hæc ore profatur:
Vicerunt jam vota metum, veſtræque ſalutis
Victima ſuccumbo; felix defunctus amicis
Qui poſſim prodeſſe meis: nec Parca timetur,
Accipite hanc animam, & noſtrâ ex hoc vivite morte.
Vix hæc, nec potuit jam plura; ecce impius alter
Involat in jugulum, dat vulnera, vimque volenti
Ingerit, at nondum lethalem evulſerat enſem,
Procumbunt in prædam omnes, olimque voratæ
Luminibus toties veniunt in viſcera menſæ.
Nec coëunt pudor atque fames, dum ſanguine fumant
Semineces artus, & adhuc luctantia membra
Præda avidis fiunt, ſaturi jam morte, ſodali
Dant vivos tumulos, ſimilique in viſcere condunt.

HAS epulas rabiemque virûm ut Neptunus ab alto
Conſpexit, torvum ridens hæc ore profatur:
Sat pœnis iræque datum, ſat cognitus orbi
Neptuni furor eſt. Aras ventura nepotum
Turba illæſa meas timeat, tremefactaque tantis
Exemplis parvæ peragret freta pervia cymbæ.
Jam tandem in pœnis facilis mitiſque videtur
Jupiter; humanas mutare Lycaona formas
Juſſerat, & villis hirtos obduxerat artus.
Ingenioſa mihi magis eſt vindicta, ferarum

Hu-

Humanâ per me latitant ſub imagine formæ,
Inque hominem migrat vel bellua. Siqua leænæ,
Siqua lupi feritas, vel ſiqua eſt tigridis ira,
Unà jam coit hæc, & eodem in corpore regnat.
VIX ita, proſcindens cùm cærula puppis ab alto
Conſpicitur, Batavûmque gerens in culmine ſigna
Applicuit propiùs, tantæ miſerataque cladis
Speratis dederat pelagi ludibria terris.

Phil. Fell. *Omn. Anim. Soc.*

Fraus Nummi Anglicani:

Anno 1696.

EST imâ ſub mole domûs Spelunca, frequenti
Uda cado, cui frigus iniquos utile ſoles
Propellit, Bacchumque inimico protegit æſtu.
Hic quem ſors dura, aut nummorum fœda libido,
Aut luxus finxêre fabrum (nam credere cœlo
Non audet facinus) Vulcania ſubdolus arma
Exercet, cæciſque agitat ſub ſedibus artes.
Hic focus, & flammæ; hic candenti lympha metallo
Stridet, & exiguis animantur follibus ignes.

Nec

Nec minùs in toto procumbit plurimus antro
Malleus, & nitidæ ſplendent in parjete limæ.
Protinus orbiculum, qui cunctos maximus inter
EDVARDI facie, magnæve ſuperbit ELISÆ,
Occupat, extremamque tenaci forfice maſſam
Furatur, tenuem mordens à margine prædam,
Illa eadem, infeſtam quæ noſtro ex æquore claſſem
Depulit, & Britonum radentes littus Iberos
Bellatrix, parvis ſinit ipſa in finibus hoſtem
Sævire, & proprium populare licentiùs orbem.

EXTEMPLO alternans alienâ merce reſectos
Sacrilegus mutat Nummos, ſpargitque per urbem
Laminulas curtas, defraudatumque metallum.
Dein antrum petit, infunditque *fluentia* falſo
Æra typo, inſolito quæ partu nata repentè
Emergunt Reges; alienum EDVARDUS honorem
Induitur, decoratque orbes inglorius æreos.
Dedecus Angliaco repetitum mœret ab hoſte
Infelix CAROLUS, cui truncatum Anglia quondam
Abſtulerat caput, illa iterans opprobria ſanctum
Irridet ſimulachrum, & vertice ludit aheno.
At ne detegeret fraudes erepta figuræ
Canities, tritoque ſeni renovata juventus;
Pernicioſa manus venerandi pondera vultûs
Effingit, frontiſque imitatur dædala rugas;
Atteritur lævis facies, extremaque barba

Pen-

Pendet acutùm extans, denormat plurimus oram
Angulus, exeſæ fluxêre à margine quædam
Literulæ, & crines delevit ficta ſenectus.
Protinùs a nummis ſurreptas admovet igni
Particulas argenti, & flammâ ardente ſolutas
In liquidam cogit maſſam; rivoque fluenti
Impoſitam tingit ſobolem, quæ protinùs æris
Exuit, argentique trahit ditata colorem.
Illa per eluſos populos impunè vagatur,
Nec metuit ne turba dolum exploraret, & ipſam
Argueret fraudis, facies dum ſplendida Regem
Dat notum, & ſurgit radianti in vertice laurus.

JAMQUE attrita diu deraſaque cruſtula fraudes
Detegit, & fulvum prodit malè lubrica crimen:
Inſidiæ extemplò patuêre, & ahenea peſtis
Serpit in immenſum creſcens; miratur avarus
Flavere argentum, medioque excerpit acervo
Corruptum: aſt uno ablato non deficit alter
Æreus, & ſimili pallent flavedine lamnæ.
Inficitur tandem, & fato ſuccumbit eidem
Tota ſtrues: Dominus ſimulac ignobile pondus
Aſpicit; heu! video tandem, ſunt, credo, fugaces
Divitiæ; didicit mortalia fallere vota,
Et fruſtrà humanas lactare pecunia mentes.
Hoc nuper (dubiæ ni lux nocturna fefellit
Candelæ) argentum cepi, nunc vertitur æris

De-

Deformem in cumulum, & vili ſplendore refulget.
Ceu quondam ſub nocte (ſoco ſi credere dignum eſt
Fœmineo) exiles per opaca ſilentia formæ
Diſcurrunt, tranantque jocoſis luſibus umbras;
Hæ loculum agricolæ ſtertentis divite complent
Somnio, & objiciunt falſi ſimulachra metalli.
Ille rapit trepidans fallacem manè recenti
Theſaurum, aſt avidam taurinæ fruſtula pellis
Eludunt dextram; mirantem evanida turba
Linquit, & exiguum tollit laſciva cachinnum.
HAUD nunc vexantur merces, neque multa coarctat
Turba forum; in vicis jam murmure rara minori
Plebs fremit, & paſſim per compita tardior errat.
Jam malè proponens venum frumenta colonus
Ceſſat, & incumbens pleno terit otia ſacco.
Viſum è longinquo debentem creditor horrens
Vitat, & in denſum cautus ſe proripit agmen.
Scilicet haud (quamvis cumulanda pecunia mentem
Sollicitat) falſis curat diteſcere nummis:
Haud fœnus quærit tam vile, nec anxius optat
Ut ſolo gravis ære domum ſua dextra rediret.

JOSEPHUS TRAPP, è *Coll. Wadh.*

In

In OBITUM

REGINÆ *MARIÆ*.

QUID Divæ buſtum pompâ decoramus inani?
Quid vanos gemitus, & lamentabile carmen
Fundimus, exigua ingentis ſolatia damni?
Quin potius ſtemus fixa acri turba dolore
Circum udos fletu cineres, urnamque ſilentem
MARIÆ, tacitoque imitemur marmora luctu;
Luctu, quo fractus, vicinâ morte rigeſcis
Naſſaide, Sponſæque cupis comes ire ſub umbras.
Heu tibi nunc primùm torpent formidine membra,
Nunc altè infixum ſtridet ſub pectore vulnus,
Sævit atrox cura, atque ingens dolor oſſibus ardet.
Fruſtra Celtarum te ſanguine Moſa rubeſcens
Vidit pulvereâ bellorum in nube tonantem,
Si partas Libitina jubet deponere fronte
Lauros, & mœſtâ crines fœdare cupreſſo;
Si Martis duri merces, & dulce levamen
MARIA, heu! fruſtra optatis frigeſcit in ulnis;
Si moriens reducem media inter gaudia linquat,
Elyſioſque petat manes, heu! non tua conjux.

Illam

[illegible] non [illegible] attonita emirabitur Aula
[illegible] vibrantem fulgur ocellis ;
[illegible] deteſtanda Britannis,
[illegible] maculis nigrantibus artus ;
[illegible] arcuſque, & lucida tela
Nec [illegible] inamabilis horror.
[illegible] juſta dediſſent
[illegible] ſtabilire penates
[illegible] lapſæque domûs fulcire ruinam !
[illegible] parvulus Aulâ
[illegible] Matrem qui redderet ore venuſto,
[illegible] ; tum non ſolaminis expers
[illegible] Anglia funus :
Sed [illegible] inexorabile penſum
[illegible] florenteſque abſtulit annos.
[illegible] gemitu, lugubri aut murmure, dulcem
[illegible] exhalat ; ceu pura columba,
[illegible] aut miſſile plumbum,
[illegible] niveam, atque oblita querelæ
[illegible] relinquit in aſtris.
[illegible] non purpura luctum
[illegible] tempora circum
[illegible] movet, aut diadema caducum :
[illegible] ſed non invita reliquit.
[illegible] orantem ante aras, oculoſque decoros
[illegible] pio fletu nitida ora rigantem,

Vidi-

Vidimus auxilio miſeros opibuſque juvantem,
Vidimus.——— At Divæ virtutes obruit urnâ
Dura nimis lex fati, & non revocabilis ordo.

QUIS nunc, dum Auriacus meditatur vincla Garumnæ,
Et, Lodoice, tremis, Britonum Mavortia corda
Imperio placido & blando moderamine flectet?
Quæ Venus ex acie redeuntem & pulvere tectum
Sanguineo excipiet Martem, amplexuque fovebit
Molli, ſingultans; lacrymis ſordeſque decoras
Abluet, & medicis ſiccabit vulnera lymphis,
Dictamnum ſpargens, & odoriferam Panaceam?
Tu ſola AURIACI poteras lenire labores,
MARIA, ille tuis precibus devictus ad hoſtes
Cautior acceſſit; nunc mille pericula quæret,
Anxius & Senonum in medios ruet obvius enſes.

QUID referam everſas turbato in gurgite claſſes
Borbonias? Et cæde ardent, lateque relucent
Fulgure ſulphureo, & tonitru maria alta tremiſcunt!
Seu MARIA colos & pendula ſtamina ducit,
Seu texit pictas auri ſubtemine veſtes,
Illi Neptunus domitor maris omnia jura
Et pelagi imperium cedit, ſævumque tridentem.
Atque utinam ſupereſſet adhuc, nec flebilis umbra
Lætitiam inſolitam Celtis animoſque dediſſet;
At licèt AURIACUS gemitu æger languet inerti,

Mox lapſæ ſurgent vires, animoſaque ſurget
In Gallos rabies, & vitæ prodiga virtus.
En! iterum cerno ſpumantem Sanguine Moſam,
En acuit dolor iram! En! implacabilis ardet
NASSAIDES, metit enſe acies, latumque per agmen
Limitem agens, toto graſſatur in æquore Victor.
  SIC leo venantûm percuſſus vulnere ſævit
Acriùs, horrendùm frendens, ſetaſque comantes
Erigit; accenſo major violentia gliſcit:
Mox ruit in turmas, & toto fervidus arvo
Nunc hos, nunc illos diſcerpit; viſcera paſſim
Effunduntur humi divulſa, & lubrica tellus
Cæde rubet morientûm, & rorat ſanguine campus.

G. ADAMS, *Ædis. Chr. Alumnus.*

Me-

Memoriæ Beatiſſimi Patris

JOH. FELL,

Olim Epiſc. Oxon. & Ædis Chriſti Decani.

Cum ipſi MONUMENTUM *poneretur.*

O VIVA ſolers marmora ſculptili
Dolare ferro, qui lapidem ſacrum
FELLO reponis, ſæpe doctis
Sæpe piis oculis legendum;
Eja arte diam canitiem ſenis,
Vultumque fingas ſimpliciter bonum,
Suoque reddas os verendum
Quale precans tulit ipſe Templo.
Hîc vernet inter tela rigentia
Flos non caducus, ſanctior implicet
Verbena lauros, & remiſtæ
Cum galeis lituiſque mitræ.
Huc forſan olim progeniem rudem
Muſis daturus deveniet ſenex,

Quem prælium NASEBIANUM
Incolumem Laribus remiſit:
Ni fallor, hæc quam conſpicis, inquiet,
Imago FELLI eſt, En! venerabilem
Agnoſco vultum, En! ora mirè
Dædaleâ ſimulata dextrâ.
Hic ſæpe mecum (nam memini) breves
Fallebat horas, nunc iterum alloquor,
Nunc prendo dextram, nunc amicas
Accipio referoque voces.
Mecum hìc tremendam militiam tulit,
Dum ſævienti pervigil horruit
Totus pruinâ, dum gelatis
Dirigui pariter ſub armis.
Sed jam quieſcit ſurdus, & immemor
Commilitonis, non iterum mihi
Spectandus; heu! fas ſit rigare
Imbre pio cineres Amici.
Hæc mœſtus inquit. Cætera lachrymæ
Reddunt loquaces. O tumuli ſitis
Avara, & immatura FELLI
Mors viridem reſecans ſenectam!
Vix flore pulchros veſtierat novo
Lanugo vultus, cum decus extulit
Sublimem, & intonſo dederunt
Pierides ſua regna Phœbo.

At

At quanta adulto gloria contigit?
Quot ſerta canam cæſariem ſeni
Cinxere? quantum innixa FELLI
Imperio Rhedycina crevit?
Ad hunc cruenti quos ſtudium aſperum
Belli manebat, vel labor imperî,
Fluxere, & auratæ per Ædes
Aonias micuere bullæ.
Hinc jam vigeſcit Concilium Patrum,
Multoque fœtum germine nobili
Et decolorem cæde Tibrim,
Et luteum refugit Lemanum.
Regnante FELLO floruit artibus
Pubes aviti nominis æmula
ORMONDUS, & qui Heroa finxit
ALDRICIUS propiore curâ.
Senſere Celtæ magna quid indoles
Nutrita poſſet Socratico ſinu,
Ingens quid ORMONDI juventus,
Atque animi generoſus ardor.
En cerno quanto vividus impetu
Marcellus alter proruat agmina!
Quantus reluctantes catervas
Fulmineo metat acer enſe!
Sic Moſa, inundans illuvie vagâ,
Latè rapaci volvitur alveo,

Gregeſque, ſilvaſque, & virentes
Sternit agros, ſata læta ſternit.
Doctrina tantum pectora roborat,
Et fida vires promovet inſitas
Cultura. FELLI O priſca virtus!
O animæ ſine labe candor!
Cur vita nequicquam pia labitur,
Nec te caducum virgineus pudor,
Neve arma, neve artes Minervæ
Eripiunt Acherontis undâ?
Dum ſternit atro turbine CAROLUM
Procella fati, Relligio caput
Dum languidum luctu recenti
CAROLIDÆ tumulo reclinat:
Regni ruinas æger & anxius
Labantis horres, mox miſer interis,
Comes ſub umbras inſecutus
CAROLIDEN, nimis heu! fidelis.
Sic marcet Anchiſes Priami rogo
Brevì ſuperſtes, ſic adiit patrem
Et Ditis Æneas ſonantem
Mox petiit novus hoſpes undam.
At O futuri mens hominum nimis
Præſaga! Si te fata remitterent,
Terrámve ſpectares Britannam
Concilio Superûm remiſtus;

Vi-

Videre poſſes non ſine gaudio
Pulſos cucullos, pictaque numina,
Romamque concuſſam, & minantem
NASSOVIUM triplici Coronæ:
Videre poſſes, ut patriæ decus,
Bellique fulmen non imitabile,
Florente Parnaſſo inter arma,
AURIACUM celebrant Camœnæ.
Quin te loquuntur, dum tibi fervida
Theatra clamant, ſaxaque perſonant,
* Tuaſque læto cum tumultu
Inſtituit Rhedycina pompas.
Nec ſi peribit quod tibi ponimus
Marmor dolentes, tu ſimul occides;
Cunctis priorem te reponent
Aoniæ, tua cura, Muſæ.
Te docta faſtis gens memor inſeret,
Tibique ſurgent templa perennia,
Lauroque florentes columnæ,
Ad citharam properante ſaxo.

———*Ædis Chr. Alumnus.*

---

* Comitia Oxonienſia.

Experimenta Machinæ Pneumaticæ

Ab HONORATISSIMO

D. D. *BOYLÆO*

INVENTÆ.

INCLUSAM quâ vi Terram circùm ambiat Aër
Urgens mole gravi; errantes quo pondere cogat
Particulas; quanto oppreſſus ſeſe explicet ictu
Carceris impatiens, primus, BOYLÆE, recludis:
Nam te Naturæ deſerta per ardua dulcis
Raptat amor; tibi res intactæ Laudis & Artis
Debemus; tibi fas ſoli cognoſcere cauſas
Abſtruſas, Verique imos penetrare receſſus.
O Terræ Cœlique potens! qui Limen utrumque
Exploras, geminique aperis commercia Mundi:
Tu reſeras quicquid ſecum meditatur in Aulâ
Aëriâ Juno; Imperii tu detegis oras
Cærulei, liquidamque plagam, & pellucida regna.
QUIN Hyalum profer, latum quod creſcit in orbem,
Quâque Tubo aptatur, cerâ viſcoque tenaci

Unge

Unge fovens, ne ſe inſinuet penetrabilis Aër.
Atque ubi jam ſpatio expreſſa eluctatur inani
Aura levis, tenueſque in ventos hauſta recedit:
Continuò fragor auditur; ruit omnis ab alto
Incumbitque Aër Phialæ; & denſiſſima torto
Verbere tempeſtas circùm furit; illa fatiſcens
Solvitur, & ſparſo ſcintillant fragmina vitro.
Sin ſit convexa, & curvum lunetur in arcum,
Stat contra obluctans, parteſque gravata coërcet
Firmiùs, æthereum pondus confiſa figuræ
Contemnit, laterique illiſam decutit auram.

SIC ſeſe attollit nativo fornice ſepta
Teſtudo, in concham creſcens, ſic grandia ſaxa
Fert tergo impunè, & ferratos ſuſtinet orbes
Vulneris haud metuens; nequicquam concava pulſû
Teſta ſonat, ſolidamque terit rota ſtridula dorſum.

ACCIPE nunc, quantas vires tenuiſſima quævis
Particula aëria emittat, quali impete ſeſe
Expediat vinc'la indignans: quin obice rupto
Non jam ſe capit expatiata, ita turbine magno
Evolat, & veterem poſſcit revoluta figuram.
Nam ſi Veſicam Phialæ alvo includis, & auram
Cryſtallo errantem educis, ventoſa tumore
Protinus aſſurgit Pellis, majorque videri
Vitrum explet, raucoque crepat diſploſa fragore,
Scilicet urgentis cœli gravitate remotâ.

Funiculi aërii exiliunt, & murmure circum
Clauſtra fremunt, tentantque aditum, & latera undiq; pulſant.

NON vi majori tormentis emicat ardens
Sulphur, non ruptâ fulmen de nube triſulcum
Irruit, evertitque imis radicibus ornos.

HAUD aliter vento, quos preſſo implevit Ulyſſes,
Turgeſcunt utres gravidi, dum flatibus intus
Hinc ſævit Boreas, furit illinc turbidus Auſter,
Explorantque viam: donec, mox carcere fracto,
Erumpunt omnes turmatim, atque æquora miſcent.

AT fragilem ſaliens cum Rana intraverit Urnam,
Machinaque ingenti gyro circum acta rotetur:
Ecce! inflatum animal turgenti pectore anhelat,
Miraturque novam molem, atque immania membra;
Tum furiis accenſum Hyali cava mœnia tundit,
Singultuſque ciet, mediâque in morte recumbens
Diſtinctam oſtendit maculis ſquallentibus alvum.
Illi Natura effinxit mirabile textum
Pulmonum, alternam tumidis qui follibus auram
Accipiant reddantque: illi altas ire ſub undas
Indulgens dedit, ambiguâque ſeneſcere vitâ;
Nequicquam; tenuis neſcit puri ætheris hauſtus
Erigere inflatu, & vacuas diſtendere cellas.

SIC ubi captivus limoſâ educitur undâ,
Et patitur cœlum Piſcis; mox frigore ſiccum
Horrere aſpicias, duriſque rigeſcere ſquamis.

ID

ID metuens ſerâ Teneriffam nocte Viator
Aſcenſu cautus ſuperat, quando aëra veſper
Humenteſque umbræ denſant, fumique volucres:
At ſub mane ruit, montiſque è vertice præceps
In valles fertur, dubiâ cum luce rubeſcit
Nondum pura dies; nempe orto Sole vapores
Diffugiunt, ſimplex terrenâ fæce relictâ
Rareſcit, non jam ulterius ſpirabilis, Æther.

QUID referam in Vitro Sonus ut vaneſcit, & aures
Debilis arrectas fallit, longeque recedens
Paulatim moritur? Radios ut vibrat inertes,
Et tremula incerto langueſcit lumine Tæda;
Ut Lympha ebullit magno commota tumultu,
Exultantque intùs latices, dum roſcida fontem
Mentitur, crebrâque aſpergine ſubſilit undâ
Irriguas ſimulans ſcatebras. Sic Cynthia Nerei
Turbatas attollit aquas; furit æſtus arenis,
Atque agitata imo ferveſcunt æquora fundo.

HENR. STEPHENS, A. B.
Col. Mert. Socius.

In OBITUM
REGINÆ *MARIÆ:*
Anno M DC XCV.

O Umbra Divis miſta volentibus,
Matura ſacris heu nimium choris:
Quæ patrio donata cœlo
Inter avos atavoſque regnas!
O quæ receptum in ſidera CAROLUM
Utrumque ſpectas! ô cui brachiis
Occurrit expanſis ELISA,
Et capiti nova ſerta nectit!
Spectare ab alto ſi vacat æthere
Terras relictas: ſi lachrymabiles
Luctûs triumphos, & ſepulchri
Cernere non vacuos honores:
Videbis Iſin nunc tua funera
Plorare; & umbræ carmina nobili
Donata conſecrare, partem
Funerei haud minimam triumphi:

Vi-

Videbis atras ut decoret vias
Pullatus ordo virginum; amabili
Decora luctu turba, telas
Immemores ſimul & choreas:
Videbis ægro murmure conqueri
Durum, relictâ cuſpide, militem;
Tuumque jam primum propinquo
NASSAIDEM trepidare fato.
Hic inter omnes impavidus ſtetit
Mortis tumultus; undique militum
Turmas ruentes, ultimoſque
Audierat gemitus cadentum.
Illum nec armis fuſus Hibernicis
Senilis Heros; nec tua funera,
GRAFTONE; nobileſve rapti
TALMASII quatiunt ruinæ.
Tu prima magni pectora conjugis,
MARIA, frangis; jam refugit metu
Perculſus Heros; & madenti
Inſolitus tremit ore pallor.
Tu leniebas conſilio Ducis
Duros labores; tu, Dea, gaudium
Quæ ſemper illi, quæ Britannis
Una dabas, dabis una luctum.
Eheu! genarum purpureum decus,
Eheu! nitentis fulgura luminis,

Fon-

Formæque flores (heu) caducos
Corripuit maculoſa peſtis.
Quis jam levabit, quis miſerabilis
Luctus egeni? quis viduæ feret
Solatium? quis dulce reddet
Auxilium fragili ſenectæ?
Abſente quis nunc incolumes Duce
Præſtabit Anglos? Imperium maris
Quis aſſeret, quis tradet igni
Celtiacas iterum carinas?
En! flamma ferventi æquore volvitur
Contraria; en! puppes avido Thetis
Mergit barathro, ſemiuſtos
Dum liquidus lavat ignis artus.
En! acta nigro ſulphuris impetu
Surgunt in altum corpora fumea.
En! ſpecto nubes inter altas
Attonitos volitare Gallos.
Fruſtra at MARIÆ tempora laureæ
Cingunt coronæ; fruſtra agit Anglia
Victrix triumphos: Gallicanis
Sævior (heu) Libitina telis
Divam ſubegit. Non populi preces
Te, chara, ſervant; non miſeræ graves
Gentis querelæ; non repellit
Fulmineum tua laurus ictum.

Fru

Fruſtra auget undas navita fletibus,
Damnatque Parcas & ſua ſidera;
Armatque claſſes; (heu!) ſepultam
Nulla ratis Dominam reducet.
Quin interemptâ reſtat adhuc Deâ
Spes una; reſtat NASSALDES ſuæ
Cuſtos Britanniæ, ſuperque
Celtiacas metuendus oras.
I, magne Princeps, Borbonias tuo
Expelle naves victor ab æquore;
Et Gallicæ agnoſcant triremes
Supplicibus tua ſigna velis.

ANT. ALSOP, A. B.
Ædis Chr. Alumn.

IN
NOVUM HOSPITIUM,

Chelſeiani prorſus æmulum, ad Occidentalem Dublinii plagam feliciter extructum.

DIC, precor, Amphion, quali Chelys Enthea plectro
Inſonuit, quantiſque levi ſub pollice nervis
Facundum trepidavit ebur; cùm ſaxea moles

Sca-

Senſerat inſolitum blando percuſſa furore
Carmen, & attonito rueret digeſta tumultu:
Cùm nova diſcordem ſociare induſtria cœpit
Congeriem, certâque fide coaleſcere juſſit
Unanimeſque rapi concurſu in mœnia rupes.

DIC mihi, nam magicâ quamvis teſtudine Muſa
Inſtaurare urbes captivaque ducere ſaxa
Neſciat, inſtaurata tamen celebrare ſuperbit,
Extructaſque arces audaci attollere cantu.

PARTE ſub extremâ Eblanæ, quà tramite noto
Tendis in occaſum, viridi donata receſſu
Surgit amœna domus, quæ, limine denſa frequenti,
Multipliceſque Lares ſpatioſoque atria magna
Amplexu numerat, vaſtæque capacia turbæ
Mœnia, & immanem latis compagibus alvum.
Urbem habet una domus: ſeu dicere gentis Hybernæ
Palladium commune velis, ubi milite crebro
Fervet, quem fida in CAROLOS compeſcere motus
Civiles docuit pietas, & nobilis ardor
Pectoris intrepidum miſit per tela, per hoſtes,
Fulmineoſque globos, atque atrum ſulphuris imbrem.
Seu quoque caſtra voces, veteres ubi lege Phalanges
Exercens variâ, innocuam ſub imagine pugnam
Mentitur miles, ſimulachraque Martia ludit.

STAT ſibi præſidium moles operoſa, colonis
Muniturque ſuis; nec abeſt placidiſſima ſaxis

Gr

Gratia munitis; hinc præterlabitur amnis
Lenior, ambiguiſque ſuſurrans flexibus errat;
Illinc fœcundum indefeſſo lumine campum
Metiri datur, & virides pulchro ordine ſilvas,
Valleſque & lætis flaventia meſſibus arva.

AEREIS conis turrita & fabrica fronte
Declives longè curſus ſoliſque labores
Proſpicit occiduos, cum feſſo mitior igne
Ire ſolet, quem fama refert (ubi, flexus ab axe,
Sideream molem & ſurgentes viderit arces)
Attonitum his tandem rupiſſe ſilentia dictis,
(Dum maris indigenæ propero acceſsêre natatu
Cæruleæque Deæ medio emersêre profundo.)

QUA paſſim dubii penetro confinia mundi,
Extremaſque oras æternâ luce pererro,
Nil mihi dignum adeò nec tam mirabile viſu
Occurrit, nec enim ſuperas jactare juvabit
Dardanidûm turres, teſtataque moenia Phœbum
Artificem, nec quas jactat felicior arces
Eblana, elatos apices atque æmula ſaxa
Cœlorum, nec ſacra mihi nec ſacra Camœnis
Templa placent; ingratus honos & inutile nomen.
Sæpe ſuas (quoties ſpiſsâ caligine languet
Pallidus Autumnus, lethalique incubat Auſter
Nube gravis, cœlumque udis contaminat alis)
Muſæ indignantur ſedes, nimiumque ſuperbi

Martis

Martis tecta petunt, & vel ſibi Pallas inermis
Invidet armatæ: placidos dumque ipſe receſſus
Suſpicio moriente die, mihi dextera pronum
Sponte retardat iter, frænoſque tenacior urget
Adſtrictos, nimiæque moræ diſpendia poſcit,
Vix ea, cùm leges æternaque fœdera coeli
Increpuere moras, & dicere plura volentem
Æquoreis merſere undis————
Tuque, Gradive Pater, fulgente invectus amictu
Aëreæ nebulæ, armorum dum ſplendidus ære
Immortale jubar vibras, lucemque coruſcam,
Sæpius adverſas aſpectas deſuper arces,
Et ſenio emeritas gaudens luſtrare cohortes,
Ora vides horrenda, & hiulcis aſpera rugis,
Immaneſque artus, rigidâ & membra hiſpida ſilvâ,
Relliquias belli ingentes, monumentaque geſtis
Facta ſuis, lacerumque cruenti inſigne triumphi.
TALES dimidii ſpirant in marmore vultus
Fumo ſquallentes, & multo pulvere turpes;
Vulneribus pars nulla vacat, labefacta ruinæ
Membra premunt, patulique horrent in corpore ſul
HIC dubii expertus repetita pericula belli
Evulſos oculi nervos & vincula tabo
Oſtentat diſrupta, & inanem luminis orbem.
Hic pedibus læſus, memori de vulnere tardus,
Claudicat, & torvâ converſus fronte ſuperbit,

Inceſſu lato, atque alternis paſſibus impar.
Ille minor cubito, veteri pro more, lacertos
Jactat inæquales, gelido dum ſanguine torpet
Lævæ truncus iners, vacuæque injuria pendet
Deformis manicæ, lunatæ opprobria dextræ.
Sic, ramos lacerata, annoſo corpore quercus
Silvæ creſcit honos, & crebro ſaucia ferro
Fronte petit ſuperâ nubes, ſic tuta ruentes
Ventorumque minas, & tela triſulca laceſſit.

NON ultra querulis laſſat ſua brachia mater
Planctibus, & prono averſum ſuper oſcula vultu
Fuſa tenet natum, tardis nec noctibus uxor
Ingemit, & pavidis ducit ſuſpiria votis.
Matre jubente ruit proles, ardetque cruentâ
Tempeſtate frui, patriæque impendere vitam,
Et cæco miſcere undantem turbine campum;
Vulnus amat, plauditque ſibi mercede ſuperbus
Oblatâ, pretioque juvat ſua damna paciſci.

JO. WHITFELD, è *Coll. Mert.*

Ad Inſigniſſimum Virum

D. THO. BURNETTUM,

Sacræ Theoriæ Telluris Autorem.

NON uſitatum carminis alitem,
BURNETTE, poſcis, non humiles modos:
Vulgare plectrum, languidæque
Reſpuis officium camœnæ.
Tu mixta rerum ſemina conſcius,
Molemque cernis diſſociabilem,
Terramque concretam, & latentem
Oceanum gremio capaci:
Dum veritatem quærere pertinax
Ignota pandis, ſollicitus parùm
Utcunque ſtet commune vulgi
Arbitrium & popularis error.
Auditur ingens continuò fragor,
Illapſa tellus lubrica deſerit
Fundamina, & compage fractâ
Suppoſitas gravis urget undas.

Im-

Impulſus erumpit medius liquor,
Terras aquarum effuſa licentia
Claudit viciſſim; has inter orbis
Relliquiæ fluitant prioris.
Nunc & recluſo carcere lucidam
Balæna ſpectat ſolis imaginem,
Stellaſque miratur natantes,
Et tremulæ ſimulacra lunæ.
Quæ pompa vocum non imitabilis!
Qualis caleſcit ſpiritus ingeni!
Ut tollis undas! ut frementem
Diluvii reprimis tumultum!
Quis tam valenti pectore ferreus
Ut non tremiſcens & timido pede
Incedat, orbis dum doloſi
Detegis inſtabiles ruinas?
Quin hæc cadentûm fragmina montium
Natura vultum ſumere ſimplicem
Coget refingens, in priorem
Mox iterum reditura formam.
Nimbis rubentem ſulphureis Jovem
Cernas; ut udis ſævit atrox Hyems
Incendiis, commune mundo
Et populis meditata Buſtum!
Nudus liquentes plorat Athos nives,
Et mox liqueſcens ipſe adamantinum

Fun-

Fundit cacumen, dum per imas
Saxa fluunt reſoluta valles.
Jamque alta coeli moenia corruunt,
Et veſtra tandem pagina (proh nefas!)
BURNETTE, veſtra augebit ignes,
Heu ſocio peritura mundo.
Mox æqua tellus, mox ſubitus viror
Ubique rident: En teretem Globum!
En læta vernantis Favoni
Flamina, perpetuoſque flores!
O pectus ingens! O animum gravem,
Mundi capacem! ſi bonus auguror,
Te, noſtra quo tellus ſuperbit,
Accipiet renovata civem.

JO. ADDISON, *A. B. è Coll. M.*

MARIA REGIN

Ex Gente ESTENSI.

DIVA potens formæ, ſceptri Regina Britanni
Immortale decus, cui frontis gloria majus
Imperium, & latos tribuit toto orbe triumphos:
Diva favens adſis, laudique, MARIA, ſecundos

St

Sterne tuæ curſus; primæ incunabula famæ
Seu reſerare juvat, priſcumque à Cæſare nomen
Majorum eruere, & multâ deducere virgâ;
Sive tuis meritos aris libamus honores,
Et tibi ſolenni inſtaurantes Orgia ritu
Angliacæ canimus, Præſes Saturnia, terræ,
Magna Jovis Conjux, & digna Tonante Britanno.

TALIS eras, Paphiâ frontem redimita coronâ,
Cùm Veneri lætos indixiſti Hymenæos.
Poſtquàm omnis Comitum longè proceſſerat ordo,
Ipſa aderas alias inter præſtantior omnes,
Inſigniſque auri radiis, & luce ſmaragdi;
Dives opum, & vultu melior: Berecynthia mater
Inſtituit talis lætas feſtiva choreas,
Dum ſocias inter mediâ ſpectabilis urbe
Incedit, gradienſque altis cervicibus extat.

QUÆ tibi tum roſeo Majeſtas luſit in ore
Intactam perfuſa nivem? cui plurima flammam
Purpura ſubjecit, caſtæque in fronte pudoris
Illuxere faces; ſed vultum obnubit amictus,
Involvitque diem; ſic umbra abducit opaca
Purpureos cœlorum ignes, Titaniaque aſtra.

JAMQUE oculos pompa invadit, cum finibus olim
Angliacis hoſpes, cum jam Thameſina ſubires
Oſtia, ſentit onus Thameſis, fluctuque ſuperbo
Expatiatur ovans, placidoque exuberat æſtu.

IN-

INTEREA mediis, avidus ſpectator, ab undis
Neptunus, viridi implicitum caput extulit algâ,
Et vultum attonitus, ſuſpenſa ſilentia rupit.
" Prima, nec indignor, cedat tibi gloria ſortis,
" Æthereaſque regas Dictæus Jupiter arces;
" Jam mihi ſurgit honos, creſcitque immane tridenti
" Imperium, cœloſque æquant Neptunia regna.
" En nova cæruleo emergit Dea Cypria ponto
" Nereidum comitante choro; Quæ jura furenti
" Dat pelago, rapidoſque jubet miteſcere fluctus.
" Nympha potens ſalve, noſtri gratiſſima Regni
" Advena, quæ Thetin exuperas pulcherrima, quanto
" Ipſa Thetis reliquas ſuperat pulcherrima Nymphas;
" Aurea ſic tumidos radianti lampade fluctus
" Luna ferit, tremulus latè ſuper æquora ſplendor
" Emicat, & vaſtum incendit multo igne profundum
Dixerat, & rauco confuſum murmure littus
Intremuit, plauſuque ſecundo immugiit æther.

SERVIT, Diva, tibi quaſcunque allaberis oras
Lætus honos, longè clamorque & plauſus ovantum
Aſſequitur greſſus; ſeu Gallica regna peragras,
Mox induta novo incandeſcit Gallia cultu,
Præſentem confeſſa Deam; fulgore coruſcat
Terra ſacro, rutiloque albeſcit ſemita tractu.
Sive per Italiam tranſis, mox Itala tellus
Sponte ſuâ croceos ridens veſtitur amictus;

Fragra

Fragrantem circa nebulam jucundior aër
Fundit, & undantes redolenti nectare rores.
SIC, ubi Mænalios Virgo Latonia ſaltus
ngreditur, jactatque humeris reſonantibus arma
Venatrix, crines latè per colla fluentes
Luxuriant, atque ambroſios Dea ſpirat odores.
QUAM lætas indulget opes Saturnia tellus
Indigenis, quali ridet tua patria luxu!
Illic vere novo, cùm primæ à vulnere gemmæ
Materno erumpunt, paſſimque injuſſa ſuperbi
Herbarum pubes, ac florum lucidus ordo;
Non ſic Hylæi fragrantia germina colles
Exhalant, quoties Zephyrus mulcentibus alis
Naſcentes libat violas, lætoſque Hyacinthos.
Illa ferax opibus tellus, ubi quælibet arbor
Sudat odorato ſpirantia Balſama ſucco;
Lenæuſque Pater generoſâ vite coronat
Purpureas valles, ſtratique fluentibus agri
Luxuriant ramis, dum pondere laſſa tumenti
Nutat curva arbor, fœtuque premente graveſcit.
Illic mala nitent auro ditata, putares
Heſperidum florere nemus, cui fulgida poma
Ardeſcunt, flavoque rubent pretioſa metallo.
SED mihi quanta acies, vel quis ſuffecerit ardor
Per juga panda ſequi, per nubiferumque cacumen:
Quà procul aeream latè Pater Appenninus

Erigit in Superos frontem? premit hiſpida durum
Colla gelu, & canus latet inter ſidera vertex:
Porrigit ille avidos per tædia multa viarum
Ad Mutinam greſſus; Latios dorſa aſpera campos
Vaſtâ mole ſecant, Mutinenſeſque ardua turres
Deſpectant, longoque patent immania tractu.

TU Mutina ante alios multùm dilecta receſſus,
Multùm digna cani; longos dominantia in annos,
Tu quondam ESTENSIS primordia maxima ſtirpis,
Vagitumque ingentem, atque incunabula læta
Heroum, & teneros cœlo plaudente MARIÆ
Vidiſti riſus: lævùm Saturnius arce
Cùm intonuit Pater, & flammas per inane coruſcas
Disjecit, certique dedit læta omina regni:
Eſt via, quà collis frondenti aſſurgere dorſo
Gaudet, vernantique jugum veſtire coronâ:
(Planities lata indè patet, cui flumina circum
Fundit humus flores, viridique inducitur umbrâ)
Acclivem, Mutina, in frontem, tua mœnia tollis,
Et fluvii curſus, & dulcia proſpicis arva;
Tardior hinc PANARUS dilectæ allabitur urbi,
Innectitque moras, laſcivaque murmura miſcens,
Hinc, atque hinc udæ libat mille oſcula ripæ.
Protinùs hæc vario circum undique fuſa colore
Læta nitet, depictas fœcundo ubere valles
Jactat, & æternos opulenti ruris honores.

Sic

SIC tibi, Roma, urbem campi ſubjecta coronat
Planities, blandi quà mollior aura Favonî
Ludit, dum facilis juxta leni agmine Tibris
Labitur, & placido teſtatur gaudia fluctu.
Terra tibi ſimilis, Regina, atque æmula vultûs
Diva tui, radios ſpargit, lumenque juventæ
Purpureum.
Sic Mutina æthereas ſurgit ſublimis in auras,
Hinc ſibi vicinas Veronæ deſpicit arces,
Hinc Patavî campos, & Bolognenſia caſtra:
Tuque etiam acclini demittis vertice turres
Æmula quantumvis Arioſtum, Mantua, jactes
VIRGILIUMque tuum.——Talis mihi pectora fervor
Incendat, ſimilique ruat per anhela tumultu
Corda furor pulſans: Quis enim, Regina, valebit,
Quis Proavos celebrare tuos, à ſanguine Divûm?
Quis digno poterit Forreſtum attollere cantu?
ILLE, ubi graſſantes adverſo Marte Phalanges
Hunnorum vidit Latiis incendia campis
Jactare, atque urbes hoſtili involvere flammâ:
" Quis mecum, exclamat, miſeræ ſpondere ſalutem
' Audebit Patriæ? ſtat certè avertere peſtem
' Communem terris, vel honeſto occumbere fato.
Dicta fides ſequitur, parvâ ſtipante coronâ,
Perque hoſtes, perque arma ruit, latam undique cladem
Sternit, & ingentes confuſæ cædis acervos;

Huc, illuc adigit violento fulmine turmas,
Exoſumque pecus procul Hunnos finibus arcet.
Nec magis Almannis, tibi nec, gens Vandala, campos
Vaſtanti Auſonios, belli fortuna pepercit:
Namque volans mediis ſe fervidus ingerit armis,
Perque globos immane furens, Acarinus inundat;
Mille cadunt cæſi duro diſcrimine, mille
Captos vinc'la premunt; paucos à morte redemit
Noctis amica quies, tacitæque ſilentia lunæ.

QUIS referat præclarum Azo, bellique potentem
Barſilium, Narcemque cruento rore madentem,
Inſignemque armis fulgentibus ALDOVARDUM?
Quis BORSUM celebrabit, Amazoniamque MATILDIN?
Tuque ERNESTE ardens, & BERENGARIUS Heros,
ALBERTUSque ferox, & Saracennius OTHO
Ingens fama, Domûs magnum decus Ateſtinæ:
Tu tamen antiquos ingentia ſtemmata Patres,
RINALDE, exſuperas, viridi tibi tempora lauro
Innectit TASSO, ſacras Latonius artes
Cui dedit, & plenâ indulſit ſua munera flammâ.

QUANTUS Judæis RINALDUS victor in arvis
Ibat! qui, medio Turcarum ardente tumultu,
Appetere inviſum Superiſque hominique Gigantem
(Inceſſu lato & magnâ ſe mole moventem)
Auſus, & imparibus bellum decernere telis:
Illi alternantes in mutua vulnera ſurgunt,

Et

Et ferrum obnixi infigunt, colliſaque vaſtos
Dant ſonitus arma, atque exundant imbre cruento.
Tum ſic RINALDUS: "Non te mea dextera vincit,
"Cede Deo, magnum te certo vulnere numen
"Immolat:" & dicens capulo tenus egit in imas
Mucronem coſtas, nec dum media ilia rupit.
Ille tremit graviter frendens, cum vertice prono
Volvitur, & ſeſe per totam extendit arenam.
Sic, ferro percuſſa ingenti robore, quercus
Huc, illuc nutat tremefacta, & vulnere duro
Victa cadit; magno tellus commota fragore
Horreſcit, gemituque vago nemus omne remugit.

PROXIMUS accedit, ſed major ſemper in armis
Emicat ALPHONSUS, teneris qui doctus ab annis
Primitias hauſit juvenis, bellique cruenti
Dura rudimenta; ille artes in utraſque paratus,
Seu dubium regere Imperium, ſi fortè minaci
Turba fremit ſtrepitu, ſævitque ignobile vulgus:
Seu, galeam indutus, felici haſtilia dextrâ
Vibret, & in denſos immani turbine campos
Ingruat, horrendumque externis intonet arvis.

SI titulos, ALPHONSE, tuos numerare velimus,
Si magnas Patrum exuvias, atque agmine facto
Congerere annales, major tibi gloria ſurgit,
Major adhuc fama eſt Divam genuiſſe MARIAM;
Prole tuâ felix, felix ſimul illa Parente!

Illam ſtirpis honos, & aviti ſanguinis ordo
Evehit ad cœlos, atque inter Numina tollit.
Illa ſuis fulget Titulis, & Nomina jactat
Prolixa, & ſeriem fœcundam oſtentat honorum.

HAUD ſecus audivi exundanti flumine ripis
Intumuiſſe ſuis, & pleno gurgite Nilum
Per campos ferri; dum fontis nobile traxit
A cœlo caput, & ſuperis immiſcuit aſtris.

QUANTA, MARIA, tibi laudum ſeges, æquore quanto
Panditur, & magnæ diteſcit gloria meſſis!
Seu longè à patriis JACOBUS finibus exul
Egregius properet (dum vexat triſtis Erinnys
Vipereis Anglos odiis, & murmura plebi
Inſpirat cæca, atque horrendi ſemina belli)
Te quoque per ſimiles eadem fortuna dolores
Impulit, & ſequeris per tot diſpendia, fati
Conſors indefeſſa, atque inviolabile pignus;
Una ſalus, unum vobis commune peric'lum.
Seu populo rursùm adverſante, & ſorte novercâ
Tendit ad algentes Boreali cardine Scotos;
Tu comes ire paras, atque effera turba potentis
Imperium formæ agnoſcunt, teque auſpice divâ
Et vulgi rabiem fregit, pelagique tumultus.

SIC comites Divos oſtentat Troïus Heros,
Securuſque ruit, denſa inter tela, per ignes,
Perque maris, vaſtæque exhauſta pericula terræ.

SED

SED damnat Fortuna nefas, ac fœnore multo
Præteritos reparat caſus, & crimina fati;
Jam vultu meliore dies, nitidoſque juventâ
Inſtauras, Saturne, annos, ſeriemque ſuperbis
Infantem revocare, & lætam evolvere ſcenam.
Jam video, nec vana fides, per compita plauſus
Ingentes furere, & ſacras effervere pompas.
En diva incedit ſolenni invecta triumpho,
Dumque oculi latè radiorum tela coruſcant,
Ipſa micat ſtellis fulgentibus intertexta.

ÆTHEREA nuper lapſus Cyllenius arce,
Fragrantiſque imbres nardi, & redolentis amomi
Perfundit rivos, dum molli tempora ſerto
Implicat, & ramo nectit felicis olivæ.
Fuſa utrinque cohors magnatum, atque ordine longo
Turba nitet procerum; ſequitur dum ſplendidus ære
Miles, & ignitæ lucent umbone phalanges.

HAUD ſecus ardenti radiorum fulgure cincta,
Æternoque armata die, cùm Juno ſuperbâ
Majeſtate ſedet, quatit hinc circùm ægida Pallas
Bellatrix, illinc pharetrâ metuendus Apollo
Præſidet, & rutilis Mavors Pater horret in armis.

JO. WHITFELD, *A. B. Coll. Mert. Soc.*
recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.

CANIS FORMOSISSIMI

Omnium ſui generis, tam re quàm nomine
Facilè PRINCIPIS;
Ingenio homines ferè exæquantis,
Fidelitate quidem longe ſuperantis

EPITAPHIUM.

HIC ſitus eſt *Princeps* catulus, qui Tigrida curſu,
Vulpem aſtu vicit, viribus atque Lupum.
Stirpe Danus ſolers, ortu genioque Britannus;
Dum ſilvam exagitat, dum fluvium, Amphibius.
Gratus Philoſophis, meruit quoque talis haberi;
CARTESIO major, PYTHAGORAque minor.
Artibus excellens, et multis notus in Aulis:
Fidus TOLANDI Servulus atque Comes.

Poſt utramque peragratam Germaniam
Vindobonum uſque,
Lugduni Batavorum, apoplexiâ correptus,
Novennis interiit,
M. DCC. X.

Cor-

Corculum verò & Collare Epſomiæ,
In monticulo ſibi olim gratiſſimo,
Reconduntur.
Si noſſes, Lector,
Epicureus eſſe deſineres,
Pythagoricus penè evaderes,
Sed Academicus (ſi ſapis) fias:
Dumque legis hæc,
Inanibus hominum votis ignoſcas,
Peritura deſpicias Monimenta,
Pyramidum namque auctores ignorantur.
Vive & lætare.

Inclytæ virginis, quæ, Sereniſſimi PRINCIPIS

EUGENII SABAUDI

Admiratione in amorem converſâ, ipſi moriens incognito & abſenti legatum ſcripſerat,

EPITAPHIUM.

ILLA ego ſum caſti quæ poſthuma pignora amoris
  Legavi Italico virgo Britanna Duci.
Dilexi EUGENII palmas: ſtat nullus in orbe
  Inſcriptus titulo ſplendidiore lapis.
Quicquid in EUGENIO Gallus formidat, amavi;
  Noſtra triumphales ſic petit urna faces.
Sic arſiſſe placet; dignos honor approbat ignes:
  Cauſa aliis probri, ſed mihi laudis, Amor.
His ego clareſcam flammis, interque triumphos
  Principis invicti me quoque fama canet.

COMMUNICAVIT *J. S.*

CAROLUS,

WALLIÆ PRINCEPS,

EX

HISPANIA REDUX

Anno 1623.

CONGERITE faſces, ſtruite lignorum pyras,
Totuſque largâ fulgeat vicus face,
Stellentur urbes ſingulæ flammis ſuis,
Trabeſque & ipſa tigna conferte in focum.
Campana feſtos multa proclamet ſonos,
Funes ſtrepentes brachium vexet frequens.
Noſtram apparatus iſte pietatem decet,
Simplex, & hilaris iſte, vernaculus, probus,
Extemporale gaudium quicquid jubet.
TE ſumptuoſis mulceat ludis licet
Hiſpana tellus, illa meditatos tibi
Paret triumphos, pompam ut oſtendat ſuam:
Nos tantùm amorem cupimus: haud nobis vacat

Rude

Rude expolire Gaudium, & moram pati
Cunctantioris Ingenî; ſubitum damus,
Erumpit importuna Lætitia, & ſonum
Ingeminat unum, CAROLUS Princeps redit,
Reviſit Anglos CAROLUS Princeps ſuos.
Spectetis, Ipſe eſt. Denſa jam premit vias
Avida videndi turba, ſcintillat frequens
Oculis feneſtra; quin & ancipiti pede
Crepidines hic ſcandit, & magnæ domûs
Proclive culmen. Quiſque nunc epulum ſuo
Oculo voraci præbet, haud ſatiat tamen.
Spectetis, Ipſe eſt; jam nec obſcurat genas,
Dubioſque cultus artifex tegit coma;
Sed clarus, & noſcendus, & facie ſuâ,
Stat liberalis jam ſui, & largus manu.

SECEDE tandem turba: ſat vobis datum,
Sat impedîſtis, jam ſuam pergant viam
Ad aulam; ubi illum charior manet ſinus,
Et prole tantâ digna Majeſtas Patris.
Quàm dulce collo pondus incumbet tuo?
Quàm differêre amplexibus? quantum hic modò
Flebitque ſpectabitque? Quis ſtrepitus erit
Tumultuantis gaudii? Quà nunc putem
Aureſque & animos ore pendentes tuo?
Dum propriam nunc Ipſe commemoras viam,
Iterque quicquid vidit, aut fecit novum,

Pro-

Probaſque populi vota, confutas metus,
Et quanta fueras cura Fortunæ refers,
Quamque innocentes ſuſpicabamur Deos,
Quàm mitis unda, quàm tibi ſtratum mare,
Lævis Pyrene, comis Hiſpanus fuit,
Quodcunque de te fama narravit loquax,
Quodcunque finxit. Parce trepidanti Angliæ,
Quiſquis ſeverus es Patriæ cenſor nimis,
Hunc Charitas creavit, hunc Fides metum,
Nec curioſa noſtra, ſollicita fuit.

CEU Mater alma Filium emittens ſuum,
Omnes ſuſurros captat, & cudit ſibi
Quod porrò metuat, ipſum & hoc pavet procul,
Et quicquid oculos habeat, haud tutum putat.

NUNC ſi quid olim vota ſuggererent boni,
Speràſſe gaudet, ſive quid dubius timor
Offendit, hîc erràſſe vel gaudet magis,
Spectaculo jam tota perfruitur ſuo,
Tantoque fidos pignore abſolvit Deos.

JO. EARLE, *Col. Mert. Soc.*

In Juvenem Nobilem

SIDNEIUM,

Caroli Montacuti Fratrem,

Occiſum à Batavis in Navali Prælio Anno 1672.

ODE.

MATER *Defuncti*, & UMBRA.

M. DUM noctis tenebræ & grata ſilentia
 Componunt oculos, dum lacrymis bonus
 Irrepit ſopor, aſtas
 O ſpes atque decus tuis.
U. Te, Mater, vacuâ ſolor imagine:
 Nec me reſtituunt fata, ſed opprimi
 Te mœrore diurno
 Nocturnoque vetat Deus.
M. At ſaltem in patriâ debueras domo
 Extingui, in patriâ debuerant domo

Te

Te fleviſſe Sorores
Planctus inter & Oſcula.
U. Sic viles animas, ſic timidos mori
Lethæo tacitum condit in alveo
Fatum: Méne ſupremo
Linquat laudis amor die?
M. Quid, SIDNEJE, juvat fervor, & ultimo
Partum Marte decus; quem loca ſquallida,
Quem tetræ Stygis ulva,
Cocytuſque tenet lacus?
U. His me Fama locis extulit, inſerens
Diis conſanguineis. Me comitem accipit
Clarâ quà micat ingens
SANDOVICUS adoreâ.
M. Quin Belga haud meruit talia: ſanguine
Non æquo intumuit pontus, & infimâ
Noſtrum fæce cruorem
Miſceri doluit mare.
U. At cœlo placuit. Tu pia næniis
Jam parce, atque vale: me ſubitus vocat
Portæ ſtridor eburneæ,
Et ſurgens pelago dies.

POCOCKIUS.

DUM cæde tellus luxuriat Ducum,
Meum Pococki barbiton exigis,
Maneſque muſam faſtuoſam
Sollicitant pretioſiores.
Alter virentum proruat agmina
Sonora Thracum, donaque Phillidi
Agat puellas, heu decoris
Virginibus nimis invidenti.
Te nuda Virtus, te Fidei pius
Ardor ſerendæ, ſanctaque Veritas
Per ſaxa, per pontum, per hoſtes
Præcipitant Aſiæ miſertum:
Cohors catenis quà pia ſtridulis
Gemunt onuſti, vel ſude trans ſinum
Luctantur actâ, pendulíve
Sanguineis trepidant in uncis.
Sentis ut edunt ſibila, ut ardui
Micant dracones, tigris ut horridos
Intorquet ungues, ejulatque
In madido crocodilus antro.

Vides lacunæ ſulphure lividos
Ardere fluctus, quà ſtetit impiæ
Moles Gomorrhæ mox procellâ
Hauſta rubrâ, pluviiſque flammis:
Quòd iſta tellus ſi ſimiles tibi
Si fortè denos nutrierat Viros,
Adhuc ſtetiſſet, nec vibrato
Dextra Dei tonuiſſet igne.
Quin nunc requiris tecta virentia
Nini ferocis, nunc Babel arduum,
Immane opus, creſcentibuſque
Vertice ſideribus propinquum.
Nequicquam: Amici diſparibus ſonis
Eludit aures neſcius artifex,
Linguaſque miratur recentes
In patriis peregrinus oris.
Veſtitur hinc tot ſermo coloribus,
Quot tu, POCOCKI, diſſimilis tui
Orator effers, quot viciſſim
Te memores celebrare gaudent.
Hi non tacebunt quo Syriam ſenex
Percurrit æſtu raptus, ut arcibus
Non jam ſuperbis, & verendis
Indoluit Solymæ ruinis.
Quis corda pulſans tunc pavor hauſerat!
Dolor quis arſit non ſine gaudio,

Cum buſta Chriſti provolutus
Ambiguis lachrymis rigaret!
Sacratur arbos multa POCOCKIO,
Locoſque monſtrans inquiet accola.
Hæc quercus Hoſeam ſupinum,
Hæc Britonem recreavit ornus.
Hic audierunt gens venerabilem
Ebræa Moſen, inde POCOCKIUM
Non ore, non annis minorem,
Atque ſuam didicere linguam.
Ac ſicut albens perpetuâ nive
Simul favillas, & cineres ſinu
Eructat ardenti, & pruinis
Contiguas rotat Ætna flammas;
Sic te trementem, te nive candidum
Mens intus urget, mens agit ignea
Sequi reluctantem Ioëlem
Per tonitru, aëreaſque nubes.
Annon paveſcis, dum tuba pallidum
Ciet Sionem, dum tremulum polo
Caligat aſtrum, atque incubanti
Terra nigrans tegitur ſub umbrâ?
Quod agmen! heu quæ turma ſequacibus
Tremenda flammis! quis ſtrepitantium
Flictus rotarum eſt! O POCOCKI
Egregie, O animoſe Vatis

In-

Interpres abſtruſi, O ſimili ferè
Correpte flammâ, te, quot imagine
Crucis notantur, te, ſubacto
Chriſticolæ gravis Ottomannus
Gemens requirit, te Babylonii
Narrant poëtæ, te pharetris Arabs
Plorat revulſis, & fragoſos
Jam gravior ferit horror agros.
Quà Geſta nondum cognita Cæſaris,
Quà nec Maronis ſcripta, POCOCKIUS
Ploratur ingens, & dolenda
Neſtoreæ brevitas ſenectæ.

E. SMITH, *Ædis Chr. Alumnus.*

In inclytam

SCHOLAM REGIAM

WESTMONASTERIENSEM.

REGINÆ fundata manu, Regina ſcholarum;
 Quam Virgo extruxit, Muſaque Virgo colit.
Inconfuſa Babel, linguis & mole ſuperba;
 Celſior & famâ, quàm fuit illa ſitu.
Gentibus & linguis latè celebrata; tacere
 De quâ nulla poteſt, *nec ſatìs ulla loqui.*
Opprobria exuperans pariterque encomia; linguis
 Et tot laudari digna, quot ipſa doces.
Hebræus Græcuſque uno cernuntur in Anglo:
 Qui puer huc Anglus venerat, exit Arabs.
Tercentum hìc florent juvenes: mihi mira videtur
 Tam numeroſa ſimul, tam quoque docta cohors.
Sic numero bonitas, numerus bonitate relucet;
 Ut ſtellas pariter lux numeruſque decet.
Arte ſenes, annis pueros mirabitur hoſpes;
 Dum ſtupet in pueris nil puerile videns.
Conſurgit, creſcitque puer, velut Hydra, ſub ictu;
 Floreſcitque ſuis ſæpe rigatus aquis.

Stat

Stat regimen triplici faſces moderante magiſtro;
Doctaque Muſarum regna Triumvir habet.
Scilicet has inter ſedes quòd regnet Apollo,
Optimè Apollineus comprobat ille Tripos.
Sic ſuper invidiam ſeſe effert * æmula; nullis
Invida, ſed cunctis invidioſa ſcholis.
Indè in ſeptenas ſe digerit ordine claſſes;
Diſpoſitæ ſeptem quæ velut Aſtra micant.
Diſcit & Authores propria inter mœnia natos:
Et generoſa libros, quos legit, ipſa parit.
Inſtar Araneolæ ſtudioſa has exhibet artes,
Quas de viſceribus texuit ipſa ſuis.
Literulas docet hìc idem Præceptor & Author;
Idem diſcipulis Bibliotheca ſuis.
Accipit hìc lucem non ultrà cæcus Homerus:
Huc venit à Scythicis Naſo reverſus agris.
Utraque divitiis noſtris Academia creſcit;
Hæc Schola ad implendas ſufficit una duas.
Sic fons exiguus binos excurrit in amnes:
Parnaſſi geminus ſic quoque ſurgit apex.
Huic collata igitur quantùm ipſa Academia præſtat,
Dic, precor; Hæc doctos accipit, Illa facit.

* ardua.

ROBERTUS SOUTH, *S. T. P.*

CA-

CANICULI EPITAPHIUM

In centro quadrifidæ ſilvæ propè vicum Edlintonienſem in agro Eboracenſi poſitum.

SISTE viator, nec mirare
Supremo efferri honore
Extinctum Catellum.
Sed qualem!
Quem Forma inſignis niveuſque Candor,
Morum Gratia, facileſque Luſus,
Amor, Obſequium, Fides,
Domini delicias fecêre:
Cujus Lateri adhæſit aſſiduus
Conviva, Sociuſque thori.
Illo comite,
Vis animi herilis delaſſata
Ingenium mentemque novam ſumebat.
Iſtis pro meritis non ingratus Herus
Marmorea hac Urna mortuum
Deflens locavit.
R. M. F. C..———M.DCC.XIV.]

In adverſâ Obeliſci parte,

Injurioſo ne pede proruas
Stantem Columnam.

AD

AD

CANIS prædicti DOMINUM,

Perhon. Vicecomitem

MOLESWORTHIUM,

Viri cujuſdam Docti

ELEGIA.

LUGUBREM ſciſſis Muſam plorare capillis
Quis vetet, et tantæ cedere mœſtitiæ?
Non aliter grates dignas mens grata rependit,
Debita ſic unus ſolvit amoris amor.
Paſſeris extincti ſæva immaturaque fata
Flevit turgidulis Lesbia luminibus.
Bellatoris equi nomen, Juveniſque dolorem,
Conſervant altæ mœnia Bucephalæ.
Aſtra Canis Syrius meruit, necis ultor herilis,
Agreſtes rapidâ torret & inde face.
Quin genus hoc titulos jactat: ſuper æthera tollunt
Inclyta facta viros, inclyta facta canes.
Quis majore illis animo fremit acer in hoſtem?
Excubias cuſtos quis magè fidus agit?

Sunt illis lepidi mores, nec mollia deſunt
Officia illa quibus conciliatur amor.
Præſtamus rarò (heu!) nos ſic conſtanter ad omne
Indeclinatæ munus amicitiæ.
Non ditare rogum tibi ſit nec humare pudori,
Nec pigeat fido ſolvere juſta Cani.
Haud æquum ut claræ tam lucida tempora vitæ
Obducat tenebris nox inimica ſuis.
Uſque adeo pulcrum jaceat ſine nomine corpus,
Infima ceu vulgi plebs inhonora canum?
Poſtera quin ætas Pario ex hoc marmore diſcat
Ut vixit clarus, flebilis ut cecidit.
Flore novo circùm tellus ſe veſtiat omnis,
Gramine gemmato tota niteſcat humus.
Vos herbæ ſuaves *miſcete & ſpargite honores*:
Ad tumulum vigeat verque perenne ſuum.

OMNIA

OMNIA

VANITAS.

SOL, Mundi Teſtis, qui pura lampade cinctus
Æternas agis excubias, nullique videndus
Illæſis oculis unus tamen omnia cernis,
Terraſque tractuſque profundi atque Æthera magnum;
Tu vigili genus humanum percurrere tædâ
Diceris, & paſſu gentes luſtrare diurno,
Quot tellus gremio complectitur omnis, ab Indo
Qui matutinum jubar, & cunabula lucis,
Infantemque diem primus miratur, ad Indum
Qui jacet Occiduis longe disjunctus in oris;
Atque aliud Coelum, neque ſidera noſtra tuetur.
Ergo refer, Sol alme, refer, ſi forte quid uſquam
Videris exemptum fato, longeque remotum
Mortales extra caſus, & jura caduca,
Quod menti humanæ modulo reſpondeat æquo,
Jejunumque animum ſaturet, ſpemque expleat omnem,

Perfectum, plenumque & ab omni parte beatum.
An potius larvas rerum, & mendacia blanda
Naturæ, magnumque Nihil ſub imagine falsâ
Captamus miſeri? Qualis cum ſortè viator
Decumbit laſſus, ſomnumque indulget ocellis;
Seu dulces Nati, ſeu chara apparuit uxor,
Ille amens charam uxorem, natoſque fatigat
Amplexu vano abſentes, ille oſcula mille
Dividit huc illuc, & brachia circumfundit
Ingratis nequicquam umbris, negat aura teneri.
Ventis & fumo mortales paſcimur, ex quo
Eva parens ruit in lævum, ſeroſque nepotes
Traduce fœdavit culpâ, populumque futurum.
Tempore poſt longo Graii venere Magiſtri,
Feceruntque ægris mortalibus ingentem ſpem,
Magna ſuper fato, ſuper ipſis magna locuti
Perfectiſque Bonis, Vitaque & Fine beato.
Ridemus Graiæ promiſſa (at inania) barbæ,
Et Stoæ faſtum, & mendacia docta Lycæi.

QUI ſolidum in terris quidquam ſummeque beatum
Quærit anhelus & ardet hiantia ſiſtere vota,
Ille idem in ſcorto fidos expectet amores,
In Medico expectet pietatem, in Milite nummum.
Ipſe ego quem quarti brevis experientia luſtri
Pluribus edocuit, quàm lubrica vota ſequamur

Ignari,

Ignari, quàm ſollicito ludibria ſortis
Venemur curſu, ſtolidæque inſomnia mentis;
Ipſe ego terrenas jamdudum ſpernere feces
Incipio, jamdudum inſanæ gaudia plebis
Deteſtor, fatique dolos, mundumque jocantem.
O hominum furor! O nondum finitus Oreſtes!
Et ſpes, & toties repetitæ nauſea vitæ!
Quis mihi, quis luctantem animam & majora volentem
Eripiet terris, patrioque reponet Olympo?
Non omnes arbuſta juvant, & degener alga.

NAM quid ego moror in terris, ubi ſi qua voluptas
Obtulerit nobis ſeſe, & donarit habendam,
Illa leves extemplo humeris accommodat alas,
Erumpitque ulnis Domini, invitumque relinquit,
Heu nimium fugitiva, nec audit ſæpe vocantem!
Haud ſecus Euphrates, quo non præſtantior amnis
Alluit Eoas Gentes Nabatheaque regna;
Euphrates Nilo, Euphrates formoſior Iſtro,
Edenum quoties allabitur aureus hortum,
Et fortunatæ lambit confinia terræ,
Ripa uxor pulchri curſum retinere mariti
Optat amans, ſemperque frui præſentibus undis:
Ille amplexantem, curvamque ad baſia Nympham
Crudeli fugit amne celer fluctuque ſuperbo.

FALLOR ego, an volucris ſio? pennaſque roganti
Aptavit pennas aliquis? jam tollor in altum,
Jam terras procul & coenum natale relinquo.
Cognati dulces, charique valete ſodales!
Túque, ETONA, vale, quam ſemper amore fideli
Uſque colam; non tu labêris pectore noſtro,
Anglarum donec Thameſis regnator aquarum,
Ad fontes verſo præpoſterus amne redibit:
Aut Arx Vindſoræ nullo delebilis ævo
Ponet humi caput, & cineri miſcebit honores.
Interea liquidi ſuſpenſus in æquore coeli
Remigibus plumis, circum omnes undique terras
Luſtrabo, quantumque ſit uſquam rebus inane,
Splendor, opes, & forma fugax, & fama perennis.
Quænam illæ moles? Pharii monumenta Canopi
Agnoſco inferias Regum, luctumque ſuperbum,
Pyramidas. Proh ſtulte dolor! credíſne ſepulchro?
Hic ſitus eſt magnus? Saxum mentiris, in illo
Non Hophras tumulo, nec de Pharaonibus ullus,
Sed pulvis jacet, & multum deforme cadaver.
VERTE oculos, Lydaſque arces, hoſtemque Poetis
Reſpice Pactolum, & Croeſi radiantia regna;
Ille quod in cellis Hermi cumulâſſet arenam,
Et flavas (aurum dixerunt nomine) glebas,
Auſus erat ſpirare Deum, dicique beatus:

Macte

Macte opibus, Rex magne, tuis, & divite curâ;
Mox ferro hoſtili Regnumque aurumque daturus,
Magnificè miſer, & pinguis victoria Cyri.
NUNC Trojam adducto aſpicias pauliſper ocello,
Teſtem infelicem quanto veneremur amore
Mortales formam, quantiſque in prœlia tædis
Accendat miſeros laſcivæ gratia frontis,
Et ſimilis lacti cervix, auroque capilli;
Scilicet hæc veſtri merces tam vitrea belli?
Et talem tanto meruiſtis ſanguine prædam?
O miſer Atride! Quid vitam impendere Marti
Uſque juvat, ſoliſque decem donare pruinis?
Dum tu bella geris, belli marceſcit origo,
Carpitur aſſiduè conjux, & quælibet hora
Prædatur formam, ſic tu poſt tædia longa
Armorum, ſcortumque domum portabis, anúmque.
NON procul à Trojâ Phryxeam conſpicor Hellen,
Quà ſpectat nitidam contraria Seſtus Abydum.
Hàc olim, fama eſt, generoſis Gloria velis
Adduxit Xerxen; ille Orbem armaverat unus,
Infuditque Aſiam Europæ: timuere Tyrannum
Et fluvii & montes, & paſſus verbera Pontus.
At tu, Perſa, tamen nimium nè crede ſereni
Blanditiis fati, & ſurgentis ad oſcula ſortis;
Te Salamis ſævo documento & clade magiſtrâ

 Erudiet;

Erudiet, quanto criſtam fortuna ſuperbam
Dejiciat faſtu, quàm rara ſeneſcere poſſit
Gloria, quàm nullæ defendant fulmina laurus.
NUNC placet Italiam, Tiberinaque viſere rura,
Et te, Roma, parem Superis; an tu quoque vana es?
Tu quoque vana nimis; Nam quid tibi ſtemmate longo
Dimidias ſtatuas, & aviti inſignia ſaxi
Veſtibulum ante ipſum, primoque in limine jactat
Nobilitas? O Nobilitas inimica ſeveræ
Virtuti, curiſque bonis, vigilique labori!
Te tituli, ventoſa cohors, comitantur euntem,
Et ſpes, & fraudes, promiſſaque neſcia veri;
Factorum meritis ad rerum ſumma vocare
Semper amas, Faſtiſque ignavum inſcribere nomen.
Ohe! jam ſatis eſt; Tædet per ſingula Mundi
Ludibria, & nugas, laſſatum currere, tædet;
Quærere quod firmum eſt, dignumque cupidine noſtrâ,
Quærere quod nuſquam eſt: ſic cum cedentibus undis
NOA Pater ſacrâ miſit de puppe columbam,
Illa omnes cœli tractus, illa Æthera totum
Luſtravit, ſi fortè aliquis ſeſe eſſereret Mons,
Et capite erecto victricibus iret ab undis.
Sed cum nec ſtatio, neque ſedes ulla daretur,
Ut poſſit ſiccâ tutò requieſcere plantâ,
Ad Domnium rediit defeſſa, laremque priorem.

EST

FALLOR ego, an volucris fio? pennaſque roganti
Aptavit pennas aliquis? jam tollor in altum,
Jam terras procul & cœnum natale relinquo.
Cognati dulces, charique valete ſodales!
Túque, ETONA, vale, quam ſemper amore fideli
Uſque colam; non tu labêris pectore noſtro,
Anglorum donec Thameſis regnator aquarum,
Ad fontes verſo præpoſterus amne redibit:
Aut Arx Vindſoræ nullo delebilis ævo
Ponet humi caput, & cineri miſcebit honores.
Interea liquidi ſuſpenſus in æquore cœli
Remigibus plumis, circum omnes undique terras
Luſtrabo, quantumque ſit uſquam rebus inane,
Splendor, opes, & forma fugax, & fama perennis;
Quænam illæ moles? Pharii monumenta Canopi
Agnoſco inferias Regum, luctúmque ſuperbum,
Pyramidas. Proh ſtulte dolor! credidiſſe ſepulchro!
Hic ſitus eſt magnus? Saxum mentiris, in illo
Non Hophras tumulo, nec de Pharaonibus ullus,
Sed pulvis jacet, & multum deforme cadaver.
VERTE oculos, Lydaſque arces, hoſtemque Poetis
Reſpice Pactolum, & Crœſi radiantia regna;
Ille quod in cellis Hermi cumulâſſet arenam,
Et flavas (aurum dixerunt nomine) glebas,
Auſus erat ſpirare Deum, dicique beatus:

Macte

Macte opibus, Rex magne, tuis, & divite curâ;
Mox ferro hoſtili Regnumque aurumque daturus,
Magnificè miſer, & pinguis victoria Cyri.
NUNC Trojam adducto aſpicias pauliſper ocello,
Teſtem infelicem quanto veneremur amore
Mortales formam, quantiſque in prælia tædis
Accendat miſeros laſcivæ gratia frontis,
Et ſimilis lacti cervix, aureique capilli;
Scilicet hæc veſtri merces tam vitrea belli?
Et talem tanto meruiſtis ſanguine prædam?
O miſer Atride! Quid vitam impendere Marti
Uſque juvat, ſoliſque decem donare puellæ?
Dum tu bella geris, belli marceſcit origo,
Carpitur aſſiduè conjux, & quælibet hora
Prædatur formam, ſic tu poſt tædia longa
Armorum, ſcortumque domum portabis, anúmque.
NON procul à Trojâ Phryxeum conſpicor Helles,
Quà ſpectat nitidam contraria Seſtus Abydum.
Hàc olim, fama eſt, generoſis Gloria velis
Adduxit Xerxen; ille Orbem armaverat unus,
Infuditque Aſiam Europæ: timuere Tyrannum
Et fluvii & montes, & paſſus verbera Pontus.
At tu, Perſa, tamen nimium nè crede ſereni
Blanditiis fati, & ſurgentis ad oſcula ſortis;
Te Salamis ſævo documento & clade magiſtrâ

Erudiet, quanto criſtam fortuna ſuperbam
Dejiciat faſtu, quàm rara ſeneſcere poſſit
Gloria, quàm nullæ defendant fulmina laurus.
NUNC placet Italiam, Tiberinaque viſere rura,
Et te, Roma, parem Superis; an tu quoque vana es?
Tu quoque vana nimis; Nam quid tibi ſtemmate longo
Dimidias ſtatuas, & aviti inſignia ſaxi
Veſtibulum ante ipſum, primoque in limine jactat
Nobilitas? O Nobilitas inimica ſeveræ
Virtuti, curiſque bonis, vigilique labori!
Te tituli, ventoſa cohors, comitantur euntem,
Et ſpes, & fraudes, promiſſaque neſcia veri;
Factorum meritis ad rerum ſumma vocare
Semper amas, Faſtiſque ignavum inſcribere nomen.
Ohe! jam ſatis eſt; Tædet per ſingula Mundi
Ludibria, & nugas, laſſatum currere, tædet;
Quærere quod firmum eſt, dignumque cupidine noſtrâ,
Quærere quod nuſquam eſt: ſic cum cedentibus undis
NOA Pater ſacrâ miſit de puppe columbam,
Illa omnes cœli tractus, illa Æthera totum
Luſtravit, ſi fortè aliquis ſeſe aſſereret Mons,
Et capite erecto victricibus iret ab undis.
Sed cum nec ſtatio, neque ſedes ulla daretur,
Ut poſſit ſiccâ tutò requieſcere plantâ,
Ad Domnium rediit defeſſa, laremque priorem.

EST

EST mihi mens (ſi parva licet componere magnis)
Pellæo ſimilis Juveni: Petit uſque quod ultra eſt,
Nec Natura illi, nec præſens ſufficit Orbis.

GEO. SMALRIDGE, *Ædis Chriſti Alumnus*,
In gratiam hon. GUILIELMI FIELDING,
Scholar. Eton.

PA-

PASTORIS COLLINI QUERIMONIA.

A Nicolao Rowe, *Anglicè conſcripta,*

Et à C. Brockwell *Latinè converſa.*

FLUMINIS ad ripam liquidi deſertus, & expes,
  Porrigitur viridi gramine Paſtor amans;
Utque minùs fidæ dolet (heu!) perjuria Nymphæ,
  Suſtinet acclinis tempora prona Salix:
Crebraque ducenti ſuſpiria, ab æquore flantes
  Vicino tremuli replicuêre Noti;
Ipſe etiam angores tanquam curaſque miſertus,
  Lenè ſuſurranti labitur amnis aquâ.

Ah! demens! inquit, nimiùmque ah credule Paſtor!
  (Conqueſtus mœſtis aſpera fata modis,)
Ut Nympham primùm formoſam vidimus (ô ſi
  Ultima lux vitæ lux foret illa meæ!)
Cùm loquitur, ſuavi quàm intentus voce pependi!
  Quàm toto, ut ridet, pectore lætus eram!

Cum

ODE ANGLICA,

GO PERJUR'D MAN,

Ab eodem Latinè reddita.

I Perjure procul, quòd ſi remeaveris unquam
  Viſurus Cineres, quos tenet Urna, leves,
Relliquias naſo cum jactabundus adunco
  Riſeris, & vanâ talia voce refers;
Næ! næ! Ubinam color ille, decor, fiducia formæ
  Fœmineæ, & roſeis gratia fuſa genis?
Forſque manu audebis flores violare profanâ,
  Queis ſparſit tumulum plurima virgo meum:
Sollicitâſſe Deos Ultores, nôris, ut orti
  Diriperent Cineres lumina veſtra mei.

FINIS.

Quiſque ſuam patimur ſortem, peragraveris Orbem,
Quò nos Fata trahunt, cogimur illa ſequi;
Noſtra nec eſsè levis compellitur eſſe Puella,
Me conſtare adigunt, me mea Fata, mori.

Ah! ſi, dum torquet fati inclementia duri,
Forſan Amatoris Nympha miſerta ſui,
Vicini veniat Ruris comitata Puellis,
Et molli videat ceſpite membra tegi:
Quod poſtremum oro (ſacrumque hocce eſſe ſolebat)
Me condat Taxus, me Cypariſſus humo;
Depoſitúmque videns foſsâ, Paſtore fatetor
Non magè conſtantem deperiiſſe ſuo.

Deinde novo properet (pennas Amor addet) Amanti,
Aurea tota nitens, gemmea tota micans;
Ante alias pompâ pulcherrima fulgeat omni,
Abſumant totas gaudia ſola dies:
Interea amiſſo de me fit mentio nulla,
Fio puellari fabula nulla choro;
Umbra levis forſan vicina per æquora labar,
Dum micat alternâ pallida luce Dea.

ODE

ODE ANGLICA,

GO PERJUR'D MAN,

Ab eodem Latinè reddita.

I Perjure procul, quòd ſi remeaveris unquam
  Viſurus Cineres, quos tenet Urna, leves,
Relliquias naſo cum jactabundus adunco
  Riſeris, & vanâ talia voce refers;
Næ! næ! Ubinam color ille, decor, fiducia formæ
  Fœmineæ, & roſeis gratia fuſa genis?
Forſque manu audebis flores violare profanâ,
  Queis ſparſit tumulum plurima virgo meum:
Sollicitâſſe Deos Ultores, nôris, ut orti
  Diriperent Cineres lumina veſtra mei.

FINIS.

Libri excuſi pro J. TONSON, & J. WATTS.

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΑΠΑΝΤΑ. Novum Teſtamentum. Græcè.

P. Virgilii Maronis Opera.

Q. Horatii Flacci Opera.

Catulli, Tibulli, & Propertii Opera.

P. Ovidii Naſonis Opera, tribus tomis comprehenſa.

Publii Terentii Carthaginienſis Afri Comœdiæ Sex.

Titi Lucretii de Rerum Naturâ Libri Sex.

M. Annæi Lucani Pharſalia: Sive de Bello Civili inter Cæſarem & Pompeium Libri Decem.

Phædri Aug. Liberti Fabularum Æſopicarum Libri Quinque; item Fabulæ quædam ex MS. veteri à Marquardo Gudio deſcriptæ; cum Indice Vocum & Locutionum. Appendicis loco adjiciuntur Fabulæ Græcæ quædam & Latinæ ex variis Authoribus collectæ; quas claudit Avieni Æſopicarum Fabularum Liber Unicus.

D. Junii Juvenalis & Auli Perſii Flacci Satyræ.

M. Valerii Martialis Epigrammata.

Cornelii Nepotis excellentium Imperatorum Vitæ.

Lucius Annæus Florus. Cui ſubjungitur Lucii Ampelii Liber Memorialis.

Caii Salluſtii quæ extant.

Velleii Paterculi Hiſtoriæ Romanæ quæ ſuperſunt.

Juſtini Hiſtoriarum ex Trogo Pompeio Libri XLIV.

Q. Curtius Rufus de Rebus Geſtis Alexandri Magni.

C. Julii Cæſaris & A. Hirtii de Rebus à C. Julio Cæſare geſtis Commentarii: Cum C. Jul. Cæſaris fragmentis.

Chriſtus Patiens. Rapini Carmen Heroicum.

C. Julii Cæſaris quæ extant, accuratiſſime cum Libris Editis & MSS optimis Collata, Recognita & Corecta. Acceſſerunt Annotationes Samuelis Clarke, S. T. P. Item Indices Locorum, Rerumque & Verborum, Utiliſſimæ, 8vo.

12.8.55